

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

นายกิตติพงษ์ พลเสน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาประชากรศาสตร์

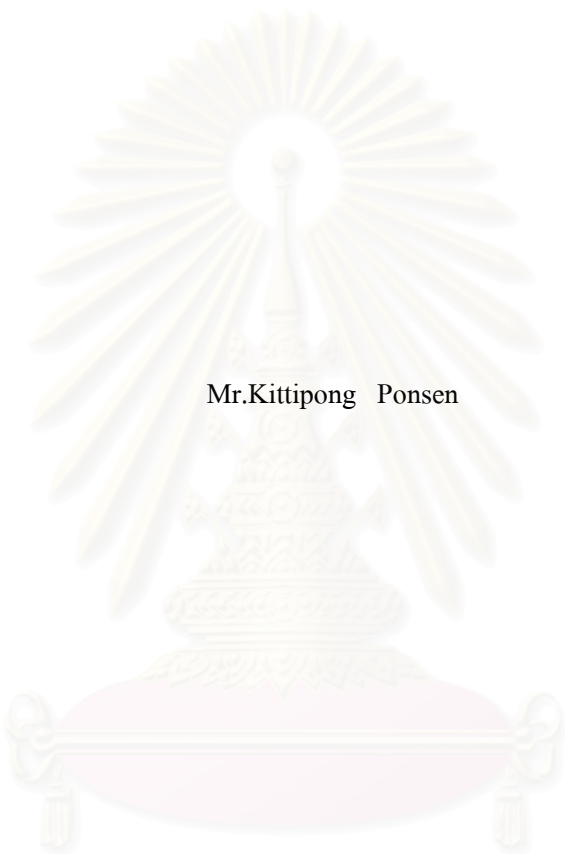
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2548

ISBN 974-14-2195-8

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FACTORS AFFECTING SEXUAL CONTACT OF VOCATIONAL STUDENTS
IN BANGKOK METROPOLITAN AREA

Mr.Kittipong Ponsen

วิทยาลัยประชากรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Art in Demography

College of Population Studies

Chulalongkorn University

Academic Year 2005

ISBN 974-14-2195-8

กิตติพงษ์ พลเสน: ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร (FACTORS AFFECTING SEXUAL CONTACT OF VOCATIONAL STUDENTS IN BANGKOK METROPOLITAN AREA) อาจารย์ที่ปรึกษา: ศาสตราจารย์ ดร. ภัตสร ลิมานนท์, 97 หน้า. ISBN 974-14-2195-8

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอายุระหว่าง 20 - 24 ปี จำนวน 540 คน วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย และใช้สถิติเชิงวิเคราะห์การจำแนกหมู่ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ผลการศึกษาค้นลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 60 เป็นนักเรียนหญิง กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีอายุอยู่ในช่วง 20 - 21 ปี และมีจำนวนพี่น้องโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.39 คน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,752.72 บาท ในขณะที่ครอบครัวจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 26,444.55 บาท โดยนักเรียนเกือบครึ่งมีบิดาที่มีการศึกษาสูงกว่ามารดา และนักเรียนส่วนใหญ่จะมีบิดามารดาที่ยังคงสมรสและอยู่ด้วยกัน

สำหรับพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม พบว่า นักเรียนมากกว่าครึ่งมีพฤติกรรมการดื่มสุรา และมีนักเรียนร้อยละ 7.8 เคยใช้สารเสพติดมาก่อน ในขณะที่นักเรียนร้อยละ 45.4 เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ และนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งมีพฤติกรรมการดูสื่อลามก นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนร้อยละ 68.9 มีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ในขณะที่นักเรียนร้อยละ 57.6 มีความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในระดับปานกลาง โดยที่พบว่า นักเรียนร้อยละ 43.1 เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน อย่างไรก็ตามนักเรียนส่วนมากไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ โดยวิธีวิเคราะห์ด้วยการจำแนกหมู่ (MCA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ตัวแปรอิสระที่นำมาวิเคราะห์ทั้ง 12 ตัว สามารถอธิบายความแปรผันของตัวแปรตามได้ร้อยละ 46.5 โดยตัวแปรที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ทั้งก่อนและหลังควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ทุกตัว ได้แก่ การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดูสื่อลามก การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

วิทยาลัยประชากรศาสตร์
สาขาวิชา ประชากรศาสตร์
ปีการศึกษา 2548

ลายมือชื่อนิติ.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

4687151151 : MAJOR DEMOGRAPHY

KEW WORD: SEXUAL CONTACT / VOCATIONAL STUDENTS

KITTIPONG PONSEN: FACTORS AFFECTING SEXUAL CONTACT OF VOCATIONAL STUDENTS IN BANGKOK METROPOLITAN AREA. THESIS ADVISOR: PROF. BHASSORN LIMANONDA, Ph.D. 97 pp. ISBN 974-14-2195-8

The main objective of this study was to examine the relationship between sexual contact of Bangkok vocational students and their demographic, social and economic background, risk behavior and social environment, attitude towards having sexual contact while studying, and knowledge on reproductive health, AIDS and sexual transmission diseases (STDs). The data were collected through self-administered questionnaires from 540 vocational students aged 20 – 24 years old who currently studied in vocational schools in Bangkok. The relationship between the 12 independent and dependent variables was tested through Multiple Classification Analysis (MCA).

About 60% of the sampled students were females. Majority of them lived with their parents, had an average 1.39 siblings. Their average monthly income was 3,752.72 Baht, and the average monthly family income was 26,444.55 Baht. More than half reported that their fathers had higher education than their mothers, and most of the parents' marriage was still intact.

With regard to risk behavior and social environment, it was found that more than half of students in this study drank, 7.8% of them used drugs or other substances. About 45.4% visited entertaining places, and more than half watched pornographic materials (movies, videos). About 68.9% had friends who had sexual intercourse experience while 57.6% of them had knowledge on reproductive health, AIDS, and STDs at the moderate level. Although 43.1% reported of sexual intercourse experiences but majority of them did not agree with having sexual contact while studying.

The results obtained from the MCA on the relationship between independent and dependent variables at the .05 statistical level showed that 12 independent variables could explained about 46.5% of the variation of the dependent variable. The independent variables that had obvious influence on students' sexual contact included drinking, use of drugs or other substances, visiting entertaining places, watching pornographic materials, having friends who had sexual contact experiences, attitudes toward having sexual intercourse while studying, and knowledge on reproductive health, AIDS and STDs.

College of Population Studies

Field of Study Demography

Academic year 2005

Student's signature.....

Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยความกรุณาของ ศาสตราจารย์ ดร.ภัสสร ลิมานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่ายิ่งในการให้แนวคิด หลักการ คำแนะนำ และความรู้อื่นๆ ในการวิเคราะห์วิจัยอันเป็นพื้นฐานของการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งการตรวจทานต้นฉบับ และให้คำแนะนำในการปรับแก้วิทยานิพนธ์จนสามารถพัฒนาให้เสร็จสมบูรณ์เป็นอย่างดี ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ซึ่งประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ มาลินี วงษ์สิทธิ รองศาสตราจารย์ ดร.วิพรรณ ประจวบเหมาะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา เอ็นซ์ ที่กรุณาให้ความรู้ อบรม สั่งสอน ตลอดจนให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์ จนผู้ศึกษาสามารถทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จ และยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่วิทยาลัยประชากรศาสตร์ ที่คอยให้คำปรึกษาในการเรียน การสอน และอำนวยความสะดวกในการประสานงานเกี่ยวกับหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่ศึกษา รวมทั้งพี่ๆ เพื่อนๆ นิสิตวิทยาลัยประชากรศาสตร์ทุกคน ที่ให้คำแนะนำและถ่ายทอดประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียน และการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนการทำกิจกรรมอื่นๆ ตลอดระยะเวลาที่เรียน

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และสมาชิกทุกคนในครอบครัว ที่คอยสนับสนุน และเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภูมิ.....	ญ

บทที่

1	บทนำ.....	1
	1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	1.2 วัตถุประสงค์.....	4
	1.3 แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา.....	4
	1.4 กรอบแนวคิดของการศึกษา.....	10
	1.5 ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
	1.6 สมมติฐาน.....	20
	1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	21
2	ระเบียบวิธีการวิจัย.....	22
	2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	22
	2.2 ขอบเขตของการศึกษา.....	23
	2.3 วิธีการเก็บข้อมูล.....	24
	2.4 นิยามตัวแปรและการวัด.....	25
	2.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	28
	2.6 การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล.....	28
3	ผลการศึกษา.....	29
	3.1 ลักษณะทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง.....	29
	3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนด้วยวิธีการวิเคราะห์ การจำแนกพหุ.....	49
4	สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ.....	70
	4.1 สรุปผลการศึกษา.....	70
	4.2 ข้อเสนอแนะ.....	77

รายการอ้างอิง.....	79
ภาคผนวก.....	85
ก ข้อมูลสำหรับประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย.....	86
ข ใบยินยอมของประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย.....	87
ค แบบสอบถาม.....	88
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	97

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงจำนวนตัวอย่างในแต่ละสถาบันจำแนกตามเพศ.....	24
3.1 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ และจำนวนพี่น้อง.....	29
3.2 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะ ทางเศรษฐกิจและสังคม.....	32
3.3 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมเสี่ยง และภาวะแวดล้อม.....	35
3.4 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับคะแนน.....	38
3.5 แสดงร้อยละของนักเรียนที่ตอบคำถามเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำแนกเป็นรายชื่อและผลของคำตอบ.....	39
3.6 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมและทัศนคติ ต่อการมีเพศสัมพันธ์.....	43
3.7 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร.....	54
3.8 แสดงอัตราร้อยละของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยง และภาวะแวดล้อม ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับ อนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยวิธีการวิเคราะห์ การจำแนกหมู่.....	66
4.1 สรุปผลการวิเคราะห์การจำแนกหมู่ของการมีเพศสัมพันธ์กับปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ก่อนและหลังการควบคุมตัวแปรอิสระทั้งหมด.....	76

สารบัญแผนภูมิ

ญ

แผนภูมิที่

หน้า

1.1 กรอบแนวคิด..... 10

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประชุมประชากรกับการพัฒนา พ.ศ. 2537 (International Conference on Population and Development 1994) ที่กรุงไคโร ประเทศอียิปต์ หรือที่เรียกย่อๆ ว่า ICPD 1994 นั้น นับเป็นครั้งแรกที่การประชุมได้แสดงความตระหนักถึงปัญหาเรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ (Reproductive Health) สิทธิด้านอนามัยเจริญพันธุ์ของสตรี (Reproductive Rights) และสุขภาพทางเพศ (Sexual Health) ซึ่งในการประชุมได้มีการพูดถึงเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศในประเด็นต่างๆ เช่น การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Sexually Transmitted Diseases: STDs) การทำแท้ง (Abortion) เป็นต้น จากการรายงานของ The State of World Population ในปี พ.ศ. 2540 พบว่าประเด็นปัญหานี้เริ่มทวีความสำคัญขึ้นเรื่อยๆ เพราะมีสตรีกว่า 75 ล้านรายทั่วโลกในแต่ละปีตั้งครรภ์โดยไม่พึงปรารถนา (Unwanted pregnancies) และในจำนวนนี้กว่า 45 ล้านรายที่ตัดสินใจทำแท้ง โดยกว่า 20 ล้านรายทำแท้งโดยไม่ปลอดภัย และมีสตรี 7 หมื่นรายเสียชีวิตในแต่ละปี นอกจากนี้ ยังพบอีกว่าการทำแท้งนั้นส่งผลกระทบต่อสุขภาพด้วย โดยสตรีกว่า 1 ล้านรายที่เสียชีวิตจากการติดเชื้อในระบบสืบพันธุ์ (Reproductive Tract Infections: RTIs) รวมทั้งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ และที่สำคัญยังพบอีกว่าในจำนวนผู้ป่วยรายใหม่ที่ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้นมากกว่าครึ่งหนึ่งเป็นประชากรวัยรุ่นและเยาวชน ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นเหล่านี้เริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย โดยขาดการป้องกันที่ปลอดภัย ซึ่งจะส่งผลในระยะยาว เช่น การติดเชื้อในช่องคลอด การตั้งครรภ์ที่ผิดปกติ (Ectopic pregnancy) ภาวะการเป็นหมันถาวร มะเร็งปากมดลูก การคลอดบุตรก่อนกำหนด ทารกมีน้ำหนักน้อย และทารกพิการแต่กำเนิด (ภัสสร ลิมานนท์, 2544: 125-127, 129-130, 141) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของธนาคารโลกที่พบว่า โรคที่พบในสตรีวัยเจริญพันธุ์ อายุ 15-44 ปี ในประเทศกำลังพัฒนา ประมาณ 1 ใน 3 เป็นโรคเกี่ยวกับสุขภาพด้านการตั้งครรภ์ คลอดบุตร แท้ง โรคเอดส์ และโรคติดเชื้อในระบบสืบพันธุ์ (สุวชัย อินทรประเสริฐ, แสงชัย พงษ์พิพันธุ์ และจิตติมา มโนทัย (บรรณาธิการ), 2543: 3) และจากรายงานของ United Nations Population Fund ในปี ค.ศ. 1998 พบว่า วัยรุ่นไทยมีการตั้งครรภ์ในระดับที่สูง รวมทั้งมีการทำแท้งกว่า 300,000 รายต่อปี (United Nations Population Fund, 1998: 13)

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออนามัยเจริญพันธุ์และสุขภาพทางเพศปัจจัยหนึ่ง คือ การมีเพศสัมพันธ์ (Sexual intercourse) ซึ่งเป็นช่องทางหลักของการเกิดและแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคเอดส์ (Acquired Immune Deficiency Syndrome: AIDS) ที่เกิดจากการติดเชื้อเอชไอวี (Human Immunodeficiency Virus: HIV) โดยมีการรายงานพบผู้ติดเชื้อเอชไอวี รายแรกในปี พ.ศ. 2524 ในประเทศสหรัฐอเมริกา และได้แพร่กระจายไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลกอย่างรวดเร็ว จนกลายเป็นปัญหาสาธารณสุขที่ทั่วโลกต้องร่วมมือกันแก้ไข สำหรับอุบัติการณ์ (Incidence) ของโรคเอดส์ พบว่าในปี พ.ศ. 2546 มีจำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวี รวมทั่วโลกแล้วประมาณ 37.8 ล้านคน ซึ่งอาจจะสูงถึง 42.3 ล้านคน จากการประมาณการนี้ ในจำนวนนี้กว่า 10 ล้านคนที่เป็นเยาวชนอายุ 15-24 ปี โดยในปี พ.ศ. 2546 นี้ มีผู้ติดเชื้อรายใหม่กว่า 4.8 ล้านคน สำหรับในทวีปเอเชียมีผู้ติดเชื้อประมาณ 7.4 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้ พบว่า กว่าร้อยละ 0.4 เป็นผู้ติดเชื้อที่อายุระหว่าง 15-24 ปี (UNAIDS, 2004: 10, 26, 93)

สำหรับประเทศไทย นับตั้งแต่มีรายงานการพบผู้ป่วยที่เกิดจากการติดเชื้อเอชไอวี รายแรกในปี พ.ศ. 2527 จนถึงปี พ.ศ. 2546 มีจำนวนยอดสะสมกว่า 1 ล้านคน และมีผู้ติดเชื้อรายใหม่กว่า 19,000 คน ซึ่งในปีเดียวกันนี้มีผู้เสียชีวิตจากการติดเชื้อกว่า 53,000 คน (กระทรวงสาธารณสุขและสำนักงานองค์การเอดส์แห่งสหประชาชาติ, 2547 อ้างถึงใน สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ, 2547: 1) สำหรับสาเหตุของการติดเชื้อเอชไอวี พบว่า สาเหตุหลัก คือ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นที่สำรวจโดยโครงการเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) พบว่า ถึงแม้วัยรุ่นไทย จะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์เป็นอย่างดี แต่ยังคงมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย กล่าวคือ ยังพบผู้ติดเชื้อรายใหม่ในวัยรุ่นกลุ่มอายุ 15-24 ปีเพิ่มขึ้น ในขณะที่พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคิดเป็นอัตราเพียงร้อยละ 23 (PATH, 2544) ซึ่งไม่ต่างจากรายงานในปี พ.ศ. 2538 พบว่า นักศึกษาหญิงมีความรู้เกี่ยวกับถุงยางอนามัยเพียงร้อยละ 21.6 เท่านั้น และในกลุ่มนักศึกษาชาย มีความรู้เกี่ยวกับถุงยางอนามัยร้อยละ 72.0 (อุมาภรณ์ ภัทรวานิชย์, 2538 อ้างถึงใน ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และวรรณ เตชวณิชย์พงศ์, 2543: 9) ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเพราะวัยรุ่นมีทัศนคติว่าการใช้ถุงยางอนามัยเป็นการไม่ให้เกียรติคู่รัก อายุที่จะใช้และไม่รู้จักวิธีการใช้ (อุมาภรณ์ ภัทรวานิชย์, 2541: 14) สถิติดังกล่าว ได้รับการยืนยันจากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขว่า สาเหตุหลักของการติดเชื้อรายใหม่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 84 โดยกลุ่มผู้ติดเชื้อรายใหม่ พบมากที่สุดในกลุ่มอายุ 15-29 ปี ซึ่งเป็นเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาทุกระดับ (จรัล ตฤณวุฒิพงษ์ อ้างถึงใน ทองกร ชันรัมย์ และคณะ (บรรณาธิการ), 2546: 27) และไม่เพียงแต่ประเทศไทยเท่านั้นที่พบว่าการติดเชื้อเพิ่มขึ้นในกลุ่มเยาวชน แต่ในภาพรวมระดับโลก พบว่า กว่าครึ่งหนึ่งของผู้ติดเชื้อทั่วโลกอยู่ในกลุ่มอายุ 15-24 ปี และนอกจากการติดเชื้อเอชไอวีแล้ว ยังพบว่าเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 25 ปี ทั่วโลกกว่า 100 ล้านคนในแต่ละปีติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ (WHO Information office, 2001 อ้างถึงใน Asian MetaCentre Research Paper Series, No.6, 2002: 14) โดยจากรายงานทั่วโลก พบว่า ประชากรอายุ 15-49 ปี ทั่วโลกมีกว่า 340 ล้านคน

ที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เหล่านี้ (UNFPA, 2004:43) สำหรับในประเทศไทย การศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นจำนวน 1,725 คน ในจังหวัดเชียงราย พบว่า ผลจากการตรวจทางห้องปฏิบัติการมีวัยรุ่น 59 คน เป็นโรคหนองในเทียม นอกจากนี้ยังพบว่า กวาร์้อยละ 27.3 ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงเคยตั้งครรรภ์มาก่อน ในขณะที่ร้อยละ 16.9 ของเพศชายรายงานว่าคู่นอนเคยตั้งครรรภ์มาก่อน และการแก้ปัญหาจากการตั้งครรรภ์นั้น พบว่า กวาร์้อยละ 80 แก้ปัญหาด้วยการทำแท้ง (ศุภชัย สายสร, พรทิษฐ์ วัน กรีนสแวน และปีเตอร์ คิลมาร์ค, 2542 อ้างถึงใน นงลักษณ์ บุญยพุทธิ, 2544: 14-19)

สภาพปัญหาดังกล่าว ส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากค่านิยมในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ที่เปิดเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีและการติดเชื้อในระบบสืบพันธุ์เพิ่มมากขึ้น โดยพบว่าอัตราการมีเพศสัมพันธ์และอายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นไทยลดลงกว่าในอดีต ดังจะเห็นได้จากรายงานในปี ค.ศ. 1992 วัยรุ่นอายุ 14-15 ปี เพศชายกว่าร้อยละ 10 และเพศหญิงกว่าร้อยละ 4 มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อน และเพศชายที่มีอายุ 15-19 ปี ที่ยังไม่เคยสมรสมาก่อนกว่าร้อยละ 21.4 เคยซื้อบริการทางเพศ (Werasit Sittitrai et al., 1992: 36) และวัยรุ่นปัจจุบันยังมีค่านิยมยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และเข้าสู่การค้าประเวณีในระบบมากขึ้น (สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ และ อัญชลี ปิยะदानนท์, 2544: 11-12) รวมทั้งการทดลองมีเพศสัมพันธ์และการใช้ยาเสพติดในหมู่เยาวชนยังสูงขึ้นด้วย (สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ, 2547: 3) ทั้งที่ประเทศไทยมีนโยบายด้านอนามัยเจริญพันธุ์ที่ครอบคลุมประเด็นอนามัยของวัยรุ่น และโรคติดต่อทางระบบสืบพันธุ์ รวมทั้งโรคเอดส์ แต่การดำเนินการที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร พบได้จากการบริการป้องกันโรคเข้าถึงเยาวชนได้น้อยกว่าร้อยละ 5 ในขณะที่เยาวชนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอเพียงร้อยละ 20-30 เท่านั้น ดังนั้นจึงมีเยาวชนเป็นจำนวนมากที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงซึ่งถ้าหากปัญหาดังกล่าวนี้ไม่ได้รับการป้องกันและแก้ไข ก็จะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมคือ ต่อตัววัยรุ่นเองและคนในสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ กล่าวคือ นอกจากวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงดังกล่าวจะเสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แล้ว ยังส่งผลกระทบต่อสังคมในการสูญเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่สูงขึ้น ทั้งที่เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้

จากประเด็นปัญหาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ การติดเชื้อในระบบสืบพันธุ์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคเอดส์ ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น จะพบว่าสาเหตุสำคัญ คือ การมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่ได้ป้องกัน โดยเฉพาะในวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ทั้งนี้เพราะปัจจัยกำหนดต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีต ส่งผลให้วัยรุ่นเหล่านี้มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่เปิดเสี่ยงต่อปัญหามากขึ้น รวมทั้งพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นก็ยังคงถูกกำหนดโดยสิ่งแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจที่แตกต่างกันออกไปของแต่ละคนอีกด้วย ดังนั้นการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงมีจุดประสงค์ที่จะศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพราะจากการศึกษาที่ผ่านมาจะพบว่า นักเรียนในระดับอาชีวศึกษาจะมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนกลุ่มอื่นๆ (ประภาพร โภภาสวัสดิ์, 2538: 9) รวมทั้งสิ่งแวดล้อมในการศึกษา เช่น เวลาเรียนที่มีการเรียนภาคค่ำ ยังเป็นปัจจัยเอื้อต่อการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นด้วย ดังนั้นในการศึกษานักเรียนกลุ่มนี้จึงทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อใช้ผลการศึกษาช่วยในการหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทิศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กับการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

2) เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่อาจนำไปสู่การหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่น การมีเพศสัมพันธ์ และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากพฤติกรรมนั้น รวมทั้งเป็นแนวทางในการทำการศึกษาในพื้นที่อื่นๆ ต่อไป

1.3 แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในระดับอาชีวศึกษา ในครั้งนี้ได้นำแนวคิดเชิงทฤษฎี 4 แนวคิดมาประยุกต์ใช้ในการอธิบายประกอบด้วย

- 1) แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการและความต้องการของวัยรุ่น
- 2) แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น
- 3) แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์
- 4) แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ

แต่ละแนวคิดมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการและความต้องการของวัยรุ่น

วัยรุ่น (Adolescent) ตามคำจำกัดความขององค์การอนามัยโลก (WHO: World Health Organization) หมายถึง ผู้ที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 10-19 ปี ซึ่งเป็นวัยแรกรุ่นแตกเนื้อหนุ่มสาว (Puberty) ในขณะที่องค์การสหประชาชาติ ให้ถือว่า ประชากรที่อยู่ในช่วงอายุ 15-24 ปี นั้นเป็นเยาวชน (Youth) (United Nations Population Fund, 1998: 1) นับเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ รวมทั้งพฤติกรรมต่างๆ เป็นอย่างมาก เช่น ความต้องการเป็นที่สนใจจากเพศตรงข้าม ความต้องการความเป็นอิสระ เป็นต้น พฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นจึงเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ เพื่อให้วัยรุ่นมีพัฒนาการที่ดีเพื่อเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ที่มีสุขภาพ

เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ทำให้วัยรุ่นมีความต้องการหลายด้านที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม คือ

1) ความต้องการความรัก วัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่ต้องการความรักจากบุคคลต่างๆ ได้แก่ พ่อแม่ ญาติ พี่น้อง ครู และเพื่อนทั้งเพศเดียวกัน และต่างเพศ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจที่ไม่มั่นคง ไม่มั่นใจในตนเอง จึงต้องการให้บุคคลอื่นรัก และสนใจตัวเองมากขึ้น

2) ความต้องการความเป็นอิสระมากขึ้น โดยวัยรุ่นต้องการเป็นตัวของตัวเอง ต้องการค้นหาความเป็นตนของตัวเอง (Ego - Identity) ต้องการตัดสินใจ วางแผนและวางโครงการของชีวิต รวมทั้งต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ เช่น ต้องการคบเพื่อนใหม่ๆ และทดลองทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง

3) ความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม วัยรุ่นเป็นวัยที่ก้าวจากวัยเด็กมาสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีความสนใจสังคมมากขึ้น ต้องการให้สังคมยอมรับหรือชมเชย ต้องการชื่อเสียง ความเด่นดัง และต้องการรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่างเพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อสังคม

4) ความต้องการมีอนาคต ต้องการมีความสำเร็จ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มสนใจในอาชีพต่างๆ ต้องการรับผิดชอบ ฟังตนเอง มีอุดมการณ์ในอนาคตและมีการวางแผนว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะประกอบอาชีพอะไร

5) ความต้องการอยากรู้และทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ วัยรุ่นจะมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ และเพื่อนต่างเพศ และต้องการความรู้ความเข้าใจทางเพศอย่างถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันจะแสดงออกทางอ้อม โดยการปิดบังหรือโดยการหาความรู้อย่างไม่ถูกวิธี นอกจากความสนใจแล้ววัยรุ่นยังต้องการทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศด้วย เพราะเป็นวัยที่มีความสนใจเพื่อนต่างเพศ มีความรักแบบหลงใหล ใฝ่ฝัน และเป็นความรักแบบรุนแรง ไม่ค่อยมีเหตุผล นอกจากนี้ความต้องการทางเพศที่เกิดขึ้นในระยะนี้ เกิดเนื่องจากต่อมต่างๆภายในร่างกายของวัยรุ่นกำลังทำงานอย่างเต็มที่โดยเฉพาะต่อมที่ผลิตฮอร์โมนเพศออกมาเพื่อควบคุมการเจริญถึงขั้นมีวุฒิภาวะทางเพศ ทำให้วัยรุ่นพยายามหาทางออกเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ดังนั้นผู้ใหญ่จึงควรที่จะอธิบายเรื่องเกี่ยวกับเพศตรงข้ามให้วัยรุ่นเข้าใจ เพราะการปกปิด

อาจทำให้เด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นพยายามทดลองหาความจริงด้วยตนเอง ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ได้ (สุริดา ฉายาลักษณ์, 2531 อ้างถึงใน จามรี ศรีรัตนบัลล์, 2543: 24-26)

อาจกล่าวได้ว่า วัยรุ่นนั้นมีความต้องการด้านต่างๆ ที่แตกต่างไปจากวัยอื่นๆ ซึ่งทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ที่มีลักษณะเฉพาะของวัยนี้ เช่น การทำตัวเป็นจุดเด่นเพื่อเรียกร้องความสนใจ หรือการแสดงความเป็นตัวของตัวเอง เนื่องจากต้องการความเป็นอิสระ แต่พฤติกรรมที่เป็นปัญหาอันเนื่องมาจากความต้องการของวัยรุ่นนั้นจะมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศรวมอยู่ด้วย อันได้แก่ การเริ่มสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ มีการแสดงออกที่เรียกร้องความสนใจซึ่งกันและกัน โดยเด็กชายจะเริ่มสนใจเด็กหญิงเมื่ออายุประมาณ 14 ปี ขณะที่เด็กหญิงจะสนใจเด็กชายที่มีอายุมากกว่า เนื่องจากเด็กหญิงมีวุฒิภาวะทางเพศเร็วกว่าเด็กชายวัยเดียวกัน (ประสาร ทิพย์ธารา, 2521 อ้างถึงใน จามรี ศรีรัตนบัลล์, 2543: 24-26) ถ้าวัยรุ่นสามารถปรับตัวในเรื่องเพศได้ดีและเหมาะสม วัยรุ่นก็จะสามารถผ่านพ้นช่วงเวลาที่น่าจะก่อให้เกิดปัญหาไปได้เป็นอย่างดี แต่ถ้าวัยรุ่นปรับตัวไม่ได้ หรือแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ก็อาจนำไปสู่พฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่างๆ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันสมควร และส่วนใหญ่จะขาดการวางแผนป้องกันที่ถูกต้อง เป็นต้น

1.3.2 พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น

พัฒนาการทางเพศ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในส่วนที่เกี่ยวกับแรงผลักดันทางเพศ บทบาททางเพศ และพฤติกรรมทางเพศตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยรุ่นใหญ่ (จรรยา ดวงแก้ว, 2539: 13) ขึ้นกับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ลักษณะประจำตัวของคนๆ นั้น อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม และประสบการณ์ ซึ่งพรอยด์เชื่อว่าบุคลิกภาพและพัฒนาการทางการรับรู้เรื่องเพศ ได้ก่อรูปขึ้นแล้วตั้งแต่ระยะพัฒนาการขั้นที่ 3 คือ วัยก่อนเข้าเรียน (phallic stage) ดังนั้นการพัฒนาขั้นนี้ของวัยรุ่นจึงเป็นเพียงการพัฒนาเพิ่มขึ้นจากขั้นต้นเท่านั้น คือเด็กเปลี่ยนความคิดไปสู่ความรู้สึกที่เป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ความต้องการเลียนแบบพ่อแม่ ตลอดจนความเชื่อ ค่านิยมต่างๆ ของพ่อแม่ก็ซึมซาบเข้าสู่จิตใจเด็กมากขึ้นทุกที จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของตัวเด็กไปช่วยในการปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ ไม่ให้กระวนกระวายใจมากเกินไป ให้ความรู้สึกเกี่ยวกับคุณค่าของตนเอง เปลี่ยนแปลงพลังงานในการหาความสุข ความพอใจ ให้แปรสภาพไปในทางสร้างสรรค์และเป็นที่ยอมรับของสังคม

จรรยา ดวงแก้ว (2539: 14) ได้ศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร โดยกล่าวถึงพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เชื่อมต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ชีวิตในบั้นปลายจะราบรื่นหรือไม่เพียงใด ขึ้นอยู่กับการดำเนินชีวิตในช่วงนี้ไม่น้อย ภาวะวัยรุ่นเป็นเครื่องแสดงถึงการเปลี่ยนแปลง

ของวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่น ผู้ที่เข้าสู่วัยรุ่นต้องเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง กล่าวคือ ไม่แสดงพฤติกรรมเป็นแบบเด็กๆ อีกต่อไป จำเป็นต้องเรียนรู้พฤติกรรมอันเหมาะสมของการเป็นผู้ใหญ่ที่ดี ความต้องการใหม่ๆ เริ่มเข้ามาในชีวิต อันได้แก่ พลังทางสังคม ความต้องการของบุคคลในการเป็นผู้ใหญ่ และการเปลี่ยนแปลง ความคาดหวัง รวมถึงรูปแบบการปรับตัวใหม่ๆ และสุขนิสัยที่ดีพึงปฏิบัติแบบใหม่ ผู้ที่อยู่ในวัยนี้จะต้องประสบปัญหา และความยุ่งยากต่างๆ มีความลำบากในการปรับตัวให้เหมาะสม

1.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ (Human Behavior Concept) ได้อธิบายถึงความต้องการของบุคคล ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ความต้องการทางกายภาพ และความต้องการทางด้านจิตใจ และสังคม โดยความต้องการหนึ่งทางด้านกายภาพที่ถือว่าเป็นธรรมชาติของมนุษย์ คือ ความต้องการทางเพศ ซึ่งจะเริ่มขึ้นเมื่อคนเราเข้าสู่วัยรุ่นและเป็นผู้ใหญ่ การแสดงออกถึงความต้องการทางเพศและพฤติกรรมทางเพศนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ความพึงพอใจ รสนิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม รวมทั้งการรับรู้ และทัศนคติของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน (เพ็ญศรี พิทักษ์ธรรม มัชฌิมากิโร, 2543: 49-50) ซึ่งในส่วนของทัศนคตินั้น เป็นการสะท้อนความรู้สึกของบุคคลว่าพอใจ หรือไม่พอใจเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ และเป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ (กรองแก้ว อยู่สุข, 2533: 31) ซึ่งหมายรวมถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ด้วย

1.3.4 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ (Health Behavior)

สุขภาพ (Health) ตามคำนิยามขององค์การอนามัยโลก หมายถึง “A state of complete physical, mental and social well-being and not merely the absence of disease or infirmity” ซึ่งตามธรรมเนียมสุขภาพคนไทย ได้ให้นิยามสุขภาพว่า “สุขภาพะที่สมบูรณ์และเชื่อมโยงเป็นองค์รวม อย่างสมดุล ทั้งกาย จิต สังคม และทางจิตวิญญาณ” (ปรีดา ทัศนประดิษฐ์ และคณะ, 2546: 12)

คำว่า “พฤติกรรม” นั้นหมายถึงปฏิกิริยาหรือกิจกรรมทุกชนิดที่มนุษย์กระทำ แม้ว่าจะสังเกตได้ หรือสังเกตไม่ได้ก็ตาม สำหรับในด้านพฤติกรรมสุขภาพก็มีความหมายเช่นเดียวกับพฤติกรรมทั่วไป แต่มุ่งเน้นเฉพาะในเรื่องของสุขภาพอนามัย เช่น การปฏิบัติตนเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดของร่างกาย ซึ่งได้แก่ การอาบน้ำ การแปรงฟัน การตัดเล็บ สระผม ฯลฯ พฤติกรรมสุขภาพที่แสดงออกดังตัวอย่างที่ยกมานี้จะสามารถมองเห็นได้หรือสังเกตได้อย่างชัดเจนว่าบุคคลได้กระทำหรือปฏิบัติ (กรมพลศึกษา, 2543: 5)

1.3.4.1 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 201 อ้างถึงใน กรมพลศึกษา, 2543: 7) ได้กล่าวถึงแนวคิดของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพไว้ดังนี้ คือ

1) พฤติกรรมอาจเปลี่ยนแปลงโดยการบังคับ การเลียนแบบ และการเห็นความสำคัญของสิ่งที่เปลี่ยนแปลงนั้น

2) การใช้วิธีการศึกษาในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ได้ผลถาวร

3) พฤติกรรมสุขภาพบางอย่างสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยการบังคับ ซึ่งจะเปลี่ยนได้เฉพาะพฤติกรรมด้านการปฏิบัติเท่านั้น ส่วนพฤติกรรมด้านความรู้และทัศนคติจะไม่เปลี่ยน

4) บ้าน โรงเรียน และชุมชน เป็นสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยสร้างแบบอย่างที่ดีเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ได้

แนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพนั้นมีพื้นฐานมาจากความคิดทางด้านจิตวิทยา การเรียนรู้ธรรมชาติของมนุษย์ ตลอดจนทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามความคิดของเคลมาน (Kelman, 1965 อ้างถึงใน กรมพลศึกษา, 2543: 7) ซึ่งเชื่อว่ามี การเปลี่ยนแปลงอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1) การเปลี่ยนแปลงโดยการถูกบังคับ

2) การเปลี่ยนแปลงโดยการเลียนแบบ

3) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากความต้องการที่อยากจะเปลี่ยนเนื่องจากมองเห็นความสำคัญของสิ่งที่เปลี่ยนแปลงนั้นๆ

1.3.4.2 องค์ประกอบที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ

องค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ โดยทั่วไปนั้นมีอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านทัศนคติ และองค์ประกอบด้านการปฏิบัติ ส่วนการเกิดพฤติกรรมนั้นเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนมาก และมีองค์ประกอบหลายอย่างที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล เช่น องค์ประกอบทางด้านจิตวิทยา องค์ประกอบทางด้านสังคมและวัฒนธรรม องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ องค์ประกอบทางการศึกษา และองค์ประกอบทางการเมือง (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2526: 173-185 อ้างถึงใน กรมพลศึกษา 2543: 9)

1) องค์ประกอบทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ วุฒิภาวะ ความต้องการ ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ความสนใจ การจูงใจ ความคับข้องใจ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล ทั้งในยามปกติและในยามเจ็บป่วย โรเซนบลัม และคณะ (Estelle H. Rosenblum 1981: 338 อ้างถึงใน

กรมพลศึกษา, 2543: 9) กล่าวว่า ความเชื่อมีบทบาทต่อพฤติกรรมอนามัยของบุคคลเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความเชื่ออำนาจภายในและอำนาจภายนอกตนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย

การรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรค เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมอนามัยของบุคคล กอชแมน (Davis S. Cochman 1972: 285-293 อ้างถึงใน กรมพลศึกษา 2543: 9) ให้ทัศนะว่าการที่บุคคลมีพฤติกรรมสุขภาพแตกต่างกัน เนื่องจากการรับรู้ต่อโอกาสของการเป็นโรคต่างกัน เพราะฉะนั้นบุคคลใดมีความเชื่อว่าตนมีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคร้ายก็ย่อมมีความต้องการที่จะรับรู้ภูมิคุ้มกัน โรคหรือบุคคลใดมีความเชื่อว่าโรคนั้นๆ มีอันตรายและภูมิคุ้มกันโรคสามารถป้องกันโรคได้อย่างแน่นอน ย่อมมีความต้องการที่จะรับรู้ภูมิคุ้มกันโรค

2) องค์ประกอบทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ ได้แก่ ครอบครัว กลุ่มบุคคลในสังคม สถานภาพทางสังคม วัฒนธรรม ศาสนา ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้การพัฒนาความคิด ความเชื่อ และการปฏิบัติตนทางสุขภาพของบุคคลทั้งสิ้น

3) องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ เศรษฐกิจของประชาชนมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ซึ่งขณะเดียวกันก็มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพด้วย ในกลุ่มประชาชนที่มีฐานะเศรษฐกิจไม่ค้ำนัก จะมีความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องทางด้านสุขภาพ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2526 : 182 อ้างถึงใน กรมพลศึกษา, 2543: 10) ในทางตรงกันข้าม ถ้าฐานะเศรษฐกิจของประชาชนดี โอกาสที่จะได้รับการศึกษาที่ดีก็จะมีมาก การศึกษาช่วยให้บุคคลมีความรู้ที่ถูกต้อง มีความฉลาดและสามารถเลือกการปฏิบัติตนด้านสุขภาพที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นผลให้เขามีสุขภาพที่ดีซึ่งความสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งสาม

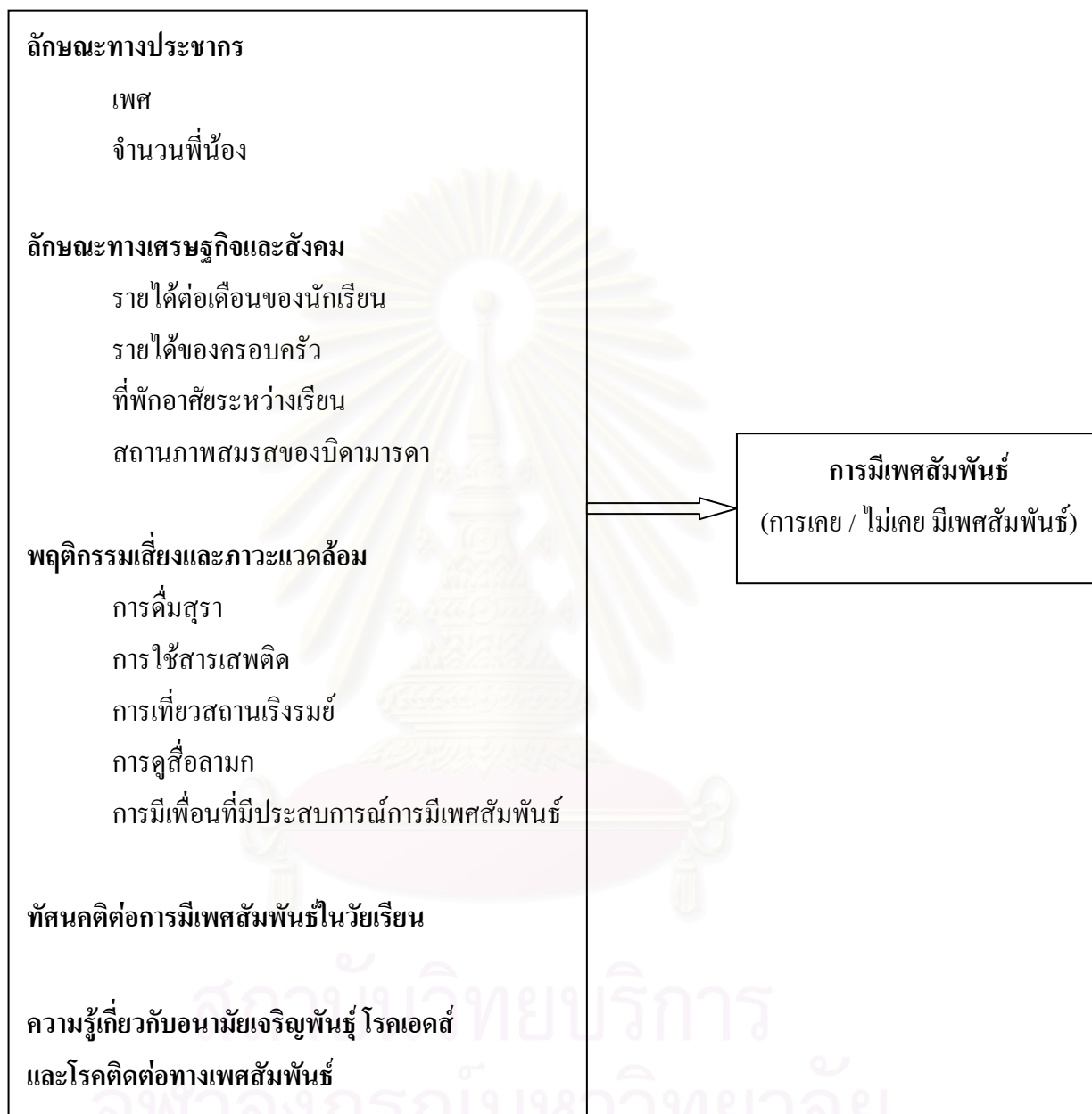
4) องค์ประกอบทางการศึกษา ระดับการศึกษาของประชาชนที่แตกต่างกัน มีผลต่อความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติทางสุขภาพอนามัยของประชาชน ประชาชนที่มีการศึกษามากก็จะมีความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติทางสุขภาพที่ไม่ถูกต้อง ประชาชนที่มีการศึกษาสูงย่อมมีความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติทางสุขภาพถูกต้องกว่าผู้ที่ได้รับการศึกษาน้อย

5) องค์ประกอบทางการเมือง ที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ นโยบายทางการเมืองของประเทศ มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของประชาชน ทั้งทางด้านความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ เพราะนโยบายของประเทศจะชี้ให้เห็นถึงจำนวนและความเพียงพอของบริการ การรักษาพยาบาล กิจกรรมการสุศึกษาที่จัดให้กับประชาชน กฎหมายหรือข้อบังคับที่จะมีผลต่อสุขภาพบางอย่าง (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2526 : 185 อ้างถึงใน กรมพลศึกษา, 2543: 10)

จากแนวคิดเชิงทฤษฎีที่กล่าวมาแล้วนั้น จะพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ ประกอบด้วยปัจจัยทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวของแต่ละบุคคล ดังนั้นในการศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในครั้งนี้ ได้นำแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้เพื่ออธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งการศึกษานี้มีทั้งหมด 13 ปัจจัย ดังจะได้อธิบายต่อไปนี้

1.4 กรอบแนวคิดของการศึกษา

แผนภูมิที่ 1.1 กรอบแนวคิด

1.5 ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.5.1 เพศ

เพศ นับเป็นคุณลักษณะทางประชากรที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่ความแตกต่างในบทบาททางเพศนั้น ถูกหล่อหลอมโดยสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันนับรวมถึงในการมีเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งในการศึกษานี้ จะกล่าวถึงสัดส่วน แนวโน้ม และค่านิยมของการมีเพศสัมพันธ์ ที่แตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง ดังนี้

สัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงจากการศึกษาของ พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528: 120) ศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษามหาวิทยาลัยที่ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส พบว่า เพศชายยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่าเพศหญิง ชวนชม สกนธรัตน์ (2530) ศึกษาในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนชายร้อยละ 96.3 และนักเรียนหญิงร้อยละ 3.7 เคยมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์มาก่อน และพบว่า นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ร้อยละ 31.3 และนักเรียนหญิงตั้งครรถ์อันไม่พึงปรารถนา ร้อยละ 13.9 ในปีเดียวกัน สัตหัต เสริมศรี และสืบพงษ์ ไชยพรรค (2530) ศึกษาความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่น ในเขตเมืองส่วนภูมิภาคในสถาบันอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า กลุ่มวัยรุ่นร้อยละ 39.2 ที่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศมีความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิง กล่าวคือ เพศชายมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์คิดเป็น ร้อยละ 62.4 ในขณะที่เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 12.3 (อ้างถึงใน จามรี ศรีรัตนบัลล์, 2543: 33-34, 38-39, 41-42) ต่อมา จรรยา ดวงแก้ว (2539: 116) ศึกษาในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศชายมีความเสี่ยงทางเพศมากกว่าเพศหญิง และ Nicholas Ford และ Sirinan Kittisuksathat (1996: 78-79) ศึกษาวิจัยพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นที่ทำงานในโรงงานประเทศไทย ก็พบว่า วัยรุ่นชายมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่าวัยรุ่นหญิง ในปี พ.ศ. 2540 ระพีพรรณ ภูผากพันธ์พงษ์ ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับอาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษาชายมีสัดส่วนของการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านักศึกษาหญิง และนักศึกษาชายในระหว่างที่ทำการศึกษายังมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์มาแล้วมากกว่านักศึกษาหญิง ต่อมา บุญยง เกี่ยวการคำ, บังอร เทพเทียน และสมศักดิ์ วงศาवास (2547: 26-28) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี 2 ก็พบว่า นักเรียนชายมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิง

ในประเด็นแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ ประภาพร โอภาสสวัสดิ์ (2538: 73) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี พบว่า นักเรียนชายมีแนวโน้มมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่านักเรียนหญิง รวมทั้งมีระดับของพฤติกรรมทางเพศในระดับที่สูงกว่าด้วย ในปี พ.ศ. 2539 สำนักงานคณะผู้เชี่ยวชาญด้านประชากร รายงานว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนอาชีวศึกษาชายมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นจากร้อยละ 27 ในปี พ.ศ. 2536 เป็นร้อยละ 36.5 ในปี พ.ศ. 2538 ในขณะที่นักเรียนหญิงมีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มจากร้อยละ 4.4 เป็นร้อยละ 6.2

สำหรับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์นั้น กรองทิพย์ จันแยม (2538: 148) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคลกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น พบว่า นักศึกษาชายมีระดับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากกว่าหญิง ต่อมา วรัญญ์ กุลดิลก (2541: 129) พบว่า นิสิตชายยอมรับทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่านิสิตหญิงอีกด้วย

จากตัวอย่างการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงมีสมมติฐานว่านักเรียนชายน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนเพศหญิง

1.5.2 จำนวนพี่น้อง

ครอบครัว นับเป็นสถาบันทางสังคมที่ใกล้ชิดกับวัยรุ่นที่เป็นสมาชิกรุ่นต่อมาของครอบครัวค่อนข้างมาก จึงนับเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมต่างๆ ของวัยรุ่น รวมทั้งพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ด้วย (มัทนา เขตมี, 2539: 21) แม้ว่าในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องกับการมีเพศสัมพันธ์จะมีไม่มากนัก แต่ในการศึกษาที่ใกล้เคียงเกี่ยวกับการสมรสที่ปรากฏให้เห็นดังตัวอย่างการศึกษาของ จินตนา พรพิไลพรรณ (2536) ที่ศึกษาปัจจัยที่กำหนดการสมรสของเยาวชนไทยในเขตชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เยาวชนสตรีที่อยู่ในครัวเรือนขนาดใหญ่ ความน่าจะเป็นหรือโอกาสในการที่จะสมรสจะมีมาก ในขณะที่สตรีที่มีพี่น้องจำนวนมาก กลับมีความน่าจะเป็นหรือโอกาสในการที่จะสมรสน้อย หรือความน่าจะเป็นที่จะเป็น โสดมาก ซึ่งผู้วิจัยมีสมมติฐานต่อจากการศึกษาดังกล่าวไว้ว่า ครอบครัวที่มีจำนวนพี่น้องมากกว่าน่าจะมีโอกาสที่จะพูดคุยและให้คำแนะนำในเรื่องต่างๆ ต่อสมาชิกในครอบครัวมากกว่าครอบครัวที่มีจำนวนพี่น้องน้อย ซึ่งประเด็นที่ให้คำแนะนำนั้นอาจรวมถึงเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ด้วย ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่านักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อยกว่าน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมากกว่า

1.5.3 รายได้ต่อเดือนของนักเรียน

รายได้ต่อเดือนของนักเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีอำนาจในการใช้จ่ายแตกต่างกัน กล่าวคือ ถ้ายังมีรายได้ต่อเดือนสูงย่อมจะมีโอกาสในการที่จะซื้อสินค้าหรือบริการ เช่น การเที่ยวในสถานที่ต่างๆ รวมทั้งในสถานบริการมากขึ้นด้วย ตัวอย่างการศึกษาประเด็นนี้ประกอบด้วย การศึกษาของ ทวีวรรณ ชาลีเครือ (2543) ที่ศึกษาวัยรุ่นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 419 คน พบว่า ค่าใช้จ่ายที่ได้รับรายเดือน เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเหล่านั้น ในปี พ.ศ. 2538 ประภาพร โอภาสสวัสดิ์ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี พบว่า นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จายรายเดือนมากกว่าจะมีแนวโน้มมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จายรายเดือนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ จรรยา ดวงแก้ว (2539: 105 - 106) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จายรายเดือนมากกว่ามีความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จายน้อยกว่า ในขณะที่กรองทิพย์ จันแยม (2538: 148) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคลกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น กลับพบว่า นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จายรายเดือนต่างกัน มีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสไม่แตกต่างกัน ส่วนในการศึกษานี้มีสมมติฐานว่านักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่าน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า

1.5.4 รายได้ของครอบครัว

โดยปกติรายได้ของครอบครัวอาจไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน แต่มีแนวโน้มว่าอาจเป็นปัจจัยเสริมส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จายรายเดือนที่ต่างกันมีพฤติกรรมที่ต่างกันด้วย และจากที่ได้กล่าวมาแล้วในปัจจัยเกี่ยวกับค่าใช้จายรายเดือนที่นักเรียนได้รับว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จายรายเดือนมากน่าจะสามารถที่จะมีอำนาจในการใช้จ่ายได้มาก อาจจะกล่าวได้ว่าปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีค่าใช้จายได้มากส่วนหนึ่งมาจากการสนับสนุนจากครอบครัวที่สามารถจะให้ค่าใช้จายกับนักเรียนได้นั่นเอง ดังนั้นรายได้ของครอบครัวน่าจะส่งผลด้วย ในการศึกษาครั้งนี้จึงมีสมมติฐานว่านักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้มากกว่าน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า

1.5.5 ที่พักอาศัยระหว่างเรียน

สถานที่พักอาศัยของนักเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้เพราะสภาพที่ที่พักอาศัยที่แตกต่างกันนั้นจะมีสิ่งแวดล้อม ความเป็นอิสระจากครอบครัวและการควบคุมดูแลของผู้ปกครองที่แตกต่างกันด้วย นับว่ามีผลต่อพฤติกรรมต่างๆ ของประชากรวัยรุ่น โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมทางเพศ เช่น การออกจากบ้านมาอยู่ที่หอพักกับเพื่อนๆ หรืออยู่คนเดียว อาจจะเป็นการออกจากกลไกการควบคุมของครอบครัวและชุมชน (เรณู อรรธนาเมศร์, ม.ป.ป.) จึงทำให้วัยรุ่นมีโอกาสเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ตัวอย่างในการศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างของสภาพที่ที่พักอาศัย และอิทธิพลของที่พักอาศัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ดังนี้

ในปี 2528 พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า ศึกษาการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า การพักอาศัยไม่มีผลต่อการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ซึ่งคล้ายกับการศึกษาของ ประภาพร โอภาสสวัสดิ์ (2538: 75) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี พบว่า สภาพที่ที่พักอาศัยของนักเรียนไม่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ และในปีเดียวกัน กรองทิพย์ จันแยม (2538: 148) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคลกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่นก็พบว่านักเรียนที่ที่พักอาศัยแตกต่างกันมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่ต่างกันเช่นเดียวกัน รวมทั้งการศึกษาของจรรยา ดวงแก้ว (2539: 106) ก็ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษาของ ระพีพรรณ ภูผกาพันธ์พงษ์ (2540) พบว่า นักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่มีแนวโน้มที่จะตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับเพื่อน หรือพักอาศัยอยู่ตามลำพัง ในขณะที่การตัดสินใจมีความสัมพันธ์ทางเพศเพียงการกอดจูบนั้น พบว่า นักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับเพื่อน หรืออยู่ตามลำพัง มีแนวโน้มตัดสินใจมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานมากกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา ส่วนการศึกษาของ วรัญญ์ กุลดิติก (2541: 128) ที่ศึกษาทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครนั้น พบว่า นิสิตที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จะมีทัศนคติที่ยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่านิสิตที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา และในการศึกษานี้มีข้อสมมติฐานว่า นักเรียนที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา น่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่ที่บ้านกับบิดามารดา

1.5.6 สถานภาพสมรสของบิดามารดา

สถานภาพสมรสของบิดามารดา เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน เช่น การศึกษาของ พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528: 56) ศึกษาการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของ นักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาหย่าร้างหรือเป็นหม้าย จะยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ ก่อนสมรสมากกว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน และประภาพร โอภาสสวัสดิ์ (2538: 74) ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดา หย่าร้างและเป็นหม้าย มีการแสดงพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน และ ระพีพรรณ ภู่อภาพันธ์พงษ์ (2540) ซึ่งศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับอาชีวศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาหย่าหรือแยกกันอยู่มีแนวโน้มที่จะตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่มี บิดามารดาที่ยังคงสภาพสมรสและอาศัยอยู่ด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วรรณัญ กุลติลล (2541: 130) ศึกษาทัศนคติเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตที่มีบิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันยอมรับทัศนคติเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่า นิสิตที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ในการศึกษาครั้งนี้จึงมีสมมติฐานสอดคล้องกับผลการศึกษาที่ผ่านมา ว่า นักเรียน ที่มีบิดามารดามีสถานภาพสมรสหย่าร้าง แยกกันอยู่ และเป็นหม้ายน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมี เพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาสมรสทั้งที่อยู่ด้วยกันและไม่ได้อยู่ด้วยกัน

1.5.7 พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม

พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง พฤติกรรมการดื่มสุรา การใช้ สารเสพติด การเที่ยวสถานเริงรมย์ การคู่อโลม และการมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่อยู่ในภาวะ แวดล้อมและมีพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าว น่าจะมีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่อยู่ในภาวะ ดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.5.7.1 การดื่มสุราและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์

การดื่มสุราและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ในวัยรุ่นเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่น อุบัติเหตุ ทะเลาะวิวาท รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยด้วย เพราะการดื่มสุราทำให้วัยรุ่นมีความ กล้ามากขึ้น ดังเช่น ในปี พ.ศ. 2539 จรรยา ดวงแก้ว ได้ศึกษากลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่เคยดื่มสุรามีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ ไม่เคยดื่มสุรา และในปีเดียวกัน Nicholas Ford และ Sirinan Kittisuksathat (1996: 83) ได้ศึกษาวิจัย

พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นที่ทำงานโรงงานในประเทศไทย พบ วัยรุ่นชายกว่าร้อยละ 73 ที่เที่ยวหญิงขายบริการจะดื่มสุรามาก่อน ในปี พ.ศ. 2541 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย จัดทำโครงการสร้างแกนนำนักศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในนักเรียนระดับอาชีวศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่า นักเรียนร้อยละ 15 ที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์มาก่อน รายงานว่า สาเหตุที่ทำให้ตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์เพราะการดื่มสุรา และทิวรรณชาติเครือ (2543) ก็พบว่า การดื่มสุรา เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเหล่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของงานสุศึกษาฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในปี พ.ศ. 2536 ที่พบว่า การดื่มสุราเป็นปัจจัยหลักที่กระตุ้นให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ และจากรายงานของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (2547) ยังพบว่า การดื่มสุรานำไปสู่การมีประสบการณ์ทางเพศซึ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ดังตัวอย่างการศึกษานักเรียนมัธยมในจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ. 2542 พบว่า นักเรียนกว่า 2 ใน 3 ที่ตอบว่า เคยมีเพศสัมพันธ์ มีพฤติกรรมดื่มสุราเป็นบางครั้ง ในการศึกษาจึงมีสมมติฐานว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการดื่มสุรานั้นจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่ดื่มสุรา

1.5.7.2 การใช้สารเสพติด

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าการใช้สารเสพติดเป็นการเพิ่มพฤติกรรมเสี่ยงมากขึ้นในวัยรุ่น เพราะทำให้ขาดสติยังคิด ขาดความรอบคอบ จากรายงานของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (2547) พบว่า การใช้ยาเสพติดนำไปสู่การมีประสบการณ์ทางเพศซึ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และจากการศึกษานักเรียนมัธยมในจังหวัดพระยา ในปี พ.ศ. 2544 พบว่า 1 ใน 4 ของนักเรียนที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศจะเสพยาบ้า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ทิวรรณ ชาติเครือ (2543) พบว่า การใช้ยาบ้า สูบกัญชา และการกินยาหล่อมประสาท เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเหล่านั้น ขณะที่ นงลักษณ์ บุญยพุทธิ (2544) อ้างถึงการศึกษาของสุภชัย สารสร, ฟริทส์ วัน กรีนสแวน และปีเตอร์ คิลมาร์ค ที่ศึกษาวิจัยนักเรียนในจังหวัดเชียงราย 1,725 คน พบว่า นักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์กว่า 494 คน เคยใช้ยาแอมเฟตามีนมาก่อน ในการศึกษาจึงมีสมมติฐานว่า นักเรียนที่มีเคยใช้สารเสพติดน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด

จากพฤติกรรมการสูบบุหรี่ การดื่มสุราและเครื่องดื่มมีนเมา และการใช้สารเสพติดดังที่ได้กล่าวมานั้น จะพบว่า เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักเรียนชายเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าย่อมมีความเสี่ยงและโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนชายที่ไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว

1.5.7.3 การเที่ยวสถานเรีงรมย์

สำหรับประเด็นความสัมพันธ์ของการเที่ยวสถานเรีงรมย์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นนั้น จากการศึกษาของ ประภาพร โอภาสสวัสดิ์ (2538: 75) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของ นักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมไปเที่ยวจะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมการไปเที่ยว และจรรยา ดวงแก้ว (2539: 108) พบว่า ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเที่ยวสถานเรีงรมย์กว่าร้อยละ 42.3 มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์มาก่อน ในขณะที่ การศึกษาของ ทวีวรรณ ชาลีเครือ (2543) พบว่า การเที่ยวสถานเรีงรมย์ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นโดยตรงเช่นกัน ในการศึกษาครั้งนี้จึงมีสมมติฐานว่า นักเรียนที่เที่ยวสถานเรีงรมย์น่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยเที่ยวสถานเรีงรมย์

1.5.7.4 การดูสื่อลามก

ปัจจุบันสื่อลามก อนาจาร วัยรุ่นสามารถเข้าถึงได้ง่ายทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ วิดีโอ วีซีดี หรือ อินเทอร์เน็ต จากการศึกษาของงานสุศึกษาฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในปี พ.ศ. 2536 พบว่า การดูหนังสือหรือหนังโป๊ เป็นปัจจัยหลัก ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับประภาพร โอภาสสวัสดิ์ (2538: 75) ที่ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี พบว่า นักเรียนที่เคยมีพฤติกรรมการดูภาพยนตร์และหนังสือเร้าอารมณ์ทางเพศมีพฤติกรรมทางเพศสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยดู และจรรยา ดวงแก้ว (2539: 108) พบว่า นักเรียนที่เคยอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยอ่าน กล่าวคือ ในกลุ่มที่เคยอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศกว่าร้อยละ 27.7 เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ในขณะที่ในกลุ่มที่ไม่เคยอ่านเพียงร้อยละ 2.2 เท่านั้น ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ส่วนทวีวรรณ ชาลีเครือ (2543) ศึกษาวัยรุ่นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 419 คน พบว่า การดูวิดีโอหรือภาพยนตร์ปลุกเร้าอารมณ์นั้น เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเหล่านั้น รวมทั้งกับการศึกษาของ นิกร ดุสิตสิน และคณะ (2544) ที่พบว่า ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศและบทบาทของหญิงชายนั้นส่วนหนึ่งมาจากการรับสื่อวิดีโอ และหนังสือโป๊ที่มีภาพของการร่วมเพศ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมตามมา เพราะฉะนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงมีสมมติฐานว่า นักเรียนที่ดูสื่อลามกน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่ดูสื่อลามก

1.5.7.5 การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์

เพื่อนเป็นกลุ่มอิทธิพลกลุ่มหนึ่งของวัยรุ่นที่สามารถชักจูงหรือโน้มน้าวให้มีพฤติกรรมต่าง รวมทั้งในเรื่องของเพศและการมีเพศสัมพันธ์ด้วย ดังตัวอย่างการศึกษา เช่น ประยูร อองกุลนะ และวิโรสิทธิ์ สิทธิไตรย์ (2537) พบว่า เพื่อนเป็นบุคคลที่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่มีความคิดที่จะปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับเพศมากที่สุด ในเรื่องของความสนใจเพศตรงข้าม การมีน้ำอสุจิ การมีแฟน การช่วยเหลือตัวเองและอารมณ์ทางเพศ รวมทั้งเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ทวีวรรณ ซาลีเครือ (2543) ที่พบว่า การมีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเหล่านั้น รวมทั้ง เพ็ญศรี ทรศนะวิเทศ (2546) ก็พบว่า วัยรุ่นที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ร้อยละ 49.5 นั้นมีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์มาก่อน ในการศึกษาจึงมีสมมติฐานว่านักเรียนที่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ น่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

1.5.8 ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์

ทศนคตินับเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ สำหรับทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยรุ่นนั้น จากการศึกษาของ พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2538: 120) ที่ศึกษาการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทศนคติที่ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ ก่อนสมรสในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของเพื่อนสนิท และเมื่อพิจารณาปัจจัยด้านเพศ พบว่า นักศึกษาชายมีทศนคติที่ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ ก่อนสมรสมากกว่านักศึกษานหญิง สอดคล้องกับการศึกษาของ กรองทิพย์ จันแยม (2538: 146) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคลกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น พบว่า การยอมรับ และทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นคำนึงถึงศีลธรรมประเพณีที่ดั้งเดิมจึงไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนสมรสมากนัก แต่อย่างไรก็ตามวัยรุ่นกลุ่มดังกล่าวยอมรับว่าวัยรุ่นส่วนหนึ่งยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ในขณะที่ ระพีพรรณ ภูผกาพันธ์พงษ์ (2540: 1) ได้ศึกษาการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานของนักเรียนในระดับอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีทศนคติที่ไม่เห็นด้วยกับการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับของความสัมพันธ์ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาปัจจัยระหว่างเพศ พบว่า นักเรียนชายมีทศนคติที่ยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศมากกว่านักเรียนหญิงอย่างเห็นได้ชัด และปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด คือ การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานของเพื่อนสนิท

สำหรับการศึกษานี้มีแนวคิดที่ว่าทัศนคติในเชิงบวกหรือเห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส น่าจะส่งผลให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ในระหว่างที่กำลังเรียนหนังสือ จึงมีสมมติฐานการวิจัยว่า นักเรียนที่มีทัศนคติที่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่า นักเรียนที่มีทัศนคติไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

1.5.9 ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

สำหรับปัจจัยเกี่ยวกับความรู้ด้านอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้น จากการศึกษาของงาน สุขศึกษาฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในปี พ.ศ. 2536 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายยังมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่ถูกต้องมากนัก ต่อมา ประยูร อองกุลนะ และวีรสิทธิ์ สิทธิไตรย์ (2537) ได้ศึกษาความรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์นั้นมีหลายประเด็นที่นักเรียนยังสับสน เช่น ในเรื่องวัคซีนป้องกัน การที่ยุงกัด การใช้มีดโกนในร้านตัดผม และมีหลายประเด็นวัยรุ่นยังมีความเข้าใจที่ผิด เช่น กว่าร้อยละ 20 ที่เข้าใจว่าการสัมผัสโดยการจูบผู้ติดเชือนั้นสามารถทำให้รับเชื้อเอชไอวีได้ ซึ่งจากความเข้าใจดังกล่าวนำมาสู่การรังเกียจผู้ติดเชื้อ มีการเลือกปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรม และเป็นที่น่าตกใจว่าจากการศึกษากลุ่มนักเรียนในจังหวัดเชียงรายและงานวิจัยหลายๆ ชิ้นเกี่ยวกับเรื่องของความรู้ นั้น พบว่า นักเรียนทราบว่าโรคเอดส์ติดต่อกันด้วยวิธีการใด แต่ในทางปฏิบัติแล้ว กลับพบว่าอัตราการใช้ถุงยางอนามัยในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ยังต่ำ เพราะเยาวชนเหล่านี้เชื่อมั่นว่าตัวเองไม่เสี่ยง (สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ, 2547: 45-46)

อุมาภรณ์ ภัทรวานิชย์ (2538: 20) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในกลุ่มวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นกลุ่มดังกล่าวมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ค่อนข้างน้อย ในขณะที่ จรรยา ดวงแก้ว (2539: 109-110) ศึกษาความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์นั้นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ในการศึกษานี้จึงมีข้อสมมติฐานว่านักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่ำกว่าน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงกว่า

1.6 สมมติฐาน

1.6.1 สมมติฐานหลัก

นักเรียนที่มีลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเลี้ยงและภาวะแวดล้อมทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แตกต่างกันน่าจะมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ (การเคยหรือไม่เคยมีเพศสัมพันธ์) ที่แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานรอง ดังนี้

1.6.2 สมมติฐานรอง

- 1) นักเรียนชายน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิง
- 2) นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อยกว่าน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมากกว่า
- 3) นักเรียนที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่ที่บ้านกับบิดามารดา
- 4) นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายรายเดือนมากกว่าน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายรายเดือนน้อยกว่า
- 5) นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้มากกว่าน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า
- 6) นักเรียนที่มีบิดามารดามีสถานภาพสมรสหย่าร้าง แยกกันอยู่ และเป็นหม้ายน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาสมรสทั้งที่อยู่ด้วยกันและไม่ได้อยู่ด้วยกัน
- 7) นักเรียนที่ดื่มสุราน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยดื่ม
- 8) นักเรียนที่เคยใช้สารเสพติดน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด
- 9) นักเรียนที่เที่ยวสถานเริงรมย์น่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์
- 10) นักเรียนที่คู่อีลามากน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่คู่อีลามาก
- 11) นักเรียนที่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์น่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์

- 12) นักเรียนที่มีทัศนคติที่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีทัศนคติไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
- 13) นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่ำกว่าน่าจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงกว่า

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
2. ได้ผลการศึกษาที่อาจนำไปใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น รวมทั้งผลกระทบอื่นๆ ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ในกลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา และเยาวชน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ระเบียบวิธีการวิจัย

2.1 ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมาย (Target Population) สำหรับการเลือกตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 18 สถาบัน ที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 9,510 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 3,992 คน เพศหญิง 5,518 คน (ประมาณการจาก สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 121-122) โดยที่การศึกษานี้ได้ศึกษาถึงประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของผู้ตอบ ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความละเอียดอ่อน ที่หากผู้ตอบคำถามยังไม่พ้นจากภาวะผู้เยาว์ก็อาจจำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงได้กำหนดให้ผู้ตอบคำถามมีอายุตั้งแต่ 20 – 24 ปี (ซึ่งยังถือว่าเป็นกลุ่มเยาวชนตามคำจำกัดความขององค์การสหประชาชาติ) แต่ในทางกฎหมายถือว่าเป็นวัยที่บรรลุนิติภาวะ มีความรับผิดชอบและมีวุฒิภาวะแล้ว จึงสามารถตอบคำถามที่มีความละเอียดอ่อนในเรื่องเพศสัมพันธ์โดยใช้วิจารณญาณของตนเอง และคำตอบที่ได้จะมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นด้วย นอกจากนี้การศึกษานี้ได้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมในการวิจัย จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์และการใช้สัตว์ทดลองในการวิจัย กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการให้ความเชื่อมั่นกับประชากรกลุ่มตัวอย่างว่าข้อมูลที่ได้นั้นจะนำมาใช้เฉพาะในการศึกษานี้เท่านั้น โดยมีได้นำข้อมูลส่วนหนึ่งส่วนใดที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลมาเปิดเผยต่อสาธารณะหรือใช้ประโยชน์ในเรื่องอื่นแต่อย่างใด ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการหลายขั้นตอน (Multistage sampling) ดังนี้

1) จัดสถาบันการศึกษาทั้ง 18 สถาบัน เป็นกลุ่ม (Cluster) ตามลักษณะของการเรียนการสอน ออกได้เป็น 6 กลุ่ม ประกอบด้วย

1.1) วิทยาลัยช่างและสารพัดช่าง	จำนวน 2 สถาบัน นักเรียน 115 คน
1.2) วิทยาลัยเทคนิค	จำนวน 5 สถาบัน นักเรียน 2,743 คน
1.3) วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว	จำนวน 1 สถาบัน นักเรียน 558 คน
1.4) วิทยาลัยพาณิชยการ	จำนวน 4 สถาบัน นักเรียน 4,994 คน
1.5) วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม	จำนวน 1 สถาบัน นักเรียน 134 คน
1.6) วิทยาลัยอาชีวศึกษา	จำนวน 5 สถาบัน นักเรียน 966 คน

2) สุ่มสถาบันการศึกษาและจำนวนตัวอย่าง แบบโควตา (Quota sampling) โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1) เลือกตัวอย่างจากกลุ่มสถาบันการศึกษาที่แบ่งตามลักษณะของการเรียนการสอนตามข้อ 1 โดยเลือกกลุ่มสถาบันการศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนมากที่สุด 4 อันดับแรก จาก 6 กลุ่ม ซึ่งได้แก่ วิทยาลัยพานิชการ วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว ตามลำดับ

2.2) เลือกสถาบันการศึกษา 1 สถาบันจากแต่ละกลุ่มสถาบันการศึกษาที่ระบุไว้ในข้อ 2.1 ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยชื่อของสถาบันการศึกษาทั้ง 4 สถาบันที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ได้ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์และการใช้สัตว์ทดลองในการวิจัยกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3) กำหนดจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรยามานะ (Yamane, 1976) ดังนี้

$$n = N / (1 + Ne^2) \quad \text{เมื่อ } n \text{ คือ จำนวนตัวอย่าง}$$

N คือ จำนวนประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (0.05)

ได้ n เท่ากับ 383.9 คน แสดงว่าจำนวนตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่า 384 คน

4) สุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในสถาบันการศึกษาทั้ง 4 สถาบันที่ตกเป็นตัวอย่างและผู้วิจัยได้เพิ่มขนาดจำนวนตัวอย่างจากจำนวนที่คำนวณได้จากสูตร เพื่อสามารถมีขนาดตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์ได้ดีพอสมควร ซึ่งได้จำนวนตัวอย่างที่เก็บจริงในภาคสนามรวม 560 คน

2.2 ขอบเขตของการศึกษา

2.2.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอายุตั้งแต่ 20 - 24 ปี ที่ถือว่าประชากรในวัยดังกล่าวเป็นเยาวชน (Youth) ตามคำนิยามขององค์การสหประชาชาติ จำนวน 560 คน จาก 4 สถาบัน แต่เมื่อนำแบบสอบถามมาตรวจสอบในภายหลัง พบว่ามีแบบสอบถามที่มีการกรอกข้อมูลไม่สมบูรณ์จำนวน 20 ชุด ผู้วิจัยจึงได้ตัดออกจากการวิเคราะห์ จึงได้จำนวนตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์ครั้งนี้จำนวน 540 คน ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนตัวอย่างในแต่ละสถาบันจำแนกตามเพศ

สถาบัน	ประชากรตัวอย่าง	ประชากรตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครบถ้วน		รวม
		ชาย	หญิง	
สถาบันที่ 1	204	48	153	201
สถาบันที่ 2	160	110	48	158
สถาบันที่ 3	105	39	58	97
สถาบันที่ 4	91	19	65	84
รวม	560	216	324	540

2.3 วิธีการเก็บข้อมูล

2.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถามชนิดให้ตอบเอง (Self-administered questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาใหม่หลังจากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป มีทั้งหมด 17 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ประกอบด้วยเพศ อายุ จำนวนพี่น้อง ระดับชั้นเรียน ที่พักอาศัยระหว่างการศึกษารายได้ต่อเดือน รายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา และอาชีพของบิดามารดา

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม มีทั้งหมด 43 ข้อ ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับการดื่มสุรา การสูบบุหรี่ การใช้สารเสพติด การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดูสื่อลามก และการมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งคำถามต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ประกอบด้วย การมีแฟน การเคยมีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัย การใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน การตั้งครรภ์ การเที่ยวหญิงขายบริการ และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 15 ข้อ

2.3.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) ตรวจสอบและปรับแก้ความถูกต้องของเนื้อหาจากข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการวิทยานิพนธ์

2) ตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามโดยนำไปทดสอบกับนักเรียนที่มีคุณลักษณะเดียวกันกับประชากรกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ได้เรียนอยู่ในสถาบันที่ตกเป็นตัวอย่าง จำนวน 35 คน และทำการทดสอบความแม่นยำ (Reliability) ของคำถามส่วนที่ 3 เรื่องความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีคำถาม 15 ข้อ โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ได้ค่าแอลฟา เท่ากับ 0.67 ซึ่งอยู่ในขอบเขตที่ยอมรับได้ (มากกว่าร้อยละ 60) จึงนำแบบสอบถามดังกล่าวไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

2.3.3 ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

1) ติดต่อสถาบันการศึกษาที่เป็นตัวอย่างเพื่อขอเก็บข้อมูล โดยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากวิทยาลัยไปยังสถาบันการศึกษา เพื่อขอให้สถาบันการศึกษาจัดเวลาที่เหมาะสมให้ผู้วิจัยเข้าไปเก็บข้อมูลในเวลาที่สถาบันการศึกษานั้นๆ สะดวก ทั้งนี้เพื่อเป็นการประหยัดเวลาและสามารถเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างตามที่ได้ตั้งไว้

2) ผู้วิจัยได้อธิบายความเป็นมาของการศึกษาก่อนให้นักเรียนตัดสินใจเป็นผู้ให้ข้อมูล โดยมีเอกสารชี้แจงรายละเอียดเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งถ้านักเรียนคนใดสมัครใจที่จะให้ข้อมูลเป็นประชากรกลุ่มตัวอย่างต้องเซ็นชื่อในใบยินยอมเข้าร่วมโครงการ (ภาคผนวก 1 และ 2) ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

3) ผู้วิจัยได้อธิบายแนวทางการตอบและทำความเข้าใจในแบบสอบถามโดยละเอียด ก่อนให้ประชากรกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ตอบเข้าใจอย่างถูกต้อง

2.4 นิยามตัวแปรและการวัด

2.4.1 ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระในการศึกษานี้มี 13 ตัวแปร ประกอบด้วย

1) ลักษณะทางประชากร

- (1) เพศ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ เพศชายและเพศหญิง
- (2) จำนวนพี่น้อง หมายถึง จำนวนพี่น้องทั้งหมด (รวมผู้ตอบแบบสอบถามด้วย) ที่เกิดจากมารดาเดียวกัน

2) ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

- (3) ที่พักอาศัยระหว่างการศึกษ หมายถึง ลักษณะของการพักอาศัยของนักเรียนในระหว่างการศึกษ แบ่งเป็น 6 กลุ่ม คือ
- พักอยู่กับบิดามารดา
 - พักอยู่กับญาติ
 - พักอยู่หอพักของสถานศึกษา
 - เช่าหอพักอยู่กับเพื่อน
 - เช่าห้องพักอยู่คนเดียว
 - อื่นๆ
- (4) รายได้ต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินที่นักศึกษาได้รับเป็นรายเดือน ซึ่งอาจเป็นรายได้ที่รับจากบิดามารดา ทำงานด้วยตัวเอง หรือจากแหล่งอื่นๆ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ
- ระดับต่ำ (2,500 บาทหรือน้อยกว่า)
 - ระดับปานกลาง (2,501 - 4,500 บาท)
 - ระดับสูง (มากกว่า 4,500 บาท)
- (5) รายได้ของครอบครัว หมายถึง จำนวนเงินโดยประมาณที่บิดามารดา และสมาชิกในครอบครัวมีเงินรายได้รวมกัน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ
- 15,000 บาทหรือน้อยกว่า
 - 15,001 - 25,000 บาท
 - 25,000 - 45,000 บาท
 - มากกว่า 45,000 บาท
- (6) สถานภาพสมรสของบิดามารดา หมายถึง สถานภาพสมรสในปัจจุบันของบิดามารดาของนักเรียน แบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ
- สมรสและอยู่ด้วยกัน
 - สมรสแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน
 - หย่าร้าง / แยกกัน
 - หม้าย
 - อื่นๆ (บิดาและมารดาเสียชีวิตแล้ว)

3) พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม

- (7) การดื่มสุรา หมายถึง การดื่มสุราทุกชนิด แบ่งออกเป็น 5 ระดับความถี่ คือ
- ไม่เคยดื่ม
 - ดื่มนานๆ ครั้ง
 - ดื่ม 1-2 ครั้งต่อเดือน
 - ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
 - ดื่มเป็นประจำทุกวัน
- (8) การใช้สารเสพติด หมายถึง การใช้สารเสพติดทุกประเภทตามที่กฎหมายกำหนด แบ่งออกเป็น 5 ระดับความถี่ คือ
- ไม่เคยใช้
 - ใช้นานๆ ครั้ง
 - ใช้ 1 - 2 ครั้งต่อเดือน
 - ใช้ 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์
 - ใช้เป็นประจำทุกวัน
- (9) การเที่ยวสถานเริงรมย์ หมายถึง การเที่ยวในสถานเริงรมย์ต่างๆ ของนักเรียน เช่น ดิสโก้เทค ผับ คอกเทลเล้าจ์ ไนต์คลับ คาราโอเกะ อาบอบนวด แบ่งออกเป็น 5 ความถี่ คือ
- ไม่เคยไป
 - ไปนานๆ ครั้ง
 - ไป 1-2 ครั้งต่อเดือน
 - ไป 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
 - ไปเป็นประจำทุกวัน
- (10) การดูสื่อลามก หมายถึง การเคยหรือไม่เคยดูหนังสือ วีดีโอ อินเทอร์เน็ต ที่มีการแสดงรูปเปลือย โป๊ การร่วมเพศ หรือมีการบรรยายถึงการร่วมเพศ แบ่งเป็น 5 ความถี่ คือ
- ไม่เคยดู
 - ดูนานๆ ครั้ง
 - ดู 1-2 ครั้งต่อเดือน
 - ดู 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
 - ดูเป็นประจำทุกวัน
- (11) การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ หมายถึง การมีหรือไม่มีเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์
- (12) ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย

(13) ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งคำถามมีทั้งหมด 15 ข้อ โดยให้คะแนนสำหรับข้อที่ตอบถูก 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดและไม่แน่ใจ ให้ 0 คะแนน ดังนั้นคะแนนสูงสุดเท่ากับ 15 คะแนน ต่ำสุด 0 คะแนน แล้วจัดแบ่งระดับความรู้ออกเป็น 3 ระดับคะแนนโดยการอิงเกณฑ์ คือ

- ความรู้ระดับต่ำ = 0 - 7 คะแนน
- ความรู้ระดับปานกลาง = 8 - 11 คะแนน
- ความรู้ระดับสูง = 12 - 15 คะแนน

2.4.2 ตัวแปรตาม

ตัวแปรตามในการศึกษาครั้งนี้ คือ การมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การที่ฝ่ายชายสอดใส่อวัยวะเพศของตนเข้าไปในช่องคลอดของฝ่ายหญิง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

- ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์
- เคยมีเพศสัมพันธ์ (ซึ่งมีการระบุถึงความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ ต่อสัปดาห์/ต่อเดือน)

2.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียนระดับอาชีวศึกษา หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอายุระหว่าง 20-24 ปี ปีการศึกษา 2548 ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 18 สถาบัน ทั้งเพศชาย และเพศหญิง

การมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การที่ฝ่ายชายสอดใส่อวัยวะเพศของตนเข้าไปในช่องคลอดของฝ่ายหญิง

สถานเริงรมย์ หมายถึง สถานที่เริงรมย์ต่างๆ ที่นักเรียนเข้าไปใช้บริการ เช่น ดิสโก้เทค ผับ คอกเทลเล้าจ์ ในดัลลัส คาราโอเกะ อาบอบนวด เป็นต้น

สื่อลามก หมายถึง หนังสือ วีดีโอ อินเทอร์เน็ต ที่มีการแสดงรูปเปลือย โป๊ การร่วมเพศ หรือมีการบรรยายถึงการร่วมเพศ

2.6 การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล

- 1) ประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for window Version 11.5
- 2) ใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive statistics) ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและฐานนิยม เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ประกอบด้วย ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทิศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- 3) ใช้สถิติเชิงวิเคราะห์ (Analytical statistics) ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การจำแนกเชิงพหุ (Multiple Classification Analysis: MCA) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 3

ผลการศึกษา

3.1 ลักษณะทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ลักษณะทางประชากร (ตารางที่ 3.1)

1) เพศ

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ มีจำนวน 540 คน เป็นนักเรียนชายร้อยละ 40 และนักเรียนหญิงร้อยละ 60

2) อายุ

ประชากรกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 20.4 ปี โดยนักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ 70.0) มีอายุ 20 ปี ร้อยละ 21.9 มีอายุ 21 ปี ร้อยละ 6.3 มีอายุ 22 ปี ร้อยละ 1.5 มีอายุ 23 ปี และร้อยละ 0.4 มีอายุ 24 ปี

3) จำนวนพี่น้อง

จากการศึกษานี้ พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวส. ที่ตกเป็นตัวอย่าง ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 43.0) จะมีพี่น้อง 1 คน รองลงมาร้อยละ 23.9 มีพี่น้อง 2 คน ร้อยละ 20.4 เป็นลูกคนเดียว และร้อยละ 12.7 มีจำนวนพี่น้อง 3 คนขึ้นไป โดยในกลุ่มนักเรียนที่มีพี่น้องนั้น พบว่า จำนวนพี่น้องโดยเฉลี่ย เท่ากับ 1.39 คน

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุและจำนวนพี่น้อง

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	216	40
หญิง	324	60
รวม	540	100.0

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
20 ปี	378	70.0
21 ปี	118	21.8
22 ปี	34	6.3
23 ปี	8	1.5
24 ปี	2	0.4
รวม	540	100.0
อายุเฉลี่ย (Mean) 20.4 ปี		
อายุมัธยฐาน (Median) 20.0 ปี		
จำนวนพี่น้อง		
เป็นลูกคนเดียว	110	20.4
มีพี่น้อง 1 คน	232	43.0
มีพี่น้อง 2 คน	129	23.9
มีพี่น้อง 3 คนขึ้นไป	69	12.7
รวม	540	100.0
จำนวนพี่น้องเฉลี่ย (Mean) 1.39 คน		

3.1.2 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม (ตารางที่ 3.2)

1) ที่พักอาศัยระหว่างเรียน

จากการศึกษานี้ พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาในระดับ ปวส. ส่วนมากในระหว่างเรียนพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 69.6 รองลงมา คือ อาศัยอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 11.3 และเช่าหอพักอยู่กับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 9.6 นอกจากนั้นอาศัยอยู่หอพักของสถานศึกษา เช่าหอพักอยู่คนเดียว และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.3, 1.9 และ 4.3 ตามลำดับ

2) รายได้ต่อเดือนของนักเรียน

จากการศึกษานี้ พบว่า นักเรียนได้รับเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรายเดือนเฉลี่ยเท่ากับ 3,752.72 บาท (ต่ำสุด 1,600 บาท สูงสุด 25,000 บาท) โดยนักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.5) ได้รับเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรายเดือนอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2,501 - 4,500 บาท รองลงมา ร้อยละ 22.6 ได้รับเงินเพื่อใช้จ่ายรายเดือนในระดับต่ำ คือ 2,500 บาทหรือน้อยกว่า และร้อยละ 20.9 ได้รับเงินรายเดือนในระดับสูง คือ มากกว่า 4,500 บาท

สำหรับที่มาของรายได้ที่ได้รับรายเดือนนั้น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.0) ได้รับค่าใช้จ่ายรายเดือนจากบิดามารดา รองลงมาร้อยละ 18.3 ทำงานหาเงินรายได้ด้วยตัวเอง และได้จากแหล่งอื่นๆ อีกร้อยละ 3.7

3) รายได้ของครอบครัว

สำหรับรายได้ของครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษาในระดับ ปวส. ที่ตกเป็นตัวอย่าง พบว่า ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 26,444.55 บาท (ต่ำสุด 2,000 บาท สูงสุด 1,000,000 บาท) โดยนักเรียนร้อยละ 42.2 มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท รองมาร้อยละ 31.7 มาจากครอบครัวที่มีรายได้ 15,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 16.8 มาจากครอบครัวที่มีรายได้ 25,001 - 45,000 บาท และร้อยละ 9.3 มาจากครอบครัวที่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาท

4) การศึกษาของบิดามารดา

สำหรับการศึกษาของบิดา มารดา ของนักเรียนอาชีวศึกษาในระดับ ปวส. ในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ 43.5) จะมีบิดาที่มีการศึกษาสูงกว่ามารดา นักเรียนในสัดส่วนรองลงมาร้อยละ 30.9 มีบิดาและมารดาที่มีระดับการศึกษาเท่ากัน และนักเรียนร้อยละ 23.0 มีมารดาที่มีการศึกษาสูงกว่าบิดา และร้อยละ 2.6 จัดอยู่ในกลุ่มอื่นๆ เช่น ไม่ทราบการศึกษาของบิดามารดา (ในกลุ่มที่บิดามารดาหย่าร้างหรือเป็นหม้าย) เป็นต้น

5) สถานภาพสมรสของบิดามารดา

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักเรียนที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมาก (ร้อยละ 69.8) มีบิดามารดาสมรสและอยู่ด้วยกัน นักเรียนในสัดส่วนรองลงมาร้อยละ 16.9 มีบิดามารดาหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ ในขณะที่มีนักเรียนร้อยละ 6.6 มีบิดาหรือมารดามีสถานภาพสมรสเป็นหม้าย ร้อยละ 6.1 บิดามารดายังคงสมรสแต่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกัน และมีนักเรียนร้อยละ 0.6 ที่รายงานว่าทั้งบิดาและมารดาเสียชีวิตแล้ว

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
ที่พักอาศัยระหว่างเรียน		
พักอยู่กับบิดา - มารดา	376	69.6
พักอยู่กับญาติ	61	11.3
พักอยู่หอพักของสถาบันการศึกษา	10	1.9
เช่าหอพักอยู่กับเพื่อน	52	9.6
เช่าหอพักอยู่คนเดียว	18	3.3
อื่นๆ	23	4.3
รวม	540	100.0
รายได้ต่อเดือนของนักเรียน		
2,500 บาทหรือน้อยกว่า	122	22.6
2,501 - 4,500 บาท	305	56.5
มากกว่า 4,500 บาท	113	20.9
รวม	540	100.0
รายได้เฉลี่ย (Mean) 3,752.72 บาท		
รายได้มัธยฐาน (Median) 3,250.00 บาท		
ที่มาของรายได้รายเดือน		
ทำงานหาด้วยตัวเอง	99	18.3
บิดา - มารดา	421	78.0
จากแหล่งอื่นๆ	20	3.7
รวม	540	100.0
รายได้ของครอบครัว		
15,000 บาทหรือน้อยกว่า	228	42.2
15,001 - 25,000 บาท	171	31.7
25,001 - 45,000 บาท	91	16.8
มากกว่า 45,000 บาท	50	9.3
รวม	540	100.0
รายได้เฉลี่ย (Mean) 26,444.55 บาท		
รายได้มัธยฐาน (Median) 20,000.00 บาท		

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษาของบิดามารดา		
บิดาสูงกว่ามารดา	235	43.5
มารดาสูงกว่าบิดา	124	23.0
การศึกษาเท่ากัน	167	30.9
อื่นๆ	14	2.6
รวม	540	100.0
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
สมรสอยู่ด้วยกัน	337	69.8
สมรสแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน	33	6.1
หย่าร้าง / แยกกัน	91	16.9
หม้าย	36	6.6
อื่นๆ (บิดาและมารดาเสียชีวิตแล้ว)	3	0.6
รวม	540	100.0

3.1.3 พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม (ตาราง 3.3)

ในการเก็บข้อมูลส่วนนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเรื่องหลักๆ ที่จะใช้เป็นตัวแปรในการวิเคราะห์ผล คือ การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด การเที่ยวสถานเริงรมย์ การรับสื่อลามก และการมีเพื่อนที่มีประสพการณ์ การมีเพศสัมพันธ์ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้มีการเก็บข้อมูลในรายละเอียดที่เป็นบริบทของพฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้เพิ่มขึ้นด้วย โดยมุ่งประโยชน์จากข้อมูลชุดนี้เพื่อที่จะได้เป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนไทยในปัจจุบัน และอาจใช้เป็นข้อมูลแวดล้อมในการอธิบายผลการวิเคราะห์ที่ได้ในบางส่วนด้วย ผลการศึกษาที่พบมีดังนี้

1) การดื่มสุรา

พฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนักเรียนอาชีวศึกษาในระดับ ปวส. จากการศึกษา พบว่า นักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 58.9) มีพฤติกรรมกรรมการดื่มสุรา ในขณะที่นักเรียนร้อยละ 41.1 ไม่เคยดื่มสุรา โดยในกลุ่มที่ดื่มร้อยละ 33.7 จะดื่มนานๆ ครั้ง รองลงมาร้อยละ 12.6 ดื่ม 1-2 ครั้ง ต่อเดือน ส่วนผู้ที่ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 7.0 และผู้ที่ดื่มเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 5.6

สำหรับอายุที่เริ่มดื่มสุราครั้งแรก พบว่า อายุที่น้อยที่สุดของนักเรียนที่ดื่มสุราครั้งแรก คือ 8 ปี สูงที่สุด 21 ปี โดยอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่มสุราครั้งแรก คือ 15.64 ปี และนักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ 52.2)

จะเริ่มดื่มสุราครั้งแรกเมื่ออายุระหว่าง 14 - 16 ปี รองลงมา คือ ร้อยละ 32.7 เริ่มดื่มสุราครั้งแรกเมื่ออายุระหว่าง 17 - 19 ปี นักเรียนร้อยละ 12.2 ดื่มเมื่ออายุระหว่าง 11 - 13 ปี ร้อยละ 1.6 ดื่มเมื่ออายุระหว่าง 20 - 22 ปี และร้อยละ 1.3 ดื่มเมื่ออายุระหว่าง 8 - 10 ปี

2) การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่นอกเหนือจากสุรา

สำหรับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่นอกเหนือจากสุรานั้น พบว่านักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ 37.4) ไม่มีพฤติกรรมการดื่ม นักเรียนในสัดส่วนรองลงมา ร้อยละ 33.2 จะดื่ม นานๆ ครั้ง ในขณะที่นักเรียนร้อยละ 16.3 จะดื่ม 1-2 ครั้งต่อเดือน นักเรียนร้อยละ 8.5 ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ และนักเรียนอีกร้อยละ 4.6 จะดื่มเป็นประจำ โดยเครื่องดื่มที่นักเรียนนิยมดื่มมากที่สุด ร้อยละ 44.4 คือ สเปา นักเรียนร้อยละ 39.9 นิยมดื่มเบียร์ นักเรียนร้อยละ 14.8 ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์หลายชนิด และนักเรียนอีกร้อยละ 0.9 จะดื่มไวน์

3) การใช้สารเสพติด

พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของนักเรียนที่เป็นตัวอย่าง จากการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 92.2 ไม่เคยใช้ยาเสพติดใดๆ ในขณะที่ร้อยละ 7.8 เคยใช้สารเสพติดมาก่อน โดยในกลุ่มที่เคยใช้สารเสพติดมาก่อนนั้น พบว่า นักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ 52.4) จะใช้นานๆ ครั้ง รองลงมา ร้อยละ 16.7 รายงานว่าจะใช้ 1-2 ครั้งต่อเดือน และใช้เป็นประจำ ในสัดส่วนที่เท่ากัน และนักเรียนร้อยละ 14.2 รายงานว่าจะใช้สารเสพติด 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์

สำหรับอายุเฉลี่ยที่เริ่มใช้สารเสพติด คือ 15.29 ปี ส่วนอายุของนักเรียนที่ใช้สารเสพติดเป็นครั้งแรก พบว่า อายุน้อยที่สุดที่เริ่มใช้สารเสพติดครั้งแรก คือ 10 ปี สูงที่สุด คือ 18 ปี และกลุ่มอายุที่เริ่มใช้สารเสพติดครั้งแรกมากที่สุด คือ กลุ่มอายุ 13 - 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมา ร้อยละ 42.9 เริ่มใช้สารเสพติดเมื่ออายุระหว่าง 16 - 18 ปี และร้อยละ 9.5 เริ่มใช้สารเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุระหว่าง 10 - 12 ปี

ส่วนสารเสพติดในกลุ่มนักเรียนที่เคยใช้ นิยมใช้มากที่สุด คือ กัญชาและยาบ้า คิดเป็นร้อยละ 40.5 เท่ากัน รองลงมา ร้อยละ 9.5 คือ ยาไอซ์ ร้อยละ 4.8 คือ ยาไอซ์ และร้อยละ 2.4 คือ เฮโรอีนและยาเค ในสัดส่วนเท่ากัน

4) การเที่ยวสถานเริงรมย์

พฤติกรรมการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ พบว่า นักเรียนที่เป็นตัวอย่างกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 54.6) ไม่เคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์ และนานๆ ครั้งจึงจะไปเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 26.3 ไปเที่ยว 1-2 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ไปเที่ยว 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 5.0 และไปเที่ยวเป็นประจำทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ตามลำดับ ซึ่งคนที่นักเรียนไปเที่ยวสถานเริงรมย์ด้วยมากที่สุด คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 66.5 รองลงมา คือ แฟน ร้อยละ 17.6 และอื่นๆ เช่น ไปกับพี่ ไปคนเดียว อีกร้อยละ 15.9

5) การดูสื่อลามก

พฤติกรรมการดูสื่อลามกของนักเรียน พบว่า ร้อยละ 41.9 ไม่เคยดู และนานๆ ครั้งถึงจะดู คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมา คือ ดู 1-2 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ดู 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 5.0 และดูเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 4.6 ตามลำดับ โดยสื่อลามกที่นักเรียนนิยมดูมากที่สุด คือ วีซีดีหรือวีดีโอ คิดเป็นร้อยละ 72.6 รองลงมา ร้อยละ 21.0 ดูทางอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 3.8 ดูจากหนังสือโป๊ และร้อยละ 2.5 ดูจากแหล่งอื่นๆ

ส่วนคนที่นักเรียนชอบดูสื่อลามกด้วยมากที่สุด คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 62.4 รองลงมา คือ คุณคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 19.4 และดูกับแฟน คิดเป็นร้อยละ 18.2

6) การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

สำหรับปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อนนั้น พบว่า นักเรียนกว่าร้อยละ 68.9 มีเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ส่วนร้อยละ 18.9 ตอบว่าไม่มีเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่ร้อยละ 12.2 ไม่ทราบว่าเพื่อนของตัวเองมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อนหรือไม่

ตารางที่ 3.3 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม

พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
การดื่มสุรา		
ไม่เคยดื่ม	222	41.1
ดื่มนานๆ ครั้ง	182	33.7
ดื่ม 1 - 2 ครั้งต่อเดือน	68	12.6
ดื่ม 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	38	7.0
ดื่มเป็นประจำทุกวัน	30	5.6
รวม	540	100.0
อายุของการเริ่มดื่มสุรา		
8 - 10 ปี	4	1.3
11 - 13 ปี	39	12.2
14 - 16 ปี	166	52.2
17 - 19 ปี	104	32.7
20 - 22 ปี	5	1.6
รวม	318	100.0

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์		
ไม่เคยดื่ม	202	37.4
ดื่มนานๆ ครั้ง	179	33.2
ดื่ม 1 - 2 ครั้งต่อเดือน	88	16.3
ดื่ม 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	46	8.5
ดื่มเป็นประจำทุกวัน	25	4.6
รวม	540	100.0
ชนิดของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (ไม่รวมสุรา)		
เบียร์	135	39.9
สเปาย	150	44.4
ดื่มหลายชนิด	50	14.8
ไวน์	3	0.9
รวม	338	100.0
การใช้สารเสพติด		
ไม่เคยใช้	498	92.2
เคยใช้	42	7.8
รวม	540	100.0
ความถี่ของการใช้สารเสพติด		
ใช้นานๆ ครั้ง	22	52.4
ใช้ 1 - 2 ครั้งต่อเดือน	7	16.7
ใช้ 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	6	14.2
ใช้เป็นประจำทุกวัน	7	16.7
รวม	42	100.0
อายุของการเริ่มใช้สารเสพติด		
10 - 12 ปี	4	9.5
13 - 15 ปี	20	47.6
16 - 18 ปี	18	42.9
รวม	42	100.0

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
การเที่ยวสถานเริงรมย์		
ไม่เคยเที่ยว	295	54.6
เที่ยวนานๆ ครั้ง	142	26.3
เที่ยว 1 - 2 ครั้งต่อเดือน	63	11.7
เที่ยว 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	27	5.0
เที่ยวเป็นประจำทุกวัน	13	2.4
รวม	540	100.0
บุคคลที่ไปเที่ยวสถานเริงรมย์ด้วย		
เพื่อนที่เรียนด้วยกัน	163	66.5
คูรัก / แฟน	43	17.6
อื่นๆ	39	15.9
รวม	245	100.0
การดูสื่อลามก		
ไม่เคยดู	226	41.9
ดูนานๆ ครั้ง	219	40.6
ดู 1 - 2 ครั้งต่อเดือน	43	8.0
ดู 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์	27	5.0
ดูเป็นประจำทุกวัน	25	4.6
รวม	540	100.0
แหล่งของสื่อลามก		
อินเทอร์เน็ต	66	21.0
วีซีดี / วีดีโอ	228	72.6
หนังสือโป๊	12	3.8
อื่นๆ	8	2.5
รวม	314	100.0
บุคคลที่ดูสื่อลามกด้วย		
เพื่อนที่เรียนด้วยกัน	196	62.4
คูรัก / แฟน	57	18.2
อื่นๆ	61	19.4
รวม	314	100.0

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์		
ไม่มี	102	18.9
มี	372	68.9
ไม่ทราบ	66	12.2
รวม	540	100.0

3.1.4 ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (ตาราง 3.4 และ 3.5)

ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีคำถาม 15 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ให้คะแนนข้อที่ตอบถูก 1 คะแนน ให้ข้อที่ตอบผิดและไม่แน่ใจ 0 คะแนน แล้วแบ่งระดับคะแนนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ได้คะแนนระดับต่ำ (0 - 7 คะแนน) ระดับปานกลาง (8 - 11 คะแนน) และได้คะแนนระดับสูง (12 - 15 คะแนน) โดยผลจากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำที่สุด คือ 0 คะแนน ได้มากที่สุด คือ 15 คะแนน คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 8.15 คะแนน และเมื่อวิเคราะห์โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ 57.6) มีความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 27.0 มีความรู้ในระดับต่ำ และนักเรียนร้อยละ 15.4 มีความรู้ในระดับสูง ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.4 และเมื่อวิเคราะห์ผลคะแนนเป็นรายข้อ (ตารางที่ 3.5) พบว่า ข้อ 1 ซึ่งถามว่า การเริ่มมีประจำเดือนของเพศหญิงและการมีน้ำอสุจิในเพศชายเป็นสัญญาณบอถึงภาวะที่เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์จริงหรือไม่ เป็นข้อที่มีนักเรียนตอบถูกมากที่สุด (ร้อยละ 92.4) ส่วนข้อที่นักเรียนตอบผิดมากที่สุด (ร้อยละ 35.9) คือ ข้อที่ 3 ที่ถามว่า ผู้หญิงสามารถตั้งครรภ์ได้จนถึงอายุประมาณ 45 - 49 ปีจริงหรือไม่ ในขณะที่คำถามที่นักเรียนไม่แน่ใจมากที่สุด (ร้อยละ 61.8) คือ คำถามข้อที่ 13 ที่ถามว่า โรคซิฟิลิส (Syphilis) เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ติดต่อจากแม่ไปสู่ลูกระหว่างการตั้งครรภ์ได้จริงหรือไม่

ตารางที่ 3.4 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับคะแนน

ระดับคะแนน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (0 - 7 คะแนน)	146	27.0
กลาง (8 - 11 คะแนน)	311	57.6
สูง (12 - 15 คะแนน)	83	15.4
รวม	540	100.0

ตารางที่ 3.5 แสดงร้อยละของนักเรียนที่ตอบคำถามเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำแนกเป็นรายข้อและผลของคำตอบ (N = 540)

ข้อ	ความรู้เรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	ตอบถูก	ตอบผิด	ไม่แน่ใจ
1	การเริ่มมีประจำเดือนของเพศหญิง และการมีน้ำอสุจิในเพศชาย เป็นสัญญาณบอถึงภาวะที่เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์	92.4	2.6	5.0
2	วัยเจริญพันธุ์ของสตรี คือ วัยที่อยู่ในช่วงอายุ 15-49 ปี	73.9	12.0	14.1
3	ผู้หญิงสามารถตั้งครรภ์ได้จนถึงอายุประมาณ 45-49 ปี	33.9	35.9	30.2
4	การคุมกำเนิดด้วยการกินยาเป็นวิธีการคุมกำเนิดที่ดีที่สุด	36.3	34.6	29.1
5	ยากุมกำเนิดฉุกเฉินสามารถกินได้ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์	47.8	20.9	31.3
6	โรคเอดส์สามารถติดต่อได้ด้วยการใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกัน การมีเพศสัมพันธ์ และจากแม่สู่ลูก	85.7	6.7	7.6
7	การพักอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันกับผู้ป่วยเอดส์ทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้	72.2	13.2	14.6
8	โรคเอดส์สามารถป้องกันได้ด้วยการใช้ถุงยางอนามัย ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์	79.4	6.9	13.7
9	ปัจจุบันมียาที่สามารถรักษาโรคเอดส์ให้หายขาดได้	54.3	13.3	32.4
10	การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวไม่สามารถทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้	67.2	15.7	17.1
11	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถติดต่อกันได้ผ่านหลายช่องทางนอกเหนือจากการร่วมเพศ	61.3	15.6	23.1
12	โรคตับอักเสบจากไวรัสบี (Hepatitis B) เป็นโรคที่ติดต่อได้ทางเพศสัมพันธ์	19.3	21.7	59.0
13	โรคซิฟิลิส (Syphilis) เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ติดต่อจากแม่ไปสู่ลูกระหว่างการตั้งครรภ์ได้	23.0	15.2	61.8
14	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถป้องกันได้โดยการใส่ถุงยางอนามัย	71.7	8.9	19.4
15	การรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถทำได้โดยการซื้อยากินเองจากร้านขายยา	63.1	14.3	22.6

3.1.5 ประสพการณ์การมีเพศสัมพันธ์ (ตาราง 3.6)

ในการศึกษาครั้งนี้ แม้ว่าผู้วิจัยจะให้ความสนใจเฉพาะเจาะจงอยู่ที่ประสพการณ์การเคยมีหรือไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่างก็ตาม แต่เห็นว่าพฤติกรรมแวดล้อมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของนักเรียนด้านเพศสัมพันธ์ก็มีความสำคัญที่จะช่วยสร้างความเข้าใจในสถานะพื้นฐานเรื่องเพศของนักเรียนเหล่านี้ อีกทั้งอาจใช้เป็นข้อมูลประกอบใช้ในการอธิบายผลการวิเคราะห์ได้บางส่วน ผู้วิจัยจึงได้มีข้อคำถามเพิ่มเติมจำนวนหนึ่งนอกเหนือไปจากการสอบถามเพียงว่า นักเรียนเคยหรือไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐาน แม้จะไม่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ หรือทดสอบสมมติฐาน โดยมีผลการศึกษา ดังนี้

1) การมีแฟน

พฤติกรรมการมีแฟนของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวส. ในกรุงเทพมหานครที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษานี้พบว่า นักเรียนกว่าร้อยละ 57.4 กำลังมีแฟนอยู่ในปัจจุบัน โดยในกลุ่มนี้ร้อยละ 31.1 นิยมไปเที่ยวกับแฟน 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ รองลงมาร้อยละ 30.3 ไปเที่ยวเป็นประจำทุกวัน ร้อยละ 17.1 ไปเที่ยวนานๆ ครั้ง ร้อยละ 16.8 ไปเที่ยว 1-2 ครั้งต่อเดือน และมีเพียงร้อยละ 4.5 ที่ไม่เคยไปเที่ยวกับแฟนเลย

สำหรับสถานที่ที่นักเรียนนิยมไปเที่ยวกับแฟนมากที่สุด คือ ห้างสรรพสินค้า คิดเป็นร้อยละ 56.1 รองลงมา คือ โรงหนัง ร้อยละ 20.6 สถานเริงรมย์ ร้อยละ 6.5 และอื่นๆ เช่น ตามสวนสาธารณะ บ้านเพื่อน เป็นต้น อีกร้อยละ 16.8

ส่วนพฤติกรรมในขณะที่อยู่กับแฟนนั้น พบว่า นักเรียนกว่าร้อยละ 94.8 เคยจับมือถือแขนแฟน และร้อยละ 73.2 เคยมีพฤติกรรมการกอดจูบและลูบคลำแฟน มาก่อน

2) การมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษานี้ พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับ ปวส. ที่ตกเป็นตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วร้อยละ 43.1 ซึ่งในจำนวนนี้ร้อยละ 33.9 มีเพศสัมพันธ์ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ รองลงมาร้อยละ 30.9 มีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้ง ร้อยละ 18.5 มีเพศสัมพันธ์ 1-2 ครั้งต่อเดือน และร้อยละ 16.7 มีเพศสัมพันธ์เป็นประจำ ตามลำดับ

สำหรับคู่นอนของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยในครั้งแรกมากที่สุด คือ แฟน คิดเป็นร้อยละ 89.3 รองลงมา คือ เพื่อน ร้อยละ 6.9 หญิงหรือชายบริการ ร้อยละ 1.7 และอื่นๆ อีกร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

ส่วนอายุของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เป็นครั้งแรกนั้น พบว่า อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16.11 ปี นักเรียนที่อายุน้อยที่สุดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 9 ปี มากที่สุด คือ 20 ปี และกลุ่มอายุของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เป็นครั้งแรกมากที่สุด คือ 15 - 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.3 เท่ากัน

สำหรับสถานที่ที่นักเรียนนิยมมีเพศสัมพันธ์กันเป็นครั้งแรกมากที่สุด คือ บ้าน คิดเป็นร้อยละ 71.2 รองลงมา คือ หอพัก ร้อยละ 12.0 โรงแรม ร้อยละ 9.9 และที่อื่นๆ อีกร้อยละ 6.9

สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกซึ่งให้นักเรียนตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่า ความรัก เป็นสาเหตุหลัก คิดเป็นร้อยละ 74.2 รองลงมา คือ เพราะความต้องการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 41.6 เพราะเมาสุรา ร้อยละ 16.7 เพราะคู่อีกลามก ร้อยละ 12.4 เพราะถูกบังคับ ร้อยละ 7.3 เพราะต้องการ สิ่งตอบแทน ร้อยละ 3.4 และอื่นๆ อีกร้อยละ 6.4

สำหรับจำนวนคู่นอนของนักเรียน พบว่า มีนักเรียน 1 ราย รายงานว่ามีคู่นอนมากที่สุด จำนวน 30 คน น้อยที่สุด คือ 1 คน ซึ่งโดยนักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ 44.2) จะมีคู่นอนเพียง 1 คน และจำนวนคู่นอนโดยเฉลี่ย คือ 2.91 คน

3) การใช้ถุงยางอนามัย

สำหรับพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยของนักเรียนที่เคยมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์มาก่อนนั้น พบว่า นักเรียนจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 51.1) ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ และร้อยละ 17.2 ใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้ง ในขณะที่นักเรียนกว่าร้อยละ 31.8 ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์เลย ให้เหตุผลว่า เพราะไม่สนุกและไม่เป็นธรรมชาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.2 ไม่รู้วิธีการใช้ที่ถูกต้อง ร้อยละ 18.8 ใช้วิธีการคุมกำเนิดแบบอื่น ร้อยละ 14.8 ไว้วางใจคู่นอน ร้อยละ 17.7 และขี้เกียจและอาย ร้อยละ 9.5

ในขณะที่นักเรียนที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งนั้น ส่วนมาก (ร้อยละ 41.2) ให้เหตุผลว่าต้องการ ป้องกันการตั้งครรภ์ รองลงมา ร้อยละ 19.3 เพราะมีการเตรียมไว้ก่อน ร้อยละ 14.0 เพราะมีถุงยางอนามัย อยู่แล้ว ร้อยละ 11.7 เพราะถุงยางอนามัยหาซื้อง่าย ร้อยละ 6.7 เพราะอยากลองใช้ดู ร้อยละ 4.2 เพราะบางคนไม่ใส่แฟน และมีเพียงร้อยละ 2.5 ที่กลัวโรคติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์

ส่วนนักเรียนกลุ่มที่ใช้ถุงยางอนามัยเพียงบางครั้งนั้น ให้เหตุผลของการใช้ว่าเพราะต้องการ ป้องกันการตั้งครรภ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.5 กลัวโรคติดต่อ ร้อยละ 27.5 ขี้เกียจ ร้อยละ 10.0 และถุงยางอนามัยแพง ร้อยละ 5.0

4) การคุมกำเนิดฉุกเฉิน

ในนักเรียนกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์มาก่อนนั้น พบว่า มีการใช้วิธีการคุมกำเนิด แบบฉุกเฉิน คิดเป็นร้อยละ 44.2 โดยนักเรียนร้อยละ 29.6 จะใช้นานๆ ครั้ง ร้อยละ 6.9 จะใช้ 1-2 ครั้งต่อ เดือน ร้อยละ 3.0 ใช้ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ และร้อยละ 4.7 ใช้เป็นประจำทุกครั้งที่มีการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งในกลุ่ม นักเรียนที่ใช้วิธีการคุมกำเนิดแบบฉุกเฉินนี้พบว่า ส่วนมาก (ร้อยละ 67.0) ทราบวิธีการใช้มาจากเพื่อน รองลงมา ร้อยละ 21.4 ทราบจากหนังสือ และร้อยละ 11.6 ทราบจากคู่นอน

ส่วนวิธีการคุมกำเนิดอื่นๆ นั้น พบว่า มีนักเรียนจำนวน 37 คน ที่เคยใช้วิธีการคุมกำเนิดแบบอื่นๆ โดยส่วนมาก (ร้อยละ 43.2) ใช้วิธีการฉีดยาคุมกำเนิด รองลงมาร้อยละ 32.4 ใช้วิธีการหลั่งข้างนอก ร้อยละ 18.9 ใช้วิธีการกินยาคุมกำเนิด และร้อยละ 5.4 ใช้วิธีการนับวันปลอดภัย

5) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

จากการสอบถามเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในนักเรียนกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์มาก่อน พบว่า ร้อยละ 5.2 (12 ราย) เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มาก่อน ซึ่งทั้งหมดเป็นโรคหนองใน (Gonorrhea) และในการรักษานั้น พบว่า ร้อยละ 50 จะไปรักษาที่คลินิกเอกชน รองลงมาร้อยละ 33.3 จะซื้อยามารักษาเอง และร้อยละ 16.7 จะปล่อยไว้ให้หายเอง และเมื่อสอบถามถึงคู่นอนของนักเรียนที่เคยเป็นโรคหนองในนั้น พบว่า มีคู่นอนของนักเรียน 3 คน ที่เคยเป็นโรคหนองในเช่นกัน ซึ่ง 2 ใน 3 คน รักษาโดยการซื้อยามารักษาเอง ในขณะที่อีก 1 คน ไม่ทราบว่ารักษาด้วยวิธีการใด

6) การตั้งครรรภ์

ในนักเรียนกลุ่มที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อนนั้น พบว่า มีนักเรียนร้อยละ 19.7 ที่เคยหรือมีคู่นอนเคยตั้งครรรภ์มาก่อน ร้อยละ 3.0 ที่ไม่ทราบว่าคู่นอนเคยตั้งครรรภ์หรือไม่ และอีกร้อยละ 2.1 ไม่ได้ตอบคำถามเกี่ยวกับการตั้งครรรภ์ โดยในกลุ่มที่เคยหรือมีคู่นอนที่เคยตั้งครรรภ์มานั้น พบว่า ร้อยละ 69.6 แก้ปัญหาโดยการทำแท้ง และร้อยละ 30.4 รักษาครรรภ์ไว้จนคลอด

7) การเที่ยวหญิงบริการ

สำหรับพฤติกรรมเที่ยวหญิงบริการนั้น พบว่า นักเรียนชายร้อยละ 15.9 เคยเที่ยวหญิงบริการมาก่อน โดยส่วนมาก (ร้อยละ 64.9) จะเที่ยวเพียงนานๆ ครั้ง ร้อยละ 18.9 เที่ยว 1-2 ครั้งต่อเดือน และร้อยละ 16.2 เที่ยวทุกสัปดาห์ ส่วนบุคคลที่ชักชวนให้นักเรียนเหล่านี้ไปเที่ยวหญิงบริการมากที่สุดคือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 75.7 รองลงมา คือไปเอง ร้อยละ 18.9 และอื่นๆ อีกร้อยละ 5.4

8) ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ในด้านทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่กำลังเรียนอยู่นั้น พบว่า นักเรียนส่วนมาก (ร้อยละ 75.4) ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 24.6 เห็นด้วย โดยนักเรียนที่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ในระหว่างการเรียนนั้น ส่วนมาก (ร้อยละ 30.1) ให้เหตุผลว่า เป็นเรื่องธรรมชาติของความต้องการทางเพศ รองลงมาร้อยละ 21.1 ให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็นและทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ ร้อยละ 15.0 เห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว ร้อยละ 13.5 เห็นว่าทำให้สนุกและมีความสุข ร้อยละ 12.0 เห็นว่าทำให้ได้รับประสบการณ์ ร้อยละ 5.3 เห็นว่ารู้จักวิธีการป้องกันและมีวุฒิภาวะ และร้อยละ 3.0 ให้เหตุผลอื่นๆ เช่น ทนสมัย ผิวพรรณดี ดีกว่าระบายกับคนอื่น

สำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีทัศนคติไม่เห็นด้วยนั้น ส่วนมาก (ร้อยละ 60.2) ให้เหตุผลว่ายังไม่มีความพร้อม/ไม่ถึงวัยอันควร รองลงมาร้อยละ 15.2 ให้เหตุผลว่าไม่เหมาะสมอาจทำให้เกิดปัญหาตามมา ร้อยละ 12.5 ให้เหตุผลว่ากลัวการตั้งครรภ์ ร้อยละ 9.6 ให้เหตุผลว่ากลัวผิดศีลธรรม และร้อยละ 2.5 ให้เหตุผลอื่นๆ เช่น กลัวโรคติดต่อ กลัวที่บ้านรู้

ตารางที่ 3.6 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์

พฤติกรรมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
การมีแฟนในปัจจุบัน		
ไม่มี	230	42.6
มี	310	57.4
รวม	540	100.0
การไปเที่ยวสองต่อสองกับแฟน		
ไม่เคยไป	13	4.5
ไปนานๆ ครั้ง	53	17.1
ไป 1-2 ครั้งต่อเดือน	53	16.8
ไป 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	97	31.3
ไปเป็นประจำ	94	30.3
รวม	310	100.0
สถานที่ที่ชอบไปเที่ยวกับแฟน		
โรงหนัง	64	20.6
ห้างสรรพสินค้า	174	56.1
สถานเริงรมย์	20	6.5
อื่นๆ	52	16.8
รวม	310	100.0
การจับมือถือแขนแฟน		
เคย	294	94.8
ไม่เคย	16	5.2
รวม	310	100.0

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

พฤติกรรมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
การกอดจูบจูบคล้ำแฟน		
เคย	227	73.2
ไม่เคย	83	26.8
รวม	310	100.0
การมีเพศสัมพันธ์		
ไม่เคยมี	307	56.9
มีนานๆ ครั้ง	72	13.3
มี 1-2 ครั้งต่อเดือน	43	8.0
มี 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	79	14.6
มีเป็นประจำ	39	7.2
รวม	540	100.0
บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก		
แฟน	208	89.3
เพื่อน	16	6.9
หญิงบริการ	4	1.7
อื่นๆ	5	2.1
รวม	233	100.0
อายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก		
9 - 11 ปี	4	1.7
12 - 14 ปี	27	11.6
15 - 17 ปี	154	66.1
18 - 20 ปี	48	20.6
รวม	233	100.0
อายุต่ำสุด 9 ปี สูงสุด 20 ปี		
อายุเฉลี่ย 16.11 ปี		

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

พฤติกรรมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก		
หอพัก	28	12.0
บ้าน	166	71.2
โรงแรม	23	9.9
อื่นๆ	16	6.9
รวม	233	100.0
สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก*		
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เพราะความรัก	173	74.2
เพราะความต้องการทางเพศ	97	41.6
เพราะเมา	39	16.7
เพราะสื่อลามก	29	12.4
เพราะต้องการสิ่งตอบแทน	8	3.4
เพราะถูกบังคับ	17	7.3
อื่นๆ	15	6.4
จำนวนคู่นอน		
1 - 5 คน	210	90.0
6 - 10 คน	13	5.6
11 - 15 คน	3	1.3
16 - 20 คน	3	1.3
21 - 25 คน	2	0.9
26 - 30 คน	2	0.9
รวม	233	100.0
การใช้ถุงยางอนามัย		
ไม่เคยใช้	74	31.8
ใช้ทุกครั้ง	119	51.1
ใช้บางครั้ง	40	17.2
รวม	233	100.0

* คำถามนี้ นักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ (จำนวน 233 คน) สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ทำให้ยอดรวมของจำนวนที่ตอบ มากกว่า 233 และร้อยละที่แสดงในแต่ละคำตอบ คือ สัดส่วนจาก 100 % ของคำตอบนั้นๆ

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

พฤติกรรมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
สาเหตุที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย		
ไม่สนุก / ไม่เป็นธรรมชาติ	29	39.2
ไม่รู้จักรีธีการใช้ที่ถูกต้อง	14	18.8
ใช้วิธีการคุมกำเนิดแบบอื่น	11	14.8
ไว้วางใจคู่นอน	13	17.7
ขี้เกียจและอาย	7	9.5
รวม	74	100.0
สาเหตุที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง		
ต้องการป้องกันการตั้งครรภ์	49	41.2
มีการเตรียมไว้ก่อน	23	19.3
มีถุงยางอนามัยอยู่แล้ว	17	14.0
ถุงยางอนามัยหาซื้อง่าย	14	11.7
อยากลองใช้ดู	8	6.7
บางคนไม่ใช่แฟน	5	4.2
กลัวโรคติดต่อ	3	2.5
รวม	119	100.0
สาเหตุที่ใช้ถุงยางอนามัยบางครั้ง		
ต้องการป้องกันการตั้งครรภ์	23	57.5
กลัวโรคติดต่อ	11	27.5
ขี้เกียจ	4	10.0
ถุงยางอนามัยแพง	2	5.0
รวม	40	100.0
การคุมกำเนิดฉุกเฉิน		
ไม่เคยใช้	130	55.8
ใช้นานๆ ครั้ง	69	29.6
ใช้ 1-2 ครั้งต่อเดือน	16	6.9
ใช้ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์	7	3.0
ใช้เป็นประจำ	11	4.7
รวม	233	100.0

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

พฤติกรรมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
ทราบวิธีการคุมกำเนิดฉุกเฉินมาจาก		
เพื่อน	69	67.0
หนังสือ	22	21.4
คู่มือ	12	11.6
รวม	103	100.0
การคุมกำเนิดวิธีอื่นๆ		
ไม่เคยใช้	196	84.1
เคยใช้	37	15.9
รวม	233	100.0
วิธีการคุมกำเนิดแบบอื่นๆ		
ฉีดยาคุม	16	43.2
กินยาคุม	7	18.9
หลั่งข้างนอก	12	32.4
นับวันปลอดภัย	2	5.4
รวม	37	100.0
โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		
ไม่เคยเป็น	221	94.8
เคยเป็น	12	5.2
รวม	233	100.0
การรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์		
ปล่อยให้หายเอง	2	16.7
ซื้อยามากินเอง	4	33.3
ไปรักษาที่คลินิกเอกชน	6	50.0
รวม	12	100.0
การตั้งครภ์		
ไม่เคย	175	75.1
เคย	46	19.7
ไม่ทราบ	7	3.0
ไม่ตอบ	5	2.1
รวม	233	100.0

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

พฤติกรรมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
การแก้ปัญหาของการตั้งครรภ์		
ทำแท้ง	32	69.6
เก็บไว้จนคลอด	14	30.4
รวม	46	100.0
การเที่ยวหญิงบริการ		
ไม่เคย	196	84.1
เคยนานๆ ครั้ง	24	10.3
เคย 1-3 ครั้งต่อเดือน	7	3.0
เคยทุกสัปดาห์	6	2.6
รวม	233	100.0
บุคคลที่ชักชวนไปเที่ยวหญิงบริการ		
ไปเอง	7	18.9
เพื่อน	28	75.7
อื่นๆ	2	5.4
รวม	37	100.0
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน		
ไม่เห็นด้วย	407	75.4
เห็นด้วย	133	24.6
รวม	540	100.0
สาเหตุที่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน		
เป็นธรรมชาติของความต้องการทางเพศ	40	30.1
เป็นเรื่องจำเป็น / เกิดการเรียนรู้	28	21.1
เป็นเรื่องส่วนตัว	20	15.0
สนุก / มีความสุข	18	13.5
ได้รับประสบการณ์	16	12.0
รู้จักวิธีการป้องกัน / มีวุฒิภาวะ	7	5.3
อื่นๆ	4	3.0
รวม	133	100.0

ตารางที่ 3.6 (ต่อ)

พฤติกรรมและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
สาเหตุที่ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน		
ไม่มีความพร้อม / ไม่ถึงวัยอันควร	245	60.2
กลัวการตั้งครรภ์	51	12.5
ไม่เหมาะสม / ทำให้เกิดปัญหาตามมา	62	15.2
ผิดศีลธรรม	39	9.6
อื่นๆ	10	2.5
รวม	407	100.0

3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนด้วยวิธีการวิเคราะห์

การจำแนกพหุ

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ในด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยในตอนที่ 3.1 ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปและบริบทของพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อมที่อาจจะเกี่ยวข้องและนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในส่วนตัวต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังวัตถุประสงค์ที่ระบุข้างต้นด้วยวิธีวิเคราะห์ด้วยการจำแนกพหุ (Multiple Classification Analysis หรือ MCA) ตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.2.1 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation)

ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยทางประชากร ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับ ปวส. ในกรุงเทพมหานคร เพื่อทดสอบความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้น (Multicollinearity) ของตัวแปรทั้งหมดก่อนที่จะนำมาวิเคราะห์ด้วยการจำแนกพหุ โดยมีเงื่อนไขว่าระดับของสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ได้ไม่ควรเกิน 0.60 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2543: 478)

ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์นั้น มีเงื่อนไขสำคัญ คือ ตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ต้องเป็นตัวแปรในระดับช่วง (Interval scale) แต่ในการศึกษานี้มีตัวแปรบางตัวเป็นตัวแปรในระดับกลุ่ม (Nominal scale) และตัวแปรจัดอันดับ (Ordinal scale) ดังนั้นก่อนการทดสอบสหสัมพันธ์จึงต้องกำหนดค่าตัวแปร

กลุ่มและตัวแปรอันดับให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy variable) ก่อน โดยกำหนดให้กลุ่มที่มีทิศทางในสมมติฐานมีค่าเป็น 1 และกลุ่มอ้างอิง (Reference group) มีค่าเป็น 0 โดยผู้ศึกษาได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบความสัมพันธ์ที่ระดับ 0.05

ตัวแปรตาม คือ การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้ศึกษาได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1	คือ	เคยมีเพศสัมพันธ์
0	คือ	ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์

สำหรับตัวแปรอิสระในการทดสอบสหสัมพันธ์ครั้งนี้มี 13 ตัวแปร แบ่งเป็นตัวแปรระดับกลุ่ม 9 ตัวแปร และตัวแปรระดับช่วง 4 ตัวแปร ได้กำหนดค่าของตัวแปรต่างๆ ดังนี้

ตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรระดับกลุ่มและตัวแปรจัดอันดับมี 9 ตัวแปร คือ

1) เพศ

1	คือ	นักเรียนชาย
0	คือ	นักเรียนหญิง

2) ที่พักอาศัยระหว่างการศึกษ

1	คือ	นักเรียนที่พักอาศัยอยู่ที่อื่นๆ ได้แก่ อยู่กับญาติ หอพักของสถานศึกษา เช่าห้องอยู่กับเพื่อน เช่าหอพักอยู่คนเดียว และอื่นๆ
0	คือ	นักเรียนที่พักอาศัยอยู่ที่บ้านกับบิดามารดา

3) สถานภาพสมรสของบิดามารดา

1	คือ	หย่าร้าง แยกกันอยู่ และเป็นหม้าย
0	คือ	สมรสอยู่ด้วยกัน และสมรสแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน

4) การดื่มสุรา

1	คือ	ดื่ม ซึ่งหมายรวมถึง <ul style="list-style-type: none"> - ดื่มนานๆ ครั้ง - ดื่ม 1 - 2 ครั้งต่อเดือน - ดื่ม 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์ - ดื่มเป็นประจำทุกวัน
0	คือ	ไม่ดื่ม

5) การใช้สารเสพติด

- 1 คือ เคยใช้ ซึ่งหมายรวมถึง
- ใช้นานๆ ครั้ง
 - ใช้ 1 - 2 ครั้งต่อเดือน
 - ใช้ 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์
 - ใช้เป็นประจำทุกวัน

0 คือ ไม่เคยใช้

6) การเที่ยวสถานเริงรมย์

- 1 คือ เที่ยว ซึ่งหมายรวมถึง
- เที่ยวนานๆ ครั้ง
 - เที่ยว 1 - 2 ครั้งต่อเดือน
 - เที่ยว 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์
 - เที่ยวเป็นประจำทุกวัน

0 คือ ไม่เคยเที่ยว

7) การดูสื่อลามก

- 1 คือ ดู ซึ่งหมายรวมถึง
- ดูนานๆ ครั้ง
 - ดู 1 - 2 ครั้งต่อเดือน
 - ดู 1 - 2 ครั้งต่อสัปดาห์
 - ดูเป็นประจำทุกวัน

0 คือ ไม่เคยดู

8) การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

1 คือ นักเรียนที่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

0 คือ นักเรียนที่ไม่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์และไม่ทราบว่าเพื่อนเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อน

9) ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

1 คือ เห็นด้วย

0 คือ ไม่เห็นด้วย

ตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรระดับช่วง (Interval scale) มี 4 ตัวแปร คือ

- 1) จำนวนพี่น้อง (คน)
- 2) รายได้ต่อเดือนของนักเรียน (บาท)
- 3) รายได้ของครอบครัว (บาท)
- 3) ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (คะแนน)

ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปร (ตารางที่ 3.7) ไม่พบว่ามีตัวแปรใดมีความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้นระหว่างกัน (ค่ามากกว่า 0.60) ดังนั้น ตัวแปรทุกตัวในการศึกษานี้จึงสามารถนำไปวิเคราะห์การจำแนกพหุได้ และเมื่อพิจารณาค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่า มีหลายตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่น เพศกับการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าความสัมพันธ์เชิงบวก เท่ากับ 0.281 แสดงว่า นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิง การดื่มสุรากับการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าความสัมพันธ์เชิงบวก เท่ากับ 0.470 แสดงว่า นักเรียนที่ดื่มสุรามีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่ดื่มสุรา การใช้สารเสพติดกับการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.291 แสดงว่า นักเรียนที่เคยใช้สารเสพติดมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด การคู่อีลลามกับการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าความสัมพันธ์เชิงบวก เท่ากับ 0.474 แสดงว่า นักเรียนที่คู่อีลลามมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยคู่อีลลาม การเที่ยวสถานเริงรมย์กับการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าความสัมพันธ์เชิงบวก เท่ากับ 0.498 แสดงว่า นักเรียนที่เที่ยวสถานเริงรมย์มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เที่ยวสถานเริงรมย์ การมีเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าความสัมพันธ์เชิงบวก เท่ากับ 0.363 แสดงว่า นักเรียนที่มีเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่มีเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

สำหรับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่น่าสนใจ เช่น ที่พักอาศัยระหว่างการศึกษากับการมีเพศสัมพันธ์ มีค่าความสัมพันธ์เชิงบวก เท่ากับ 0.100 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา การดื่มสุรากับความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีค่าความสัมพันธ์เชิงลบ เท่ากับ - 0.110 แสดงว่า นักเรียนที่ดื่มสุรามีความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์น้อยกว่านักเรียนที่ไม่ดื่มสุรา การเที่ยวสถานเริงรมย์กับความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีค่าความสัมพันธ์เชิงลบ เท่ากับ - 0.109 แสดงว่า นักเรียนที่เที่ยวสถานเริงรมย์มีความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์น้อยกว่านักเรียนที่ไม่เที่ยวสถานเริงรมย์ เป็นต้น

ส่วนตัวแปรที่แม้ว่าความสัมพันธ์จะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ทิศทางของความสัมพันธ์มีความน่าสนใจ อาทิเช่น เพศกับการมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ มีค่าความสัมพันธ์เชิงลบ เท่ากับ -0.012 แสดงว่า นักเรียนชายมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่านักเรียนหญิง ที่พักอาศัยระหว่างเรียนกับการมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ มีค่าความสัมพันธ์เชิงลบเท่ากับ -0.007 แสดงว่า นักเรียนที่ไม่ได้อยู่กับบิดามารดามีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์น้อยกว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบิดามารดา การรับสื่อลามกกับความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีค่าความสัมพันธ์เชิงลบเท่ากับ -0.063 แสดงว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมดูสื่อลามกมีความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์น้อยกว่านักเรียนที่ไม่ดูสื่อลามกทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนกับความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ค่าความสัมพันธ์เชิงลบเท่ากับ -0.021 แสดงว่า นักเรียนที่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์น้อยกว่านักเรียนที่ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.7 สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1. เพศ	-													
2. จำนวนพี่น้อง	.055	-												
3. ที่พักอาศัยระหว่างเรียน	.065	.127**	-											
4. รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	.073	.035	.189**	-										
5. รายได้ของครอบครัว	.004	.002	.034	.072	-									
6. สถานภาพสมรสบิดามารดา	-.018	.026	.190**	-.001	-.058	-								
7. การดื่มสุรา	.229**	-.038	.195**	.092*	.053	.039	-							
8. การใช้สารเสพติด	.215**	.066	.123**	.064	.115**	.063	.200**	-						
9. การเที่ยวสถานเริงรมย์	.266**	.053	.163**	.139**	.093*	.105*	.504**	.291**	-					
10. การคู่มือลามก	.279**	.047	.192**	-.002	.078	.091*	.527**	.246**	.479**	-				
11. การมีเพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์	-.012	-.028	-.007	-.040	.053	.073	.270**	.105*	.240**	.252**	-			
12. ทักษะติดต่อเพศสัมพันธ์	.200**	.036	.127**	.027	.060	.080	.251**	.219**	.282**	.206**	.166**	-		
13. ความรู้	-.320**	.072	.057	-.029	.006	.044	-.110*	-.109*	-.109*	-.063	.009	-.021	-	
14. การมีเพศสัมพันธ์	.281**	-.034	.100*	.009	.069	.034	.470**	.291**	.498**	.474**	.363**	.405**	-.129**	-

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2.2 การวิเคราะห์ด้วยการจำแนกพหุ (Multiple Classification Analysis: MCA)

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยง และภาวะแวดล้อม ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้สถิติการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (Multiple Classification Analysis: MCA) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ โดยในส่วนนี้ก่อนการนำตัวแปรอิสระเข้าสมการ ผู้วิจัยได้ตัดตัวแปรรายได้ของครอบครัวออกจากการวิเคราะห์ เนื่องจาก 2 ตัวแปร คือ รายได้ของนักเรียนกับรายได้ของครอบครัว น่าจะเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างมาก (แม้จะไม่พบว่ามีความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้นในการทดสอบสหสัมพันธ์แล้วก็ตาม) ผู้วิจัยจึงเลือกเอารายได้ของนักเรียนเป็นตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการทดสอบความสัมพันธ์ครั้งนี้ เพราะรายได้ของนักเรียนน่าจะมีความสัมพันธ์ตรงกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องหรือที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมากกว่ารายได้ของครอบครัว จึงมีตัวแปรอิสระที่นำมาวิเคราะห์ทั้งหมด 12 ตัวแปร คือ

1. ปัจจัยทางประชากร มี 2 ตัวแปร ได้แก่ เพศ และจำนวนพี่น้อง
2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ที่พักอาศัยระหว่างเรียน รายได้ต่อเดือนของนักเรียน และสถานภาพสมรสของบิดามารดา
3. ปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม มี 5 ตัวแปร ได้แก่ การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด การเที่ยวสถานเริงรมย์ การคู่อโลมก และการมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์
4. ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
5. ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

โดยมีสมการปรับอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมด 5 สมการ และในสมการที่ 6 ผู้ศึกษาได้นำตัวแปรอิสระระดับช่วง 3 ตัวแปร คือ จำนวนพี่น้อง รายได้ต่อเดือนของนักเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มาเป็นตัวแปรผันร่วม (Covariates) ซึ่งสมการทั้งหมด ได้แก่

สมการปรับ 1	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรกับการมีเพศสัมพันธ์
สมการปรับ 2	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับการมีเพศสัมพันธ์
สมการปรับ 3	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อมกับการมีเพศสัมพันธ์
สมการปรับ 4	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนกับการมีเพศสัมพันธ์ โดยมีตัวแปรด้านความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มาเป็นตัวแปรควบคุม

- สมการปรับ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กับการมีเพศสัมพันธ์ โดยนำตัวแปรด้านทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมาเป็นตัวแปรควบคุม
- สมการปรับ 6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กับการมีเพศสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (ตารางที่ 3.8) พบว่า มีนักเรียนที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 43 (Grand Mean) ที่รายงานว่าเคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน โดยที่ยังไม่ได้จำแนกตามปัจจัยต่างๆ แต่เมื่อวิเคราะห์จำแนกตามตัวแปรอิสระกลุ่มต่างๆ พบว่า อัตราร้อยละของผู้ที่รายงานว่าเคยมีเพศสัมพันธ์แตกต่างกันออกไป ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยทางประชากร

1.1 เพศ

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับเพศของผู้ตอบในระดับ 2 ตัวแปร โดยไม่มีการควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ (สมการไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนชายมีส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 60 เปรียบเทียบกับร้อยละ 32) และมีค่าระดับความสัมพันธ์ (eta) เท่ากับ 0.281 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ภายใต้อำนาจทางประชากร (สมการปรับ 1) ซึ่งได้แก่ จำนวนพี่น้อง พบว่า นักเรียนชายยังคงมีส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 60 เปรียบเทียบกับร้อยละ 32) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 โดยระดับของความสัมพันธ์ลดลงจากระดับ 2 ตัวแปรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (ค่า eta 0.281 เปรียบเทียบกับค่า beta 0.277) แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของจำนวนพี่น้องแล้วยังคงพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างไรก็ตามเมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ทั้งหมด ภายใต้อำนาจทั้งทางด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (สมการปรับ 6) พบว่า นักเรียนเพศชายยังคงมีส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงเช่นกัน (ร้อยละ 47 เปรียบเทียบกับร้อยละ 40) โดยระดับความสัมพันธ์ลดลงจากความสัมพันธ์ระดับ 2 ตัวแปรเป็นอย่างมาก (ค่า eta 0.281 เปรียบเทียบกับค่า beta 0.070) และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ทั้งหมดแล้ว เพศของนักเรียนไม่ได้มีความสัมพันธ์หรือเป็นตัวกำหนดค่าสำคัญของการมีเพศสัมพันธ์ จึงไม่สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะในปัจจุบันเพศหญิงมีค่านิยมที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากขึ้น รวมทั้งสภาพแวดล้อม

ต่างๆ ในปัจจุบันทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงที่เอื้อต่อการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นด้วย เช่น การดื่มสุรา การเที่ยวสถานเริงรมย์ เป็นต้น

1.2 จำนวนพี่น้อง

ผลการวิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับจำนวนพี่น้องในระดับ 2 ตัวแปร โดยยังไม่ควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ (สมการไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อยกว่า มีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีพี่น้องจำนวนมากว่า กล่าวคือ นักเรียนที่เป็นลูกคนเดียวจะมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 53) รองลงมา คือ นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้อง 1 คน (ร้อยละ 41) และนักเรียนที่มีจำนวนพี่น้อง 2 คนขึ้นไป (ร้อยละ 40) ตามลำดับ โดยค่าระดับความสัมพันธ์ (η) เท่ากับ 0.098 แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นภายใต้ปัจจัยทางประชากร ซึ่งได้แก่ เพศ (สมการปรับ 1) พบว่า นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อยกว่า ยังคงมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมากกว่าเช่นกัน กล่าวคือ นักเรียนที่เป็นลูกคนเดียวมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 51) รองลงมา คือ นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องรวม 1 คน (ร้อยละ 42) และนักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องรวม 2 คนขึ้นไป (ร้อยละ 40) ตามลำดับ โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ลดลงจากระดับ 2 ตัวแปรเล็กน้อย (ค่า η 0.098 เปรียบเทียบกับค่า β 0.085) และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระภายใต้ปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยใช้จำนวนพี่น้องมาเป็นตัวแปรผันร่วม (สมการปรับ 6) พบว่า ค่า coefficient เท่ากับ - 0.010 และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน แสดงว่า ภายหลังจากควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระภายใต้ปัจจัยต่างๆ ทั้งหมดแล้ว จำนวนพี่น้องไม่ได้มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน จึงไม่สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะวัยรุ่นในปัจจุบันมักจะปรึกษาเพื่อนๆ ที่เรียนด้วยกันในเรื่องต่างๆ รวมทั้งเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าที่จะปรึกษาพี่น้องหรือสมาชิกในครอบครัว อีกทั้งในปัจจุบันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาจจะเกิดจากปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่า เช่น การดื่มสุรา การเที่ยวสถานเริงรมย์ การคู่อีลามก เป็นต้น

2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

2.1 รายได้ต่อเดือนของนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับรายได้ต่อเดือนของนักเรียนในระดับ 2 ตัวแปร โดยที่ยังไม่ควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ (สมการไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนในระดับสูงมีส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 46) รองลงมาคือ นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายในระดับปานกลาง (ร้อยละ 45) และนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายในระดับต่ำ (ร้อยละ 37) ตามลำดับ โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ (η) เท่ากับ 0.069 แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม (สมการปรับ 2) พบว่า นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายในระดับสูงยังคงมีส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 46) รองลงมา คือ นักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนในระดับปานกลาง (ร้อยละ 45) และนักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนในระดับต่ำ (ร้อยละ 37) แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าระดับความสัมพันธ์เท่ากับระดับ 2 ตัวแปร (ค่า η และ β เท่ากับ 0.069) เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระภายใต้ปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยให้รายได้ต่อเดือนของนักเรียนมาเป็นตัวแปรต้นร่วม (สมการปรับ 6) ได้ค่า coefficient เท่ากับ - 0.016 และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ภายหลังจากควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระภายใต้ปัจจัยต่างๆ ทั้งหมดแล้ว รายได้ต่อเดือนของนักเรียนไม่ได้มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน จึงไม่สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในปัจจุบัน ไม่ได้เป็นผลมาจากรายได้ที่นักเรียนได้รับแต่ละเดือนที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงเหมือนในอดีต แต่เกิดจากความพึงพอใจ ประกอบกับสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่เอื้อต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า เช่น การใช้ชีวิตที่อิสระอยู่กับเพื่อนนอกบ้าน การดื่มสุรา เป็นต้น

2.2 ที่พักอาศัยระหว่างการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับที่พักอาศัยระหว่างการศึกษาระดับ 2 ตัวแปรที่ยังไม่ควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ (สมการไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา (ร้อยละ 45 เปรียบเทียบกับร้อยละ 42) แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม (สมการปรับ 2) พบว่า ทิศทางความสัมพันธ์ยังคงเหมือนกับความสัมพันธ์ในระดับ 2 ตัวแปร กล่าวคือ นักเรียนที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ยังคงมีส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา (ร้อยละ 44 เปรียบเทียบกับร้อยละ 43) แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีค่าระดับความสัมพันธ์ลดลงจากความสัมพันธ์ในระดับ 2 ตัวแปรไม่มากนัก (ค่า η เท่ากับ 0.026 เปรียบเทียบกับค่า β เท่ากับ 0.010) แสดงว่า แม้จะควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมแล้วยังคงพบว่า ที่พักอาศัยระหว่างการศึกษาไม่ได้มีความสัมพันธ์กับการมี

เพศสัมพันธ์ของนักเรียน แต่เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ทั้งหมดทุกตัว (สมการปรับ 6) กลับพบว่า นักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา (ร้อยละ 44 เปรียบเทียบกับร้อยละ 41) แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าระดับความสัมพันธ์เท่ากับความสัมพันธ์ในระดับ 2 ตัวแปร (ค่า eta และค่า beta เท่ากับ 0.026) แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ให้คงที่แล้วก็ยังพบว่า ที่พักอาศัยระหว่างการศึกษานี้ไม่ได้มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน จึงไม่สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันสภาพสังคมทำให้ทุกคนต้องใช้ชีวิตแข่งขันกับเวลาอยู่ตลอดเวลา พ่อ แม่ ผู้ปกครองอาจไม่มีเวลาที่จะให้คำปรึกษาแก่นักเรียนมากนัก แม้ว่าพ่อแม่และลูกจะอาศัยอยู่ด้วยกัน โดยเฉพาะในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งโดยปกติในสังคมไทยก็ไม่นิยมที่จะเปิดเผยอยู่แล้ว ทำให้นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อนๆ จึงมีแนวโน้มที่จะพูดคุยหรือปรึกษาเพื่อนๆ มากกว่า

2.3 สถานภาพสมรสของบิดามารดา

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนกับสถานภาพสมรสของบิดามารดาในระดับ 2 ตัวแปรที่ยังไม่มีการควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ (สมการไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาเป็นหม้าย หย่าร้างและแยกกัน มีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาสมรส (ร้อยละ 46 เปรียบเทียบกับร้อยละ 42) แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าระดับความสัมพันธ์ (eta) เท่ากับ 0.034 เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม (สมการปรับ 2) พบว่า สัดส่วนของนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์และค่าระดับความสัมพันธ์ไม่เปลี่ยนแปลงจากที่พบในความสัมพันธ์ในระดับ 2 ตัวแปร และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมแล้ว สถานภาพสมรสของบิดามารดาไม่ได้มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างไรก็ตามเมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ทุกตัว (สมการปรับ 6) กลับพบว่า นักเรียนที่บิดามารดาสมรสมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาเป็นหม้าย หย่าร้างและแยกกัน (ร้อยละ 44 เปรียบเทียบกับร้อยละ 40) แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และระดับความสัมพันธ์เท่ากับระดับ 2 ตัวแปร (ค่า eta และค่า beta เท่ากับ 0.034) แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ทั้งหมดทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ สถานภาพสมรสของบิดามารดาไม่ได้มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน จึงไม่สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพปัญหาของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในปัจจุบันได้เปลี่ยนไปจากอดีต กล่าวคือ ในอดีตเคยพบว่าปัญหาครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหย่าร้างของพ่อแม่เป็นสาเหตุหนึ่งนี้อาจชักจูงให้นักเรียนคบเพื่อนเพศตรงข้ามและมีส่วนให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่ปัจจุบัน เวลาส่วนใหญ่ของนักเรียนอาจจะอยู่กับเพื่อนๆ มากกว่าอยู่กับบิดามารดา คนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆ รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์นั้น จึงเกิดจากเพื่อนๆ และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ นอกบ้านมากกว่า

3. ปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม

3.1 การดื่มสุรา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับการดื่มสุรา ในระดับ 2 ตัวแปร ที่ไม่มีการควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ (สมการไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่ดื่มสุรามีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่ดื่มสุรา (ร้อยละ 63 เปรียบเทียบกับร้อยละ 15) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ ≤ 0.01 โดยระดับความสัมพันธ์ (eta) เท่ากับ 0.470 เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม (สมการปรับ 3) พบว่า ทิศทางของความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับความสัมพันธ์ในระดับ 2 ตัวแปร กล่าวคือ นักเรียนที่ดื่มสุรายังคงมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยดื่มสุรา (ร้อยละ 49 เปรียบเทียบกับร้อยละ 34) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 โดยค่าระดับความสัมพันธ์ลดลงจากระดับ 2 ตัวแปรมากพอสมควร (ค่า eta เท่ากับ 0.470 เปรียบเทียบกับค่า beta เท่ากับ 0.151) แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของปัจจัยอิสระอื่นๆ ทางด้านพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ยังคงพบว่า การดื่มสุรามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน และเมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ทั้งหมดทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ (สมการปรับ 6) พบว่า นักเรียนที่ดื่มสุรายังคงมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยดื่มสุรา (ร้อยละ 48 เปรียบเทียบกับร้อยละ 35) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 และค่าระดับความสัมพันธ์ได้ลดลงจากระดับ 2 ตัวแปรอย่างมาก (ค่า eta 0.470 เปรียบเทียบกับค่า beta 0.119) แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ทุกตัวให้คงที่แล้ว ยังคงพบว่า การดื่มสุรามีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำให้สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การดื่มสุราทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น รวมทั้งยังทำให้ขาดสติ ที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้น

3.2 การใช้สารเสพติด

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติด ในระดับ 2 ตัวแปร โดยที่ยังไม่มีการควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ (สมการไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่เคยใช้สารเสพติด มีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด (ร้อยละ 93 เปรียบเทียบกับร้อยละ 39) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ (eta) เท่ากับ 0.291 เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและสิ่งแวดล้อม (สมการปรับ 3) พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้สารเสพติดยังคงมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช้สารเสพติด (ร้อยละ 60 เปรียบเทียบกับร้อยละ 42) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 แต่ระดับความสัมพันธ์ลดลงจากความสัมพันธ์ในระดับ 2 ตัวแปรอย่างมาก (ค่า eta เท่ากับ 0.291 เปรียบเทียบกับค่า beta 0.098) แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อมแล้ว ยังคงพบว่า การใช้สารเสพติดยังคงมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ และเมื่อควบคุมตัวแปรอิสระทุกตัวทั้งหมดภายใต้ปัจจัยต่างๆ ในการศึกษาครั้งนี้ (สมการปรับ 6) พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้สารเสพติดยังคงมีส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช้สารเสพติด (ร้อยละ 56 เปรียบเทียบกับร้อยละ 42) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.05 และค่าความสัมพันธ์ลดลงจากระดับ 2 ตัวแปรอย่างมาก (ค่า eta เท่ากับ 0.291 เปรียบเทียบกับค่า beta เท่ากับ 0.074) แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ทั้งหมดทุกตัวแล้วยังคงพบว่า การใช้สารเสพติดมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน จึงทำให้สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การใช้สารเสพติดจะส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ เพราะขาดสติ จึงแสดงพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ได้ง่ายขึ้น ซึ่งรวมถึงมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายมากขึ้นกว่าเดิมด้วย

3.3 การเที่ยวสถานเริงรมย์

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับการเที่ยวสถานเริงรมย์ ในระดับ 2 ตัวแปรโดยที่ยังไม่มีการควบคุมตัวแปรใดๆ ครั้งนี้ (สมการไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่เที่ยวสถานเริงรมย์บ่อยครั้งมีส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 76) รองลงมา คือ นักเรียนที่เที่ยวสถานเริงรมย์นานๆ ครั้ง (ร้อยละ 66) และนักเรียนที่ไม่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ (ร้อยละ 21) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 และมีระดับความสัมพันธ์ (eta) เท่ากับ 0.502 เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและสิ่งแวดล้อม (สมการปรับ 3) พบว่า นักเรียนที่กลุ่มเที่ยวสถานเริงรมย์นานๆ ครั้งมีส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 57) รองลงมา คือ นักเรียนที่เที่ยวบ่อยครั้ง (ร้อยละ 54) และนักเรียนที่ไม่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ (ร้อยละ 33) โดยค่าระดับความสัมพันธ์ลดลงจากระดับ 2 ตัวแปรอย่างมาก (ค่า eta เท่ากับ 0.502 เปรียบเทียบกับค่า beta เท่ากับ 0.230) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อมแล้ว ยังคงพบว่า การเที่ยวสถานเริงรมย์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน และเมื่อควบคุมตัวแปรอื่นๆ ทั้งหมดภายใต้ปัจจัยต่างๆ ในการศึกษาครั้งนี้ (สมการปรับ 6) ก็พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เที่ยวสถานเริงรมย์นานๆ ครั้งมีส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 56) รองลงมา คือ นักเรียนที่เที่ยวสถานเริงรมย์บ่อยครั้ง (ร้อยละ 51) และนักเรียนที่ไม่เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ (ร้อยละ 34) โดยค่าระดับความสัมพันธ์ลดลงจากความสัมพันธ์ในระดับ 2 ตัวแปรอย่างมาก (ค่า eta เท่ากับ 0.502 เปรียบเทียบกับค่า beta เท่ากับ 0.200) แต่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของปัจจัยอื่นๆ ในการศึกษาครั้งนี้ยังคงพบว่า การเที่ยวสถานเริงรมย์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน จึงทำให้สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเที่ยวสถานเริงรมย์มักจะมีการดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ประกอบกับบรรยากาศที่

มีเสียงเพลงที่ดังและแสงไฟที่สลัวๆ ซึ่งทำให้นักเรียนขาดสติ และมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น จึงเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้มากขึ้น

3.4 การคู่มือลามก

สำหรับทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับการคู่มือลามกในระดับ 2 ตัวแปร โดยที่ยังไม่มีการควบคุมตัวแปรใดๆ (สมการ ไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่คู่มือลามกบ่อยครั้งมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 77) รองลงมาคือ นักเรียนที่คู่มือลามกนานๆ ครั้ง (ร้อยละ 57) และนักเรียนที่ไม่เคยคู่มือลามก (ร้อยละ 15) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 และมีค่าระดับความสัมพันธ์ (eta) เท่ากับ 0.291 เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม (สมการปรับ 3) พบว่า ทิศทางของความสัมพันธ์ยังคงเหมือนกับความสัมพันธ์ในระดับ 2 ตัวแปร กล่าวคือ นักเรียนที่คู่มือลามกยังคงมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยคู่มือ แต่สัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในแต่ละกลุ่มเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย กล่าวคือ นักเรียนที่คู่มือลามกบ่อยครั้งมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมา คือ นักเรียนที่คู่มือลามกนานๆ ครั้ง (ร้อยละ 48) และไม่เคยคู่มือลามกเลย (ร้อยละ 32) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 โดยมีระดับความสัมพันธ์ลดลงจากระดับ 2 ตัวแปรพอสมควร (ค่า eta เท่ากับ 0.291 เปรียบเทียบกับค่า beta เท่ากับ 0.098) แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยด้านพฤติกรรมเสี่ยงและสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังคงพบว่า การคู่มือลามกมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อควบคุมตัวแปรอิสระทุกตัวในการศึกษานี้ (สมการปรับ 6) ก็พบว่า นักเรียนที่คู่มือลามกยังคงมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่คู่มือลามกเช่นกัน โดยนักเรียนที่คู่มือลามกบ่อยครั้งมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์สูงสุด (ร้อยละ 55) รองลงมา คือ นักเรียนที่เคยคู่มือลามกนานๆ ครั้ง (ร้อยละ 49) และไม่เคยคู่มือลามก (ร้อยละ 33) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 โดยค่าระดับความสัมพันธ์ลดลงจากระดับ 2 ตัวแปรพอสมควร (ค่า eta เท่ากับ 0.291 เปรียบเทียบกับค่า beta เท่ากับ 0.179) แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของปัจจัยอิสระอื่นๆ ทั้งหมดยังคงพบว่า การคู่มือลามกมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำให้สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ ทั้งนี้เพราะคู่มือลามกนับเป็นตัวกระตุ้นอารมณ์ทางเพศโดยตรง ดังนั้น ถ้านักเรียนคู่มือลามกย่อมเกิดอารมณ์ทางเพศมากขึ้น และถ้าในขณะที่คู่มือลามกอยู่กับคู่อีกหรือเพื่อนต่างเพศ ย่อมมีโอกาสที่จะทำให้มีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายขึ้น

3.5 การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับการมีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ เมื่อไม่มีการควบคุมตัวแปรใดๆ (สมการไม่ปรับ) นั้น นักเรียนที่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ มีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 57 เปรียบเทียบกับร้อยละ 6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 และมีค่าระดับความสัมพันธ์ (eta) เท่ากับ 0.432 เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและสิ่งแวดล้อม (สมการปรับ 3) พบว่า นักเรียนที่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ยังคงมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 51 เปรียบเทียบกับร้อยละ 22) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 แต่ระดับความสัมพันธ์ลดลงจากระดับ 2 ตัวแปรเกือบครึ่ง (ค่า eta 0.432 เปรียบเทียบกับค่า beta 0.234) แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อมแล้ว ยังคงพบว่า การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อควบคุมตัวแปรอิสระทุกตัว ในการศึกษาครั้งนี้ (สมการปรับ 6) พบว่า นักเรียนที่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ยังคงมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์เช่นกันประมาณเท่าตัว (ร้อยละ 50 เปรียบเทียบกับร้อยละ 23) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 แต่ค่าความสัมพันธ์ลดลงจากระดับ 2 ตัวแปรมาก (ค่า eta 0.432 เปรียบเทียบกับค่า beta 0.214) แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของปัจจัยอิสระอื่นๆ ภายใต้ปัจจัยต่างๆ ยังคงพบว่า การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำให้สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในช่วงวัยรุ่นนั้น เพื่อนนับว่าเป็นคนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะค่านิยมของการเลียนแบบที่ทำให้สามารถเข้ากลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน จึงจะเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน นักเรียนที่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์จึงมีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

4. ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

เมื่อวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ในระดับ 2 ตัวแปร ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยที่ไม่มีการควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ (สมการไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ 78 เปรียบเทียบกับร้อยละ 32) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 และมีค่าระดับความสัมพันธ์ (eta) เท่ากับ 0.405 เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระด้านความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (สมการปรับ 4) พบว่า นักเรียนที่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ยังคงมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เห็นด้วยเช่นกันกับความสัมพันธ์ในระดับ 2 ตัวแปร (ร้อยละ 77 เปรียบเทียบกับร้อยละ 32) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 และค่าระดับ

ความสัมพันธ์ลดลงจากระดับ 2 ตัวแปรเล็กน้อย (ค่า eta 0.405 เปรียบเทียบกับค่า beta 0.391) แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แล้ว ยังคงพบว่า ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อควบคุมตัวแปรอิสระทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ ในการศึกษา (สมการ ปรับ 6) พบว่า ทิศทางของความสัมพันธ์ยังคงเหมือนกับความสัมพันธ์ในระดับ 2 ตัวแปร กล่าวคือ นักเรียนที่มีทักษะคิดเห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่า นักเรียนที่ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ 47 เปรียบเทียบกับร้อยละ 40) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 แต่ค่าความสัมพันธ์ลดลงจากระดับ 2 ตัวแปรประมาณเท่าตัว (ค่า eta 0.405 เปรียบเทียบกับค่า beta 0.213) แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของปัจจัยอิสระอื่นๆ ทั้งหมด ยังคงพบว่า ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียนมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำให้สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ ทั้งนี้เพราะ ทักษะคิดของนักเรียนอาจจะส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรม ซึ่งในกรณีนี้ นักเรียนที่มีทักษะคิดที่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนจึงมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่เห็นด้วย

5. ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในระดับ 2 ตัวแปร โดยไม่มีการควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ (สมการไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่มีความรู้ในระดับต่ำมีส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีความรู้ในระดับสูง (ร้อยละ 63 เปรียบเทียบกับร้อยละ 46) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 และมีค่าระดับความสัมพันธ์ (eta) เท่ากับ 0.260 เมื่อควบคุมด้วยตัวแปรด้านทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน (สมการปรับ 5) พบว่า นักเรียนที่มีความรู้ในระดับต่ำยังคงมีส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่า นักเรียนที่มีความรู้ในระดับสูง (ร้อยละ 62 เปรียบเทียบกับร้อยละ 43) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระภายใต้ปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยง และภาวะแวดล้อม และทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มาเป็นตัวแปรผันร่วม (สมการปรับ 6) ได้ค่า coefficient เท่ากับ - 0.023 แสดงว่า เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ ในการศึกษาครั้งนี้ ยังคงพบว่า ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำให้สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ความรู้เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งในกรณีนี้ นักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจน้อยเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และผลกระทบต่างๆ ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย จึงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่างๆ รวมทั้งการมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีความรู้มาก

ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยรวมระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระต่างๆ ภายใต้งานวิจัยทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ด้วยการวิเคราะห์การจำแนกพหุ (ตาราง 3.8) พบว่า ปัจจัยทุกตัวรวมกัน (สมการปรับ 6) สามารถอธิบายความแปรผันระหว่างความสัมพันธ์ดังกล่าวได้ร้อยละ 46.5 (ค่า R^2 เท่ากับ 0.465) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 รองลงมา คือ ปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและสิ่งแวดล้อม (สมการปรับ 3) ซึ่งได้แก่ การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดูสื่อลามก และการมีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ สามารถอธิบายความแปรผันได้ร้อยละ 41 (ค่า R^2 เท่ากับ 0.410) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 ลำดับต่อมา คือ ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน (สมการปรับ 4) และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สามารถอธิบายความแปรผันได้ร้อยละ 21.9 (ค่า R^2 เท่ากับ 0.219) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 ลำดับต่อมาก็คือ ปัจจัยทางประชากร (สมการปรับ 1) ซึ่งได้แก่ เพศและจำนวนพี่น้อง สามารถอธิบายความแปรผันได้ร้อยละ 8.6 (ค่า R^2 เท่ากับ 0.086) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 ในขณะที่ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งได้แก่ ค่าใช้จ่ายรายเดือนของนักเรียน ที่พักอาศัยระหว่างเรียน และสถานภาพสมรสของบิดามารดา สามารถอธิบายความแปรผันได้เพียงร้อยละ 0.6 (ค่า R^2 เท่ากับ 0.006) โดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากผลดังกล่าว จะพบว่า ปัจจัยในกลุ่มของพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อมมีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมากที่สุด ทั้งนี้เพราะ พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อมเหล่านั้น ซึ่งได้แก่ การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดูสื่อลามก และการมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์นั้น เป็นปัจจัยที่เอื้อเป็นอย่างยิ่งต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน เพราะทำให้นักเรียนขาดสติ และมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น ในขณะที่ปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมากนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพปัญหาในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตที่เคยพบว่า ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นนั้นเกิดจากปัญหาครอบครัว เช่น พ่อ แม่ หย่าร้างแยกกัน แต่ในปัจจุบันปัญหาได้ถูกกำหนดจากสิ่งแวดล้อมนอกบ้านมากกว่า โดยเฉพาะอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และสิ่งแวดล้อมที่เสี่ยงดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

ตารางที่ 3.8 อัตราร้อยละของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยวิธีการวิเคราะห์การจำแนกหมู่

ตัวแปรอิสระ	จำนวน ตัวอย่าง	สมการ ไม่ปรับ	สมการปรับ					
			1	2	3	4	5	6
อัตราร้อยละของพฤติกรรมการมี								
เพศสัมพันธ์เฉลี่ย เท่ากับ 43								
ปัจจัยทางประชากร								
เพศ	216	60	60					47
ชาย	324	32	32					40
หญิง		.218	.277					.070
eta / beta		**	**					-
จำนวนพี่น้อง								
เป็นลูกคนเดียว	110	53	51					
มีพี่น้อง 1 คน	232	41	42					
มีพี่น้อง 2 คนขึ้นไป	198	40	40					
eta / beta		.098	.085					
coefficient								-.010
ระดับนัยสำคัญ		-	-					-
ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม								
รายได้ต่อเดือนของนักเรียน								
ค่าใช้จ่ายระดับต่ำ	122	37	37					
ค่าใช้จ่ายระดับปานกลาง	305	45	45					
ค่าใช้จ่ายระดับสูง	113	46	46					
eta / beta		.069	.069					
coefficient								.016
ระดับนัยสำคัญ		-	-					-

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	จำนวน ตัวอย่าง	สมการ ไม่ปรับ	สมการปรับ					
			1	2	3	4	5	6
ที่พักอาศัยระหว่างการศึกษา								
อยู่กับบิดา มารดา	376	42		43				44
ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา	164	45		44				41
eta / beta		.026		.010				.026
ระดับนัยสำคัญ		-		-				-
สถานภาพสมรสของบิดามารดา								
สมรส	410	42		42				44
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกัน	130	46		46				40
eta / beta		.034		.034				.034
ระดับนัยสำคัญ		-		-				-
ปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยง และภาวะแวดล้อม								
การดื่มสุรา								
ไม่เคยดื่ม	222	15			34			36
ดื่ม	318	63			49			48
eta / beta		.470			.151			.119
ระดับนัยสำคัญ		**			**			**
การใช้สารเสพติด								
ไม่เคยใช้	498	39			42			42
เคยใช้	42	93			60			56
eta / beta		.291			.098			.074
ระดับนัยสำคัญ		**			**			*

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	จำนวน ตัวอย่าง	สมการ ไม่ปรับ	สมการปรับ					
			1	2	3	4	5	6
การเที่ยวสถานเชิงรมย์								
ไม่เคยเที่ยว	295	21			33			34
เที่ยวนานๆ ครั้ง	142	66			57			56
เที่ยวบ่อยครั้ง	103	76			54			51
eta / beta		.502			.230			.200
ระดับนัยสำคัญ		**			**			**
การดูสื่อลามก								
ไม่เคยดู	226	15			32			33
ดูนานๆ ครั้ง	219	57			48			49
ดูบ่อยครั้ง	95	77			58			55
eta / beta		.291			.098			.179
ระดับนัยสำคัญ		**			**			**
การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมี เพศสัมพันธ์								
ไม่มี	102	6			22			23
มี	372	57			51			50
ไม่ทราบว่าเพื่อนเคยมีหรือไม่	66	21			34			36
eta / beta		.432			.234			.214
ระดับนัยสำคัญ		**			**			**
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ใน วัยเรียน								
ไม่เห็นด้วย	133	78				77		47
เห็นด้วย	407	32				32		40
eta / beta		.405				.391		.213
ระดับนัยสำคัญ		**				**		**

ตารางที่ 3.8 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	จำนวน ตัวอย่าง	สมการ ไม่ปรับ	สมการปรับ					
			1	2	3	4	5	6
ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์								
โรคเอดส์ และโรคติดต่อทาง								
เพศสัมพันธ์								
ความรู้ระดับต่ำ	146	63						62
ความรู้ระดับปานกลาง	311	33						35
ความรู้ระดับสูง	83	46						43
eta / beta		.260						.236
coefficient								-.023
ระดับนัยสำคัญ		**						** **
R²			.086	.006	.410	.219	.219	.465
ระดับนัยสำคัญ			**	-	**	**	**	**

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 4

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในระดับ ปวส. ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนระดับ ปวส. ที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษานี้ กับการมีเพศสัมพันธ์ และเพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่อาจนำไปสู่การหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่น ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากพฤติกรรมนั้น และเพื่อเป็นแนวทางในการทำการศึกษาในพื้นที่อื่นๆ ต่อไป โดยมีตัวแปรอิสระทั้งหมด 12 ตัวแปร ได้แก่ เพศ จำนวนพี่น้อง ค่าใช้จ่ายรายเดือนของนักเรียน ที่พักอาศัยระหว่างการศึกษ สถานภาพสมรสของบิดามารดา การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด การเที่ยวสถานเริงรมย์ การคู่อภิเษก การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนตัวแปรตาม คือ การมีเพศสัมพันธ์ (การมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์)

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey study) มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบตอบเอง (Self-administered questionnaire) โดยมีเนื้อหา 3 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไป พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม (ที่รวมถึงทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน) และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ประชากรในการศึกษา คือ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในสถาบันการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2548 สุ่มตัวอย่างโดยวิธีการแบบหลายขั้นตอน (Multistage sampling) ได้สถาบันที่ตกเป็นตัวอย่าง 4 สถาบัน จำนวนนักเรียนที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่างรวม 540 คน

การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษานี้ ได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เวอร์ชัน 11.5 โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ การนำเสนอสถิติเชิงบรรยาย (Descriptive statistics) ได้แก่ จำนวน อัตราร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าฐานนิยม ในการอธิบายคุณลักษณะทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง และใช้สถิติเชิงวิเคราะห์การจำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis: MCA) โดยกำหนดนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ซึ่งได้ผลสรุปของการศึกษา ดังนี้

4.1.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

คุณลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำนวนรวม 540 คนในการศึกษานี้ คือ ส่วนมากจะเป็นนักเรียนหญิง (ร้อยละ 60) เกือบทั้งหมดมีอายุอยู่ในช่วง 20 – 21 ปี และมีจำนวนพี่น้องรวมเฉลี่ยเท่ากับ 1.39 คน ส่วนลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาในระหว่างที่กำลังศึกษา และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,752.72 บาท ในขณะที่ครอบครัวของนักเรียนจะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 26,444.55 บาท สำหรับการศึกษาศึกษาของบิดามารดา พบว่า นักเรียนเกือบครึ่งมีบิดาที่มีการศึกษาสูงกว่ามารดา และนักเรียนส่วนใหญ่จะมีบิดามารดาที่ยังคงสมรสและอยู่ด้วยกัน

สำหรับพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อมของประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักเรียนมากกว่าครึ่งจะมีพฤติกรรมการดื่มสุรา โดยอายุเฉลี่ยของการเริ่มดื่มสุรา คือ 15.64 ปี และมีนักเรียนร้อยละ 7.8 มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ซึ่งอายุเฉลี่ยที่เริ่มใช้สารเสพติด คือ 15.29 ปี ในขณะที่นักเรียนจำนวนน้อยกว่าครึ่งมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ สำหรับพฤติกรรมการสู้อาถมกนั้น พบว่า นักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งมีพฤติกรรมการสู้อาถมก ซึ่งแหล่งที่สู้อาถมกที่สุด คือ วิชีดีหรือวีดีโอ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนร้อยละ 68.9 มีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ในขณะที่นักเรียนร้อยละ 57.6 มีความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนจำนวนเกือบครึ่ง เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน และเคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับแฟนในสัดส่วนสูงที่สุด โดยอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 16.11 ปี สาเหตุหลักของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ ความรัก ส่วนจำนวนคู่นอนเฉลี่ยของนักเรียน คือ 2.92 คน สำหรับพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย พบว่า นักเรียนมากกว่าร้อยละ 50 จะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน เกือบครึ่งรายงานว่าจะใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน และพบนักเรียนร้อยละ 5.2 ที่เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในขณะที่นักเรียนร้อยละ 19.7 เคยตั้งครรรภ์มาก่อน แต่นักเรียนส่วนมากไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

4.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระต่างๆ

จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุ พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 12 ตัว ในการศึกษาครั้งนี้สามารถอธิบายความแปรผันกับการมีเพศสัมพันธ์ได้ร้อยละ 46.5 (ค่า R^2 เท่ากับ 0.465) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระดับ 2 ตัวแปร (สมการไม่ปรับ) เปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ในการศึกษาครั้งนี้ (สมการปรับ 6) ของตัวแปรแต่ละกลุ่มได้ผลสรุปดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 3.8)

1) ปัจจัยทางประชากร

จากการวิเคราะห์การจำแนกพหุ พบว่า ปัจจัยทางด้านประชากร ซึ่งได้แก่ เพศและจำนวนพี่น้อง สามารถอธิบายความแปรผันกับการมีเพศสัมพันธ์ได้ร้อยละ 8.6 (ค่า R^2 เท่ากับ 0.086) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 เมื่อวิเคราะห์ตามตัวแปรแต่ละตัว ได้ผลสรุปดังนี้

1.1 เพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับเพศในระดับ 2 ตัวแปร พบว่า นักเรียนชายมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระอื่นๆ ทุกตัวให้คงที่แล้ว พบว่า เพศชายยังคงมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง แต่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงกล่าวได้ว่า เพศไม่ได้มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน จึงไม่สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้

1.2 จำนวนพี่น้อง

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับจำนวนพี่น้องในระดับ 2 ตัวแปร พบว่า ทิศทางของความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อยกว่ามีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมากกว่า แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ โดยมีจำนวนพี่น้องเป็นตัวแปรผันร่วมก็พบว่า แม้ว่าทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน จึงทำให้ไม่สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้

2) ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม

จากผลการวิเคราะห์การจำแนกพบ พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งประกอบด้วย รายได้ต่อเดือนของนักเรียน ที่พักอาศัยระหว่างการศึกษ และสถานภาพสมรสของบิดามารดา สามารถอธิบายความแปรผันกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้เพียงร้อยละ 0.6 (ค่า R^2 เท่ากับ 0.006) และไม่นับว่าสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์ในแต่ละตัวแปร ได้ผลสรุปดังนี้

2.1 รายได้ต่อเดือนของนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับรายได้ต่อเดือนของนักเรียนในระดับ 2 ตัวแปร พบว่า นักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนสูงกว่ามีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า ซึ่งมีทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ โดยมีรายได้ต่อเดือนของนักเรียนเป็นตัวแปรผันร่วม ก็พบว่า ทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำให้ไม่สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้

2.2 ที่พักอาศัยระหว่างการศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับที่พักอาศัยระหว่างการศึกษ ในระดับ 2 ตัวแปร พบว่า นักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดามีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ กลับพบว่า นักเรียนที่อยู่กับบิดามารดามีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงกล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยระหว่างการศึกษ ไม่ได้มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการมีเพศสัมพันธ์ จึงไม่สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้

2.3 สถานภาพสมรสของบิดามารดา

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับสถานภาพสมรสของบิดามารดา ในระดับ 2 ตัวแปร พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาเป็นหม้าย หย่าร้างและแยกกัน มีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาสมรส แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ กลับพบว่า ทิศทางความสัมพันธ์ตรงข้ามกับสมมติฐาน กล่าวคือ นักเรียนที่มีบิดามารดาสมรสมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาเป็นหม้าย หย่าร้างและแยกกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน จึงกล่าวได้ว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดาไม่ได้มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน จึงไม่สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้

3) ปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับปัจจัยทางพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด การเที่ยวสถานเริงรมย์ การคู่อโลมก และการมีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยเหล่านี้รวมกันทุกตัวแปรสามารถอธิบายความแปรผันของการมีเพศสัมพันธ์ได้ร้อยละ 41.0 (ค่า R^2 เท่ากับ 0.410) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละตัว ได้ผลสรุปดังต่อไปนี้

3.1 การดื่มสุรา

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับการดื่มสุราทั้งในระดับ 2 ตัวแปรและเมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ พบว่า มีทิศทางเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่ดื่มสุรามีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่ดื่มสุรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 จึงกล่าวได้ว่า การดื่มสุรามีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การใช้สารเสพติด

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดในระดับ 2 ตัวแปร พบว่า นักเรียนที่ใช้สารเสพติดมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่ใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อควบคุมตัวแปรอิสระทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ ก็พบว่า ทิศทางความสัมพันธ์ยังคงเหมือนกับสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.05 จึงทำให้สามารถยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ และกล่าวได้ว่าการใช้สารเสพติดมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การเที่ยวสถานเริงรมย์

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับการเที่ยวสถานเริงรมย์ทั้งในระดับ 2 ตัวแปร และเมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ พบว่า นักเรียนที่เที่ยวสถานเริงรมย์มีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เที่ยวสถานเริงรมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ และกล่าวได้ว่า การเที่ยวสถานเริงรมย์มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 การคู่อลามก

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับการคู่อลามก ทั้งในระดับ 2 ตัวแปร และเมื่อควบคุมตัวแปรอิสระทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ พบว่า สัดส่วนของนักเรียนที่คู่อลามกมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่คู่อลามก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 เช่นกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงกล่าวได้ว่า การคู่อลามกมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับการมีเพื่อนที่มีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ ทั้งในระดับ 2 ตัวแปรและเมื่อควบคุมตัวแปรอิสระทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ พบว่า นักเรียนที่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่มีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 เช่นกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงกล่าวได้ว่า การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4) ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ทั้งในระดับ 2 ตัวแปร และเมื่อควบคุมตัวแปรอิสระทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ พบว่า นักเรียนที่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงกล่าวได้ว่า ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5) ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในระดับ 2 ตัวแปร พบว่า นักเรียนที่มีความรู้ในระดับต่ำ มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีความรู้ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 และเมื่อควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระทุกตัวภายใต้ปัจจัยต่างๆ โดยมีความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นตัวแปรผันร่วม พบว่า ค่า coefficient มีทิศทางเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ≤ 0.01 เช่นกัน จึงกล่าวได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.1 สรุปผลการวิเคราะห์การจำแนกพหุของการมีเพศสัมพันธ์กับปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ที่สอดคล้องต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ก่อนและหลังควบคุมตัวแปรอิสระทั้งหมด

ตัวแปรอิสระ	ก่อนควบคุมตัวแปรอิสระ		หลังควบคุมตัวแปรอิสระทั้งหมด	
	สมมติฐาน	นัยสำคัญ	สมมติฐาน	นัยสำคัญ
1. เพศ	/	**	x	-
2. จำนวนพี่น้อง	x	-	x	-
3. รายได้ต่อเดือนของนักเรียน	x	-	x	-
4. ที่พักระหว่างการศึกษ	x	-	x	-
5. สถานภาพสมรสของบิดามารดา	x	-	x	-
6. การดื่มสุรา	/	**	/	**
7. การใช้สารเสพติด	/	**	/	*
8. การเที่ยวสถานเริงรมย์	/	**	/	**
9. การดูสื่อลามก	/	**	/	**
10. การมีเพื่อนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์	/	**	/	**
11. ที่สนใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	/	**	/	**
12. ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	/	**	/	**

** หมายถึง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 / เป็นไปตามสมมติฐาน
 * หมายถึง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 x ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
 - หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ข้อเสนอแนะ

4.2.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา กับปัจจัยต่างๆ ทั้งทางด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในครั้งนี้ มีข้อค้นพบที่อาจนำมาสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยของนักเรียน ดังนี้

1) ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน พบว่า ปัจจัยในกลุ่มของพฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อมสามารถอธิบายความแปรผันของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนได้มากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยในกลุ่มของทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในขณะที่ปัจจัยในกลุ่มประชากรและเศรษฐกิจและสังคม สามารถอธิบายความแปรผันของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนได้ไม่มากนัก ดังนั้น ในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาควรมุ่งเน้นในด้านของการจัดภาวะแวดล้อมเพื่อลดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนให้มากขึ้น และควรสร้างทัศนคติให้นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง รวมถึงการให้ความรู้ในด้านอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องให้แก่นักเรียนให้มากขึ้น

2) อายุของการเริ่มพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ซึ่งได้แก่ อายุของการเริ่มดื่มสุรา การใช้สารเสพติด และการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า อายุของการแสดงพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ เหล่านี้ไม่สูงมากนัก ดังนั้นอาจนำปัจจัยด้านอายุมาเป็นตัวกำหนดแนวทางในการป้องกันและแก้ปัญหาดังกล่าว เช่น การกำหนดอายุของการดื่มสุรา การเที่ยวสถานเริงรมย์ เป็นต้น

3) พฤติกรรมแวดล้อมที่อาจนำมาสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ได้แก่ พฤติกรรมต่างๆ ในขณะที่อยู่กับแฟน ซึ่งอาจจะเป็นจุดเริ่มต้นของการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิดฉุกเฉิน ทำให้เห็นค่อนข้างชัดเจนว่า พฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ เหล่านี้ อาจส่งผลกระทบต่อภาวะอนามัยเจริญพันธุ์ของวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้นยังพบว่า มีนักเรียนเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์มาก่อน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนยังไม่มีความปลอดภัย ดังนั้นควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยและความรู้อื่นๆ ที่เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ให้มากขึ้น

จากข้อค้นพบข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในระดับอาชีวศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานครนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากปัจจัยต่างๆ ทั้งทางด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทักษะคิดหรือค่านิยมของนักเรียนต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และ

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมกันทั้งหมดทุกปัจจัย ดังนั้น การป้องกันและแก้ไขจึงไม่ใช่หน้าที่ของใครคนใดคนหนึ่ง หรือเฉพาะหน่วยงานภาครัฐแต่เพียงหน่วยงานเดียว แต่ต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากครอบครัว คนใกล้ชิด และหน่วยงานต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน และที่สำคัญนอกจากการทำงานจะเน้นที่การป้องกันและแก้ไขปัญหาอันเกิดจากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แล้ว ควรหาแนวทางในการสร้างความเข้าใจในเรื่องของอนามัยเจริญพันธุ์ เพศศึกษา ให้มากขึ้น เพื่อทำให้นักเรียนเข้าใจปัญหาที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับหลายๆ ปัญหา ซึ่งจะนำมาสู่การป้องกันและแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ

4.2.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม พฤติกรรมเสี่ยงและภาวะแวดล้อม ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น และความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในการศึกษาทำให้ทราบถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในระดับหนึ่ง ซึ่งการศึกษาในลักษณะเช่นนี้มีมากพอสมควร แต่เท่าที่ผ่านมา พบว่า มีการศึกษาต่อในเชิงลึกถึงสาเหตุที่แท้จริงของการมีเพศสัมพันธ์ไม่มากนัก ทั้งที่การศึกษาในเชิงลึกดังกล่าวนี้ จะทำให้ทราบข้อมูลที่ทำให้นำมาสู่แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาในเชิงลึก ทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interview) การสนทนากลุ่มย่อย (Focus group discussion) ให้มากขึ้น และควรทำการศึกษาในพื้นที่อื่นๆ นอกเหนือจากกรุงเทพมหานคร เพราะในแต่ละพื้นที่อาจจะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน อีกทั้งการศึกษาคควรขยายไปยังกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบโรงเรียน เพราะเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมทางเพศเป็นอย่างยิ่ง เพราะเยาวชนกลุ่มนี้อาจจะยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องของอนามัยเจริญพันธุ์ และเพศสัมพันธ์มากนัก

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2543. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ.
- กรมพลศึกษา. 2543. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อแสวงหาลู่ทางไปสู่สุขภาพดีถ้วนหน้าเมื่อปี 2543: ศึกษาเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรมศาสนา.
- กรมสุขภาพจิต, กระทรวงสาธารณสุข. 2547. การทบทวนสถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการให้คำปรึกษา. ศูนย์ความร่วมมือไทย-สหรัฐ ด้านสาธารณสุข.
- กรองทิพย์ จันแยม. 2538. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนและสื่อบุคคลกับการยอมรับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, ภาควิชาประชาสัมพันธ์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุหลาบ รัตนสังขธรรม. 2540. สัมพันธ์ภาพในครอบครัวกับปัญหาสุขภาพจิต และพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง. โครงการพัฒนาภูมิปัญญา และการวิจัยเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ทบวงมหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์. 2544. แผนป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์แห่งชาติ พ.ศ. 2545 - 2549. (หนังสือเผยแพร่ในการประชุมปฐมทัศน์แผนป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์แห่งชาติ พ.ศ. 2545 - 2549). กรุงเทพมหานคร: เจ. เอส. การพิมพ์.
- งานสุขศึกษาฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ, กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ, กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2536. รายงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภา ลาดพร้าว.
- จรรยา ดวงแก้ว. 2539. ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, สาขาวิชาสุขศึกษา, ภาควิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนา พรพิไลพรรณ. 2536. “ความเสี่ยงต่อโรคเอดส์และผลที่ตามมาทางสุขภาพอนามัย เศรษฐกิจ สังคม และประชากรของการแต่งงานเร็ว และมีบุตรเมื่ออายุน้อยของเยาวชนไทยในเขตชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: การศึกษาแบบสนทนากลุ่ม”. รายงานการวิจัยเรื่องความเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ผลที่ตามมาด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากร และสุขภาพของการแต่งงานเร็ว และมีบุตรเมื่ออายุน้อยของเยาวชนไทยในเขตชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. คณะรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, หน้า 112-118.

- จินตนา พรพิไลพรรณ. 2536. “ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการสมรสของเยาวชนไทยในเขตชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. รายงานการวิจัยเรื่องความเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ผลที่ตามมาด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากร และสุขภาพของการแต่งงานเร็วและมีบุตรเมื่ออายุยังน้อยของเยาวชนไทยในเขตชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. คณะรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. หน้า 36-48.
- จามรี ศรีรัตนบัลล์. 2543. เจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ, คณะจิตวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาติ แจ่มนุช. 2538. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับค่านิยมการล่าส่อนทางเพศของเยาวชนชาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิปบัณฑิต (ประชากรศาสตร์), บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชูเกียรติ ผุดพรมราช และชูเพ็ญศรี วงศ์พุทธา. “ความรู้ ทักษะคิด และทักษะการปฏิบัติตนด้านอนามัยเจริญพันธุ์ของเยาวชนภาคเหนือของประเทศไทย”. การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2547. กรุงเทพมหานคร: จรัสนิทวงศ์การพิมพ์. หน้า 10-19.
- ทวีวรรณ ชาลีเครือ. 2543. “พฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่น ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์”. อนามัยเจริญพันธุ์ในประเทศไทย: สิ่งท้าทายและความคาดหวังในทศวรรษหน้า. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง จำกัด. หน้า 361-362.
- ทองกร ชันรัมย์ และคณะ (บรรณาธิการ). 2546. สรุปรายงานการสัมมนาระดับชาติเรื่องโรคเอดส์ ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- นงลักษณ์ บุญพุทธิ. 2544. “พฤติกรรมทางเพศ เอดส์และกามโรคของวัยรุ่น ยุค 2001”. จดหมายข่าวมูลนิธิพัฒนาเครือข่ายเอดส์ ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน 2544): หน้า 14-19.
- นภาพร ชโยวรรณ และคณะ. 2546. ภาวะเศรษฐกิจกับการเปลี่ยนแปลงทางประชากรและครอบครัวในประเทศไทย: บทสรุปผู้บริหาร. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิกร คุสิตสิน และคณะ. 2544. “การส่งเสริมบทบาทชายเพื่อรับผิดชอบด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ โดยใช้โปรแกรมให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้”. รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาด้านเพศภาวะ มิติทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์ ชุดที่ 4. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. หน้า 1 - 70.
- บุญยง เกี่ยวการค้า, บังอร เทพเทียน และสมศักดิ์ วงศาวัส. 2547. การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในประชากร 5 กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2547. นครปฐม: สถาบันพัฒนาสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.

- บุปผา ศิริรัศมี และจรรยา เศรษฐบุตร (บรรณาธิการ). 2545. รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาด้านเพศภาวะ มิติทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์ ชุดที่ 4. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประพิมพร อันพาพรหม. 2543. การศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาพร โอภาสสวัสดิ์. 2538. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาสังคมวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยูร อองกุลนะ และวีรสิทธิ์ สิทธิไตรย์. 2547. ความเป็นเพื่อนกับการป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โครงการโรคเอดส์ สภากาชาดไทย.
- ปรีดา ทิศนประดิษฐ์ และคณะ. 2546. ระบบสุขภาพและการประเมินผลการดำเนินการ: รายงานการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า. 2528. การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย: กรณีศึกษาเบื้องต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ. 2536. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของคณานิสิตวัยรุ่นในโรงงานอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาประชากรศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เพ็ญศรี ทรรคนะวิเทศ. 2546. ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาสังคมวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญศรี พิทักษ์ธรรม มัชฌิมาโร. 2543. พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร (Human Behavior in Organization). สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้.
- ภัสสร ลิมานนท์. 2544. บทบาทเพศ สถานภาพสตรี กับการพัฒนา (ฉบับปรับปรุง). เอกสารลำดับที่ 1 โครงการพัฒนาเอกสารวิชาการและตำรา วิทยาลัยประชากรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มัทนา เขตมี. 2539. วิถีชีวิตและชีวิตครอบครัวของหญิงรักหญิง. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สาขาวิชาสังคมวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มานิดา ธรรมตารีย์. 2545. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับครอบครัวและระดับความนับถือตนเองกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาประชากรศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุขภาพจิต, คณะแพทยศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ระพีพรรณ ภูผกาพันธ์พงษ์. (2540). การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน (Premarital Sexual Permissiveness) และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (สังคมวิทยา) คณะสังคมและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รุจิวรรณ สอนสมภาร. 2537. ความรู้ ทักษะคิดเรื่องโรคเอดส์ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของผู้นำเยาวชนสาธารณสุขประจำโรงเรียนและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดนครราชสีมา ปี 2536. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เรณู อรรถาเมศร์. “มิติทางสังคมและวัฒนธรรมกับอนามัยเจริญพันธุ์”. คู่มือการอบรมเชิงปฏิบัติการโครงการพัฒนางานวิจัยด้านเพศภาวะ มิติทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. หน้า 41-62.

วรรณนิภา เรื่องสังข์. 2533. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของเยาวชนไทย อายุ 15-24 ปี. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรัญญู กุลคิดก. 2541. ทัศนคติเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และวรรณ เตชวณิชย์พงศ์. 2543. ทบทวนสถานการณ์: พฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชน อายุ 6 - 24 ปี ที่กำลังศึกษาในสถานศึกษา พ.ศ. 2532 - 2542. กรุงเทพมหานคร: เจริญดีการพิมพ์.

ศิริกุล อิศรานุรักษ์, บังอร เทพเขียน และสมศักดิ์ วงสาวาส. 2548. การเฝ้าระวังพฤติกรรมทางเพศ ในประชากร 5 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2548. นครปฐม: สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน.

สมาคมนักประชากรไทย. 2547. การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2547. กรุงเทพมหานคร: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.

สมประสงค์ พระจันทร์ทิพย์ และอัญชลี ปิยะदानนท์. 2544. รักเรียนเรทอาร์ นักศึกษาเรทเอ็กซ์ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: บี เค อินเตอร์พริ้นท์.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2537. การสร้างมาตรวัดในการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์.

สุทธิรักษ์ ตั้งกุลบริบูรณ์ และคณะ. 2542. “ทัศนคติต่อบริการทางเพศ ความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนด้านสุขภาพและพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ ของนักศึกษาอาชีวและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดขอนแก่น. รายงานการวิจัยเกี่ยวกับ

โรคเอดส์. กรุงเทพมหานคร.

สุนันทา ชัยวานิชเศรษฐ. 2547. “ทัศนคติ และการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ของนักศึกษาามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”. วารสารสร้างเสริมสุขภาพ. ปีที่ 1 ฉบับที่ 3-4 กรกฎาคม-ตุลาคม 2547. หน้า 7-17.

สุวชัย อินทรประเสริฐ, แสงชัย พงษ์พิพันธุ์ และจิตติมา มโนนัย (บรรณาธิการ). 2543. อนามัยเจริญพันธุ์ในประเทศไทย: สิ่งท้าทายและความคาดหวังในทศวรรษหน้า. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง จำกัด.

สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ. 2547. ประเทศไทยกับโรคเอดส์: ความก้าวหน้าและสิ่งท้าทาย. กรุงเทพมหานครมหานคร.

สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา, สำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2542. รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรคเอดส์. กรุงเทพมหานคร.

สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. 2546. เอดส์ การต่อสู้และความหวัง. เอกสารวิชาการประกอบการสัมมนาระดับชาติเรื่องโรคเอดส์ครั้งที่ 9.

อุมาภรณ์ ภัทรวานิชย์. 2538. ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เสี่ยงของวัยรุ่น (พิมพ์ครั้งที่ 1). นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

อุมาภรณ์ ภัทรวานิชย์. 2541. รายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เรื่องการใช้สื่อปรับเปลี่ยนความคิดเห็นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น: กรณีศึกษาโรงเรียนพานิชย์แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

ภาษาอังกฤษ

Department of Mental Health, Ministry of Public Health. 2004. Situational Review of Adolescent Sexual Behavior, Life Skills Promotion and Counseling Services.

ESCAP. 2001. Adolescent Reproductive Health in The Asian and Pacific Region. Bangkok.

Nicholas Ford and Sirinan Kittisuksathit, 1996. Youth sexuality: The sexual awareness, lifestyles, and related-health service needs of young, single, factory worker in Thailand. Nakornpathom: Institute of Population and Social Research Mahidol University.

Pimonpan Isarabhakdi. 2000. Sexual Attitudes and Experience of Rural Thai Youth. Nakhornpathom: Institute of Population and Social Research, Mahidol University.

Pimpawun Boonmongkon et al. Thai Adolescent Sexuality and Reproductive Health Implications for Developing Adolescents' Health Program in Thailand. Center for Health Policy Studies,

Faculty of Social Sciences and Humanities Mahidol University.

Pichit Pitaktepsombati and P.K. Luis. 1993. "Incidence of Premarital Sex among Married Teenage Girls in Rural North-east Thailand". รายงานการวิจัยเรื่องความเสี่ยงต่อโรคเอดส์ผลที่ตามมา ด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชากร และสุขภาพของการแต่งงานเร็วและมีบุตรเมื่ออายุน้อยของเยาวชนไทยในเขตชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. คณะรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. หน้า 69-76.

UNAIDS. 2002. Report on the global HIV / AIDS epidemic. Geneva.

UNAIDS. 2004. Report on the global HIV / AIDS epidemic. Geneva.

United Nations Population Fund (UNFPA). 1997. The State of World Population 1997: The Right to Choose: Reproductive Rights and Reproductive Health.

United Nations Population Fund. 1998. Handbook for Educating on Adolescent Reproductive and Sexual Health. Bangkok.

United Nations Population Fund (UNFPA). 2004. State of World Population 2004: The Cairo Consensus at Ten: Population, Reproductive Health and The Global Effect to End Poverty. New York.

Werasit Sittitrai et al.. 1992. Thai Sexual Behavior and Risk of HIV Infection: A report of the 1990 Survey of Partner Relations and Risk of HIV Infection in Thailand. Program on AIDS Thai Red Cross Society.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ข้อมูลสำหรับประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

(Participant Information Sheet)

-
1. ชื่อโครงการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
 2. ชื่อผู้วิจัย นายกิตติพงษ์ พลเสน นิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 3. สถานที่ปฏิบัติงานหน่วยปฏิบัติการวิจัยเภสัชศาสตร์สังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โทรศัพท์ที่ทำงาน 0-2218-8443 โทรศัพท์ที่บ้าน 0-97144326 โทรศัพท์เคลื่อนที่ 0-97144326
E-mail : kittipong_ponsen@yahoo.com
 4. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการให้คำยินยอมและเอกสารอื่นๆ ที่ให้แก่ประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยควรประกอบด้วย คำอธิบายดังต่อไปนี้
 1. โครงการนี้เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท ของนิสิตวิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 คน
 2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจและสังคม และภาวะแวดล้อม รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร และใช้ผลการศึกษาในการหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่น การมีเพศสัมพันธ์ และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากพฤติกรรมนั้น รวมทั้งเป็นแนวทางในการทำการศึกษาในพื้นที่อื่นๆ ต่อไป
 3. วิธีการในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ให้ผู้เข้าร่วมโครงการตอบด้วยตัวเอง
 4. ประโยชน์ที่อาจได้รับจากการศึกษาวิจัยนี้ คือ ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และได้แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น รวมทั้งผลกระทบอื่นๆ ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ในกลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษา และเยาวชน
 5. ในการให้ข้อมูลท่านสามารถให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ สามารถหยุดให้ข้อมูลถ้าท่านไม่ต้องการตอบในข้อดังกล่าวได้
 6. ในการศึกษาวิจัยนี้ จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลแต่อย่างใด เพียงแต่เป็นการประมวลผลการศึกษาโดยภาพรวม เพื่อประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น
 7. ถ้าท่านมีความสงสัยในการศึกษาวิจัยนี้ สามารถติดต่อผู้วิจัยโดยตรงที่ 09-7144326

ภาคผนวก ข

ใบยินยอมของประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
(Informed Consent Form)

ชื่อวิทยานิพนธ์ “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่
กรุงเทพมหานคร”

รหัสผู้ตอบแบบสอบถาม (สำหรับเจ้าหน้าที่).....

ข้าพเจ้าได้รับทราบจากผู้ทำวิทยานิพนธ์ ชื่อ นายกิตติพงษ์ พลเสน นิสิตปริญญาโทสาขาวิชา
ประชากรศาสตร์ วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้ลงนามด้านท้ายของหนังสือนี้
ถึงวัตถุประสงค์ ลักษณะ และแนวทางการศึกษาวิจัย และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าได้อ่านทำ
ความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาดังกล่าวนี้ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมการศึกษาวิจัยครั้งนี้โดยสมัครใจ และอาจหยุดการตอบคำถามในการศึกษา
นี้เมื่อใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งเหตุผล และยินยอมให้นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการศึกษาโดยไม่
ระบุชื่อหรือการแสดงให้เห็นว่าข้าพเจ้าเป็นคนตอบ และจะปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ทำการวิจัย

ข้าพเจ้าได้รับทราบจากผู้ทำการวิจัยว่า หากข้าพเจ้าได้รับความเสียหายใดๆ จากการนำข้อมูลที่เป็น
ส่วนตัวไปนำเสนอโดยระบุถึงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และจะแจ้ง
ผู้ทำการวิจัยทันที ในกรณีที่มิได้แจ้งให้ผู้ทำการวิจัยทราบในทันทีถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ จะถือว่า
ข้าพเจ้าทำให้การคุ้มครองความปลอดภัยเป็นโมฆะ (ตามที่กฎหมายกำหนด)

ข้าพเจ้ายินดีให้ข้อมูลของข้าพเจ้าแก่คณะผู้วิจัย เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้
สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมการศึกษานี้ ภายใต้งู้อนไขที่ได้ระบุไว้แล้วในข้างต้น

.....
สถานที่ / วันที่

.....
ผู้เข้าร่วมการวิจัย

(นายกิตติพงษ์ พลเสน)

.....
สถานที่ / วันที่

.....
ผู้วิจัยหลัก

()

สถานที่/วันที่

พยาน

ภาคผนวก ก

ลำดับที่ของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา
ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งจะเก็บข้อมูลจากนักเรียนที่เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีอายุ 20 - 24 ปี เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประชากรศาสตร์ วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงขอความร่วมมือจากท่านในการกรอกแบบสอบถามตามความเป็นจริง และครบถ้วน

ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากท่านจะเก็บเป็นความลับโดยไม่มีกระบวนการซื้อ หรือที่ติดต่อแต่ประการใด และใช้เฉพาะในการศึกษานี้เท่านั้น

ขอขอบคุณสำหรับความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

นายกิตติพงษ์ พลเสน

นิสิตหลักสูตร ศศ.ม. (ประชากรศาสตร์)

วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนด

1. เพศ

(1) ชาย

(2) หญิง

2. อายุ

3. ชั้นปี.....

4. ช่วงเวลาที่เรียน

(1) ภาคปกติ

(2) ภาคค่ำ

(3) อื่นๆ ระบุ

5. เกรดเฉลี่ยสะสมเทอมสุดท้ายของท่าน คือ.....

6. ท่านได้รับค่าใช้จ่ายประมาณเดือนละ.....บาท

7. ส่วนใหญ่ท่านได้รับค่าใช้จ่ายมาจากใคร (ตอบเพียงข้อเดียว)

(1) ทำงานหาด้วยตัวเอง

(2) บิดา-มารดา

(3) อื่นๆ ระบุ.....

8. ท่านมีพี่น้องทั้งหมด (รวมตัวท่านด้วย) คน ท่านเป็นคนที่.....

9. ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่กับใคร

(1) อยู่ที่บ้านกับบิดา มารดา (2) พักอยู่กับญาติ

(3) อยู่หอพักของสถานศึกษา (4) เช่าห้องพักอยู่กับเพื่อน

(5) เช่าห้องพักอยู่คนเดียว (6) อื่นๆ ระบุ.....

10. สถานภาพสมรสปัจจุบันของบิดามารดาท่านเป็นอย่างไร

(1) สมรส อยู่ด้วยกัน (2) สมรสแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน

(3) หย่าร้าง/แยกกันอยู่ (4) บิดาหรือมารดาเสียชีวิต

(5) บิดาและมารดาเสียชีวิต

11. ระดับการศึกษาของบิดามารดาของท่านคือ

(1) บิดามีระดับการศึกษาสูงกว่ามารดา

(2) มารดามีระดับการศึกษาสูงกว่าบิดา

(3) บิดาและมารดามีระดับการศึกษาเท่ากัน

(4) อื่นๆ ระบุ.....

12. บิดาของท่านประกอบอาชีพ

- (1) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (2) ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
 (3) ลูกจ้างบริษัทเอกชน (4) รับจ้างทั่วไป/กรรมกร
 (5) เกษียณ (6) ว่างงาน
 (7) อื่นๆ ระบุ.....

13. มารดาของท่านประกอบอาชีพ

- (1) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (2) ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
 (3) ลูกจ้างบริษัทเอกชน (4) รับจ้างทั่วไป/กรรมกร
 (5) เกษียณ (6) ว่างงาน
 (7) อื่นๆ ระบุ.....

14. รายได้โดยรวมของครอบครัวท่าน ประมาณเดือนละ..... บาท

2. พฤติกรรมและภาวะแวดล้อม

15. ท่านดื่มสุราหรือไม่

- (1) ไม่เคยดื่ม (ข้ามไปตอบข้อ 17)
 (2) ดื่มนานๆ ครั้ง (น้อยกว่าเดือนละครั้ง)
 (3) ดื่ม 1-2 ครั้งต่อเดือน
 (4) ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
 (5) ดื่มเป็นประจำทุกวัน

16. ท่านดื่มสุราครั้งแรกเมื่ออายุ ปี

17. ท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อื่นๆ เช่น สไปร์ เบียร์ บ้างหรือไม่

- (1) ไม่เคยดื่ม (ข้ามไปตอบข้อ 19)
 (2) ดื่ม ระบุชนิดของเครื่องดื่ม.....

18. ท่านดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ตามที่ระบุในข้อ 17 บ่อยเพียงใด

- (1) ดื่มนานๆ ครั้ง (น้อยกว่าเดือนละครั้ง)
 (2) ดื่ม 1-2 ครั้งต่อเดือน
 (3) ดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
 (4) ดื่มเป็นประจำทุกวัน

19. ท่านใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า กัญชา ยาไอ้ ยาเค และอื่นๆ หรือไม่

- (1) ไม่เคยใช้ (ข้ามไปตอบข้อ 22)
 (2) ใช้ สารเสพติดที่ใช้คือ.....

20. ท่านใช้สารเสพติดที่ระบุในข้อ 19 บ่อยเพียงใด

- (1) ใช้นานๆ ครั้ง (น้อยกว่าเดือนละครั้ง)
 (2) ใช้ 1-2 ครั้งต่อเดือน
 (3) ใช้ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
 (4) ใช้เป็นประจำทุกวัน

21. ท่านใช้สารเสพติดครั้งแรกเมื่ออายุ ปี

22. ท่านไปเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น เทค ผับ บาร์ หรือไม่

- (1) ไม่เคยไป (ข้ามไปตอบข้อ 24)
 (2) ไปนานๆ ครั้ง (น้อยกว่าเดือนละครั้ง)
 (3) ไป 1-2 ครั้งต่อเดือน
 (4) ไป 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
 (5) ไปเป็นประจำทุกวัน

23. ส่วนมากท่านไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับใคร (ตอบเพียงข้อเดียว)

- (1) กับเพื่อนที่เรียนด้วยกัน
 (2) กับคูร์ัก/แฟน
 (3) อื่นๆ ระบุ.....

24. ท่านดูสื่อลามกต่างๆ เช่น VDO โป๊ หนังสือโป๊ บ้างหรือไม่

- (1) ไม่เคยดู (ข้ามไปตอบข้อ 27)
 (2) ดูนานๆ ครั้ง (น้อยกว่าเดือนละครั้ง)
 (3) ดู 1-2 ครั้งต่อเดือน
 (4) ดู 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
 (5) ดูเป็นประจำทุกวัน

25. ท่านดูสื่อลามกจากแหล่งใดมากที่สุด (ตอบเพียงข้อเดียว)

- (1) อินเทอร์เน็ต (Internet)
 (2) วีซีโอ/วีซีดี/ดีวีดี
 (3) หนังสือโป๊ ลามก
 (4) อื่นๆ ระบุ

26. ส่วนใหญ่ท่านดูสื่อลามกต่างๆ กับใคร (ตอบเพียงข้อเดียว)

- (1) กับเพื่อนที่เรียนด้วยกัน
 (2) กับคูร์ัก/แฟน
 (3) อื่นๆ ระบุ.....

27. ปัจจุบันท่านมีแฟนหรือไม่

- (1) ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 32)
 (2) มี

28. ท่านไปเที่ยวกับแฟนสองต่อสองบ้างหรือไม่

- (1) ไม่เคยไป
 (2) ไปนานๆ ครั้ง (น้อยกว่าเดือนละครั้ง)
 (3) ไป 1-2 ครั้งต่อเดือน
 (4) ไป 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
 (5) ไปเป็นประจำทุกวัน

29. สถานที่ที่ท่านชอบไปเที่ยวกับแฟนมากที่สุดคือที่ใด (ตอบเพียงข้อเดียว)

- (1) โรงภาพยนตร์
 (2) ห้างสรรพสินค้า
 (3) สถานเริงรมย์ เช่น เทค ผับ บาร์ เป็นต้น
 (4) อื่นๆ ระบุ.....

30. ท่านเคยจับมือ ถือแขนแฟนหรือไม่

- (1) ไม่เคย (2) เคย

31. ท่านเคยมีความสัมพันธ์กับแฟนถึงขั้นกอดจูบ หรือจูบคลำหรือไม่

- (1) ไม่เคย (2) เคย

32. ท่านมีเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์หรือไม่

- (1) ไม่มี (2) มี (3) ไม่ทราบ

33. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์หรือไม่

(เพศสัมพันธ์ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ด้วยการที่ฝ่ายชายสอดใส่อวัยวะเพศของตนเข้าไปในช่องคลอดของฝ่ายหญิง)

- (1) ไม่เคยมี (ข้ามไปตอบข้อ 51)
 (2) มีนานๆ ครั้ง (น้อยกว่าเดือนละครั้ง)
 (3) มี 1-2 ครั้งต่อเดือน
 (4) มี 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
 (5) มีเป็นประจำทุกวัน

34. ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับใคร

- (1) แฟน (2) เพื่อน
 (3) หญิงหรือชายขายบริการ (4) อื่นๆ ระบุ.....

35. ท่านมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ..... ปี

36. ท่านมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเพราะสาเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- (1) เพราะความรัก
 (2) เพราะความต้องการทางเพศ
 (3) เพราะเมาสุรา
 (4) เพราะคู่อีโก้ ลามก
 (5) เพราะต้องการเงินหรือสิ่งของตอบแทน
 (6) เพราะถูกบังคับ
 (7) อื่นๆ ระบุ.....

37. ท่านมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่ไหน

- (1) ที่หอพัก
 (2) ที่บ้าน
 (3) ที่โรงแรม
 (4) ที่อื่นๆ ระบุ.....

38. นอกเหนือจากคนแรกที่ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยท่านยังมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นอีกกี่คน

- (1) คนเดียว
 (2) มากกว่า 1 คน ระบุจำนวน..... คน

39. ส่วนใหญ่เมื่อท่านมีเพศสัมพันธ์ ท่านหรือคู่นอนของท่านใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่

- (1) ไม่เคยใช้เลย เพราะ.....
 (2) ใช้บางครั้ง เพราะ.....
 (3) ใช้ทุกครั้ง เพราะ.....

40. ท่านหรือคู่นอนของท่านเคยใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินหลังมีเพศสัมพันธ์หรือไม่

- (1) ไม่เคยใช้ (ข้ามไปตอบข้อ 42)
 (2) ใช้หลายๆ ครั้ง (น้อยกว่าเดือนละครั้ง)
 (3) ใช้ 1-2 ครั้งต่อเดือน
 (4) ใช้ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
 (5) ใช้เป็นประจำทุกวัน

41. ท่านทราบวิธีการใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินมาจากใคร

- (1) จากเพื่อน
 (2) จากหนังสือเรียน
 (3) อื่นๆ ระบุ.....

42. ท่านหรือคู่นอนของท่านเคยใช้วิธีการคุมกำเนิดแบบอื่นหรือไม่

- (1) ไม่เคยใช้ (2) เคยใช้ ระบุวิธี.....

43. ท่านเคยเป็น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือไม่

- (1) ไม่เคยเป็น (ข้ามไปตอบข้อ 45)
 (2) เคยเป็น ระบุโรค.....
 (3) ไม่ทราบ

44. ท่านรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ด้วยวิธีใด

- (1) ปลอ่ยให้หายเองโดยไม่ใช้ยา
 (2) ซื้อยามากินเอง
 (3) ไปหาหมอที่คลินิกเอกชน
 (4) ไปหาหมอที่โรงพยาบาล
 (5) อื่นๆ ระบุ.....

45. คู่นอนของท่านเคยเป็น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือไม่

- (1) ไม่เคยเป็น (ข้ามไปตอบข้อ 47)
 (2) เคยเป็น ระบุโรค.....
 (3) ไม่ทราบ

46. คู่นอนของท่านรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ด้วยวิธีใด

- (1) ปลอ่ยให้หายเองโดยไม่ใช้ยา
 (2) ซื้อยามากินเอง
 (3) ไปหาหมอที่คลินิกเอกชน
 (4) ไปหาหมอที่โรงพยาบาล
 (5) อื่นๆ ระบุ.....
 (6) ไม่ทราบ

47. ท่านหรือคู่นอนของท่านเคยตั้งครรภ์หรือไม่

- (1) ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 49)
 (2) เคย
 (3) ไม่ทราบ
 (4) ไม่ตอบ

48. ท่านหรือคู่นอนท่านแก้ปัญหาหรือหาทางออกสำหรับการตั้งครรภ์ครั้งนี้ได้อย่างไร

- (1) ทำแท้ง
 (2) รักษาไว้และคลอด
 (3) อื่นๆ ระบุ.....

49. ท่านเคยเที่ยวหญิงหรือชายขายบริการทางเพศหรือไม่

- (1) ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 51)
 (2) เคยน้อยกว่าเดือนละครั้ง
 (3) เคยเดือนละ 1-3 ครั้ง
 (4) เคยทุกอาทิตย์

50. ใครที่ชักชวนท่านไปเที่ยวหญิงหรือชายขายบริการทางเพศในครั้งแรก

- (1) ไปเอง
 (2) เพื่อน
 (3) อื่นๆ ระบุ.....

51. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

- (1) เห็นด้วย เพราะ.....
 (2) ไม่เห็นด้วย เพราะ.....

ส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ข้อ	ความรู้เรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	(1) ถูก	(2) ผิด	(3) ไม่ทราบ
1	การเริ่มมีประจำเดือนของเพศหญิง และการมีน้ำอสุจิในเพศชาย เป็นสัญญาณบอกร่างกายที่เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์			
2	วัยเจริญพันธุ์ของสตรี คือ วัยที่อยู่ในช่วงอายุ 15-49 ปี			
3	ผู้หญิงสามารถตั้งครรภ์ได้จนถึงอายุประมาณ 45-49 ปี			
4	การคุมกำเนิดด้วยการกินยาเป็นวิธีการคุมกำเนิดที่ดีที่สุด			
5	ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินสามารถกินได้ทุกครั้งที่มีการมีเพศสัมพันธ์			
6	โรคเอดส์สามารถติดต่อได้ด้วยการใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกัน การมีเพศสัมพันธ์ และจากแม่สู่ลูก			
7	การพักอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันกับผู้ป่วยเอดส์ทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้			

ข้อ	ความรู้เรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	(1) ถูก	(2) ผิด	(3) ไม่ทราบ
8	โรคเอดส์สามารถป้องกันได้ด้วยการใช้ถุงยางอนามัยในขณะที่มีเพศสัมพันธ์			
9	ปัจจุบันมียาที่สามารถรักษาโรคเอดส์ให้หายขาดได้			
10	การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวไม่สามารถทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้			
11	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถติดต่อกันได้ผ่านหลายช่องทางนอกเหนือจากการร่วมเพศ			
12	โรคตับอักเสบจากไวรัสบี (Hepatitis B) เป็นโรคที่ติดต่อได้ทางเพศสัมพันธ์			
13	โรคซิฟิลิส (Syphilis) เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ติดต่อจากแม่ไปสู่ลูกระหว่างการตั้งครรภ์ได้			
14	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถป้องกันได้โดยการใช้ถุงยางอนามัย			
15	การรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถทำได้โดยการซื้อยากินเองจากร้านขายยา			

..... ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายกิตติพงษ์ พลเสน เกิดเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2522 ที่จังหวัดมหาสารคาม สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกอนามัยชุมชน (เกียรตินิยมอันดับ 2) จากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อปีการศึกษา 2544 และหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาทฤษฎีและเทคนิคทางรัฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เมื่อปีการศึกษา 2547 เข้าทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ในองค์การสยาม-แคร์ มุกดาหาร ซึ่งเป็นองค์กรพัฒนาเอกชน (Non government organization: NGO) ที่ทำงานด้านเอดส์ ในช่วงปี พ.ศ. 2545 - 2546 ก่อนจะลาออกเพื่อเข้าศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประชากรศาสตร์ วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2546

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย